

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΕΠΑΜ. Κ. ΚΥΡΙΑΚΙΔΗΣ.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ

Ἐν Ἰαλατᾷ, Βερικέτ-χάν ἀρ. 3 καὶ 4
παρὰ τῆ αὐτοκρ. ὀθωμ. Τραπεζῆ.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει. Λίρ. Ὅθ. 1
ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ τῆ ἄλλο-
δαπῆ φρ. χρυσᾷ 30

Ἐκδόται Ε. Κ. Κυριακίδης καὶ Σα

Τιμᾶται Παρ. 100.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΤΕΤΑΡΤΗΝ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ, τῆ 4 Μαρτίου 1887.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ.

Πολιτικὴ ἑβδομάς. — Ἄστυ καὶ Προάστεια. — Ἐμπορικὸς καὶ Τραπεζι-
τικὸς Κόσμος. — Αἰθουσαὶ καὶ Διάδρομοι. — Ἐπαρχιακὸς Φάκελος.
Ἄλλοδαπή. — Σιδηρόδρομοι. — Οἰκονομολογικὴ Διάλεξις. — Ἐπι-
τῆς Σελήνης. — Ἐπιστημῶν καὶ τεχνῶν Πινακίδες. — Μία ἐπι-
στολὴ τοῦ Σαρδοῦ. — Ἀνάλεκτα. — Τὸ Κεράκι (ποίημα). — Συμ-
βουλαὶ καθ' ἑβδομάδα. — Ὁ Κύριος Ὑπουργός.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΣ

Αἱ ἡμέραι διαδέχονται ἀλλήλας, λέγει λόγιόν τι, ἀλλὰ
δὲν ὁμοιάζουσιν, ὑπὸ πολιτικὴν ὅμως ἔποψιν αἱ τελευταῖαι
ἡμέραι βεβαίως δὲν διέφερον ἀλλήλων. Τουλάχιστον εὐρι-
σκόμεθα πάντοτε εἰς τὸ αὐτὸ σημεῖον ἐκτὸς ἐν λεπτομε-
ρεῖαις τισί. Θὰ εἶπη τις ὅτι ἔπαυσεν ὑφιστάμενον τὸ ὄξυ
σημεῖον τῶν γαλλογερμανικῶν σχέσεων. Ἀλλὰ διατί προε-
κλήθη καὶ διατί ἔπαυσε; Μήπως ἡ ἐπιψήρισις τῆς ἐπταε-
τίας καὶ ἡ νίκη τοῦ πρίγκηπος Βίσμαρκ ἐν ταῖς ἐκλογαῖς
μεταβάλλει τὴν κατάστασιν; Προδήλως αὕτη ἢ ἦτο καὶ
πρότερον ὄξυτάτου χαρακτῆρος καὶ εἶναι ὁμοίως νῦν, ἢ δὲν
ἦτο τὸ παράπαν καὶ τότε προφανῶς οὐδὲ τώρα δύναται νὰ
ῆναι. Οὕτως αἱ γαλλογερμανικαὶ σχέσεις εἰσὶ παράδοξοι τε-
λευταίως. Ἐλέχθη ὅτι προσέλαβον ὄξυν χαρακτῆρα· ἀλλὰ
διατί νὰ προσλάβωσι; τί ἐγένετο δικαιολογοῦν τοιοῦτόν τι;
Οὐδέν. Λέγεται νῦν ὅτι εἰς ὀμαλοτέραν φάσιν εἰσῆλθον;
διατί; πότε ἐξῆλθον τῆς φάσεως ταύτης; Τὸ βεβαιότερον
ὄλων εἶναι ὅτι ἐὰν αἱ σχέσεις τῶν δύο τούτων μεγάλων
κρατῶν προσέλαβον ὄξυν χαρακτῆρα, ἡ ὄξύτης δὲν ὑπερε-
πήδησε τὰ ὄρια τῶν γερμανικῶν ἐφημερίδων καὶ ἐξεθύμανε
καθ' ὀλοκληρίαν εἰς τὰς στήλας αὐτῶν. Ἡ Γαλλία δὲν ἔ-
πταιεν ἐὰν γερμανοὶ βουλευταὶ εἶχον τὴν ἰδιοτροπίαν ν' ἀν-
τισταθῶσιν εἰς τὰ στρατιωτικὰ νομοσχέδια τοῦ πρίγκηπος
Βίσμαρκ, ὡς ὁμοίως οὐδόπως συνέτεινεν εἰς τὴν τοιαύτην ἢ
τοιαύτην ἐτυμηγορίαν τοῦ γερμανικοῦ λαοῦ. Ὅλον λοιπὸν
τὸ ζήτημα δὲν ἦτο ἢ ἐκλογικόν, εἶχον δὲ πληρέστατα δι-
καιον οἱ παρισινοὶ δημοσιογράφοι γράφοντες; δὲν ἀναμιγνύο-
μεθα εἰς τὰ ἐσωτερικὰ ζητήματα τῶν ἄλλων κρατῶν. Ἐ-

πομένως αἱ γαλλογερμανικαὶ σχέσεις εὐρίσκονται φυσικῶς
εἰς τὸ σημεῖον ἐκεῖνο εἰς ὃ διαρκῶς εὐρίσκονται· δὲν εἶναι
δηλονότι ἄκρως φιλικαί. Τὰ μίσση ὑφίστανται πάντοτε ὡς
καὶ αἱ κατ' ἀλλήλων δυσπιστίαι, μίσση δὲ καὶ δυσπιστίαι,
ἐνισχυόμεναι καὶ διὰ πυρετωδῶν στρατιωτικῶν προπαρα-
σκευῶν, δὲν ἀποτελοῦσι ἐγγύησιν καθησυχαστικὴν. Οὕτως
ἐχόντων καὶ ἀνευ τῶν τελευταίων γεγονότων θὰ εὐρισκόμε-
θα ἐν ἀνησυχίᾳ πάντοτε ὡς πρὸς τὰ αἰφνηδῶς δυνάμενα νὰ
ἐπιτελεσθῶσι πρῶταν τινὰ ἐντεῦθεν καὶ ἐκεῖθεν τοῦ Ρήνου, ἐ-
κάστη δὲ ἡμέρα παρερχομένη ἄγει ἡμᾶς ταχύτερον εἰς τὸ μοι-
ραῖον τέρμα, καίτοι πρόσκαιροι πολιτικαὶ περιπέτειαί ἐπερ-
χόμεναι φαίνονται ἀναβάλλουσαι τὸν κίνδυνον τῆς ἐκρήξεως
τῶν κοχλαζόντων παθῶν. Τοιαύτη πολιτικὴ περιπέτεια
πρόσκαιρος δύναται νὰ θεωρηθῆ ὁμολογουμένως ἢ εἰδήσις
περὶ καταβαλλομένων προσπαθειῶν πρὸς ἀνασύστασιν τῆς
τριπλῆς συμμαχίας Γερμανίας, Ρωσσίας καὶ Αὐστρίας,
μολονότι δυσκόλως δύναται τις νὰ πιστεύσῃ εἰς τὸ ἐφι-
κτὸν αὐτῆς. Τὰ κατ' αὐγουστον ἐπελθόντα ἐν Βουλγαρίᾳ
γεγονότα ἀπέδειξαν ὅτι ἡ συμμαχία αὕτη δὲν ἀντέχει εἰς
δοκιμασίας καὶ ὅτι μόνον εἶναι κατάλληλος ἐνόσφ τὰ πο-
λιτικὰ γεγονότα περιορίζονται εἰς συνεντεύξεις, τελετὰς
καὶ ὑποδοχάς. Ἀμα ὅμως σοβαρώτερα γεγονότα προῦκά-
λεσαν τὴν ἐν Βοημίᾳ, ἐν Φράνζεσβατ, συνέντευξιν, κατεδεί-
χθη ὅτι εἶναι δυσχερῆς τῶν ἀντιτιθεμένων συμφερόντων ἢ
συνταύτισις. Ἐκτοτε διεσπάσθη ἡ τριπλῆ συμμαχία, οὐ-
δαμῶς δὲ βλέπομεν τίνι τρόπῳ ἐπιτευχθήσεται ἡ ἀνα-
σύστασις αὐτῆς. Ἀλλὰ καὶ ἂν αἰφνης, δι' οἰονδήποτε λό-
γον, ἐπιτευχθῆ συνεννόησις τις, ὁποῖαν βαρύτητα δύναται
νὰ ἔχη συνεννόησις ἣτις ἔσται οὐχὶ προῖον ζωηρᾶς ἐπι-
θυμίας πρὸς συνταύτισιν συμφερόντων ἀλλ' ἀπλῶς ἀπο-
τέλεσμα πολιτικῆς ἀνάγκης πρὸς ἀποσόδησιν προῦρου καὶ
μὴ καλῶς ὑπελελογισμένης κρίσεως; Ἀφ' ἐτέρου δυσκο-
λεύεται τις νὰ πιστεύσῃ καὶ αὐτὴν ἔτι μόνην τὴν ἀπλῆν
εἰδήσιν. Οἱ ἐν Πετροπόλει ἄκραν τηροῦσι σιγὴν, ἐὰν δὲ
λέγουσί τι ἐνίοτε, τοῦτο εἶναι ὅτι ἐπιθυμοῦσι πλήρη τὴν
ἐλευθερίαν τῆς ἐνεργείας αὐτῶν. Ἐλευθερία δὲ ἐνεργείας
καὶ συμμαχία εἰσὶ δύο πράγματα ἄκρως ἀντιτιθέμενα.
Ἄλλ' οἱ ἐν Πετροπόλει τελευταίως εἶπον ἐκτὸς τούτου
καὶ ἄλλο τι. Ἦρξαντο νὰ ὀμιλῶσι περὶ ὑπομονῆς καὶ περὶ
ὀρίων ὑπομονῆς. Τουλάχιστον ἡ «Ἐφημερίς τῆς Πετροπό-
λεως» παρὰ τὴν ἐπίσημον αὐτῆς ἐπιφυλακτικότητα δὲν ἐ-

δίστασε νὰ διακηρύξη ὅτι ἔχει καὶ ἡ ὑπομονὴ τὰ ὄρια τῆς καὶ ὅτι τὰ ὄρια ταῦτα ἀπὸ πολλοῦ ὑπερεβλήθησαν. Καὶ δυστυχῶς. . . . αἱ συμμαχίαι θέλουσιν ὑπομονήν. Οὕτως ἴσως πλειότερα στοιχεῖα ἐπιτυχίας παρουσιάζει ἡ ἐπιδιωκομένη Αὐστρογερμανο-ἰταλικὴ συμμαχία, μολονότι οὐδὲ περὶ ταύτης λίαν εὐάρεστοι εἰδήσεις ὑπάρχουσιν. Εἶναι ἀληθές ὅτι ὁ κόμης Ροβιλάν ἦτο καὶ εἶναι λίαν διατεθειμένος πρὸς συνομολόγησιν τοιαύτης τινος συμμαχίας, ἀλλὰ τὸ δημόσιον δὲν ἐννοεῖ τοιαύτας συμμαχίας ἀνευ θετικοῦ κέρδους, τὰ δὲ ἡμιεπίσημα φύλλα κερδοσκοποῦντα οὕτως εἰπεῖν ἐπὶ τοῦ δημοσίου τούτου αἰσθήματος ἤρξαντο ἀναγγέλλοντα ἐδαφικὰς παραχωρήσεις εἰς τὴν Ἰταλίαν ἐν περιπτώσει πιθανοῦ πολέμου. Ἐν Βιέννῃ ὅμως δὲν ἠκούσθησαν μετὰ πολλῆς εὐαρεσκείας οἱ τῶν ἰταλικῶν ἐφημερίδων ὑπαινιγμοὶ περὶ τοιούτων ἐδαφικῶν παραχωρήσεων, ἔσπευσαν δὲ νὰ διαψεύσωσιν τὴν εἰδήσιν τὴν ἀναγομένην εἰς τοὺς ὅρους ὑπ' οὓς ἀνανεωθῆσεται ἡ ἰταλογερμανοαυστριακὴ συμμαχία, κηρύξαντες ὅτι οὐδέποτε ἡ Αὐστρία θὰ συναινέσῃ εἰς συμμαχίαν βατιζομένην ἐπὶ παραχωρήσεως αὐστριακῆς χώρας. Ὑπάρχει δὲ καὶ ἕτερον τι κώλυμα πρὸς τὴν συνομολόγησιν τῆς συμμαχίας ταύτης: ἡ ἰταλικὴ βουλή. Ὁ μᾶλλον διατεθειμένος ἀνὴρ πρὸς διομολογίαν συμμαχίας μετὰ τῶν ἐν Βιέννῃ καὶ Βερολίνῳ προσδήλως εἶναι ὁ κόμης Ροβιλάν καὶ ἀκριβῶς ὁ κόμης Ροβιλάν δὲν στηρίζεται ἐπὶ ἀσαλεύτων βασεων ἐν τῇ Ἰταλικῇ βουλῇ. Μετὰ τὴν ἐπελθοῦσαν ὑπουργικὴν κρίσιν συνεπείᾳ τῆς ψηφοφορίας τῆς 8 Φεβρουαρίου ἐπανελθὼν εἰς τὴν ἐξουσίαν καὶ πάλιν μετὰ τοῦ αὐτοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Δεπρέτη ἐγένετο δεκτὸς ὑπὸ τοῦ κ. Κρίσπη διὰ προτάσεως χαρακτηριζούσης τὴν ἐκ νέου εἰς τὴν ἐξουσίαν ἀνοδὸν τοῦ αὐτοῦ ὑπουργείου ὡς ἀντισυνταγματικὴν. Γενομένης ψηφοφορίας τὸ ὑπουργεῖον Δεπρέτη-Ροβιλάν ἐφάνη πλειονοψηφοῦν κατὰ 20 μόνον ψήφους, δηλονότι ἀπεδείχθη ἔχον νῦν ὀλιγωτέραν πλειονοψηφίαν ἐκείνης ἣν ἔσχε τῆς 8 Φεβρουαρίου, ὅτε καὶ παρητήθη. Συνεπείᾳ τῆς νέας ταύτης ψηφοφορίας ὁ βασιλεὺς ἀνέβαλε τὰς ἐργασίας τῆς βουλῆς, ἀπομένει ὅμως ζήτημα κατὰ πόσον ἡ ἀναβολὴ αὕτη θὰ ὠφελήσῃ τὸ ὑπουργεῖον.

Ἐν Ἑλλάδι τὰ πράγματα βαίνουσι κατ' εὐχὴν. Ἐν μιᾷ συνεδρίᾳ ἐπεκυρώθησαν βουλευτικαὶ ἐκλογαί, πολὺ δὲ ταχέως ἐπεψηφίσθη ἡ εἰς τὸν βασιλικὸν λόγον ἀπάντησις διὰ ψηφοφορίας ἣτις ἀπέδειξεν ὅτι ἡ μὲν κυβέρνησις ἀριθμεῖ ψήφους 86 ἡ δὲ ἀντιπολίτευσις μόνον 38. Τοιουτοτρόπως εὐάρεστα ἀποδεικνύονται τὰ ἀποτελέσματα τοῦ νέου ἐκλογικοῦ νόμου τοῦλάχιστον ὑπὸ τὴν ἔποψιν τῆς μὴ παρατάσεως. Ἦδη αἱ σιζητήσεις περιστραφήσονται εἰς τὸ οικονομικὸν ζήτημα, ἀφορμὴν δὲ πρὸς τοῦτο παρέχει ὁ καθυποβληθεὶς κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 24 Φεβρουαρίου προϋπολογισμὸς τῆς χρήσεως τοῦ 1887 ὅστις ἐκτὸς μεταβολῶν τινῶν εἶναι ὁμοῖος τοῦ καθυποβληθέντος εἰς τὴν διαλυθεῖσαν βουλὴν.

Κατὰ τὸν ὑποβληθέντα εἰς τὴν διαλυθεῖσαν Βουλὴν προϋπολογισμὸν τοῦ 1887, τὰ εἰσοδα εἶχον προϋπολογισθῆ εἰς δρ. 96,975,390· ἐν τῷ εἰσαχθέντι νῦν, περιωρίσθησαν ταῦτα εἰς δρ. 64,656,483, καὶ τὸ περίσσευμα τῶν 4,000,000

ἠλαττώθη, τούτου ἕνεκα τοῦ περιορισμοῦ, κατὰ δραχ. 2,318,483. Ὁ τοιοῦτος δὲ περιορισμὸς προῆλθεν ἐκ τῶν ἐπομένων αἰτίων. Μὴ ψηφισθέντος ἔτι τοῦ νομοσχεδίου περὶ συστάσεως εἰδικοῦ ταμείου φάρων καὶ φανῶν, ἠλαττώθη ἡ ἐκ τούτου ἔτησίᾳ πρόσοδος, ἕνεκα τῶν ἐπιβαλλομένων δικαιωμάτων προϋπολογισθέντων εἰς δραχμὰς 300,000, κατὰ δρ. 50,000. Ἡ ἐκ τῆς πωλήσεως τῶν παιγνιοχάρτων πρόσοδος, ἀναπτυχθεῖσα κατὰ τὴν τελευταίαν τοῦ λήξαντος ἔτους τριμηνίαν, ἠϋξήθη κατὰ δρ. 350,000. Ἡ ἐκ τῆς καταναλώσεως ποτῶν ἠλαττώθη κατὰ δρ. 300,000, μὴ ἐπιψηφισθέντος ἔτι τοῦ προσήκοντος νομοσχεδίου, οὗ ἕνεκα ἀνεγράφη ἔτησίᾳ πρόσοδος 1,200,000 δρ. Ἡ ἐκ τῆς καταναλώσεως καπνοῦ, προϋπολογισθεῖσα εἰς δρ. 4,800,000, περιεστάλη κατὰ δρ. 1,545,784, ἕνεκα τῆς μὴ ἐφαρμογῆς τοῦ συστήματος τῶν καπνοκοπτηρίων, κατὰ τὴν πρώτην τοῦ παρόντος ἔτους τριμηνίαν. Ἡ ἐκ τοῦ σιγαροχάρτου, προϋπολογισθεῖσα εἰς δρ. 2,400,000, περιεστάλη κατὰ δρ. 822,735, μὴ ψηφισθέντος ἐγκαίρως τοῦ νέου τῆς πωλήσεως συστήματος, ὑποχρεῶντος τοὺς καπνοπώλας ν' ἀγοράζωσι σιγαρόχαρτον, ἀνάλογον πρὸς τὸν κοπτόμενον καπνόν. Αὐξηθεῖσης δὲ τῆς προσόδου τῶν πυρείων, προστεθήσονται εἰς ταύτην ἐξ ἀναλογίας 200,000 δρ. Τὰ εἰσπρακτέα, τέλος, ἀπὸ τῶν δασῶν ἠλαττώθησαν κατὰ δρ. 100,000, μὴ ἐφαρμοσθέντος ἔτι ἐπ' αὐτῶν τοῦ προσθέτου φόρου 20 ἐπὶ τοῖς %₀, καὶ τὰ τυχηρὰ ἠϋξήθησαν κατὰ δρ. 100,000 ἕνεκα τυπογραφικῆς παραλείψεως μὴ σημειωθέντα ἀκριβῶς. Τὰ ἐτήσια δ' ἔξοδα ὑπέστησαν ὡσαύτως ἀξιοσημειώτους μεταβολάς. Διὰ τοῦ ὑποβληθέντος τῆς 27 Ὀκτωβρίου 1886 προϋπολογισμοῦ, ὠρίσθησαν εἰς δραχ. 92,164,613, διὰ τοῦ εἰσαχθέντος δὲ νῦν αὐξάνονται εἰς δραχμὰς 93,270,371, ἥτοι ἐπὶ πλέον κατὰ δραχ. 1,105,758. Ἡ διαφορὰ δὲ αὕτη ἐπήγαγεν ἐκ τῶν ἐπομένων ἀφορμῶν. Τὸ βάρος τῶν ἔτησίως πληρωνομένων τόκων καὶ χρεωλυσιῶν ἐκ δραχμῶν 40,968,734, ἠϋξήθη εἰς δραχμὰς 42,253,402, ἥτοι ἐπὶ πλέον κατὰ δραχμ. 1,284,402. Ἡ αὐξήσις δὲ αὕτη προῆλθε, α) ἐκ τῆς προσθήκης τοῦ χρεωλύτρου τῶν δανείων 25,000,000 καὶ 4,000,000, πληρωτέου τῆς 15 Μαρτίου 1887, ἀνερχομένου δὲ εἰς δραχμ. 635,660, μὴ ψηφισθέντος ἔτι τοῦ νομοσχεδίου, περὶ ἐξοφλήσεως τῶν δημοσίων τούτων δανείων. Τὸ δημόσιον χρέος ἠϋξήθη β) ἐκ τοῦ τόκου καὶ τοῦ χρεωλύτρου 52,000 ὁμολογιῶν τοῦ δανείου τῶν 170,000,000, ὀριστικῶς διατεθεισῶν, μετὰ τὴν πρώτην εἰσαγωγὴν τοῦ προϋπολογισμοῦ εἰς τὴν Βουλὴν, κατὰ μῆνα Ὀκτωβρίου· ἡ δὲ ἐκ τούτων αὐξήσις ἀνέρχεται εἰς 1,596,250 δραχμὰς. Ἡϋξήθη ὡσαύτως τὸ δημόσιον χρέος γ) ἐκ τοῦ τόκου ἐντόκων γραμματίων, ἀξίας 2,500,000 διατεθέντων, πρὸς μείωσιν τοῦ ὄγκου τῶν προσωρινῶν δανείων ἅτινα κατὰ τὸ πλεῖστον πληρώνουσι ἤδη τόκον 6 τοῖς %₀, ἐνῶ τὰ ἔντοκα γραμμάτια πληρώνουσι τόκον 8. Τὰ ἀνωτέρω τρία ποσὰ ἀποτελοῦσιν ἐν συνόλῳ πρόσθετον βάρος τόκων καὶ χρεωλυσιῶν δραχ. 2,431,910. Ἐκ τούτου ὅμως ἀφηρέθη ποσὸν δραχ. 1,147,508, προελθὸν ἐκ τῆς ἐλαττώσεως τοῦ τόκου τῶν προκαταβολῶν καὶ τῶν ἄλλων προσωρινῶν δανείων, α

τινα, ανερχόμενα κατὰ μῆνα Ὀκτώβριον εἰς δραχ. 50, 522,500, περιωρίσθησαν τότε (ἠϋξήθησαν ὅμως πάλιν, κατὰ μῆνα Δεκέμβριον) εἰς δραχ. 40,918,452, ἐλαττωθέντος καὶ τοῦ τόκου αὐτῶν ἀπὸ 7 εἰς 6 τοῖς %.

Ἐπειδὴ δὲ ὁ λόγος περὶ Ἑλλάδος δυνάμεθα νὰ σημειώσωμεν ὅτι ἡ ῥωσικὴ ἐφημερίς «Νοβόγια Βρέμια» ἐκπλήσσειται διατὶ ἀκόμη δὲν συνωμολογήθη ῥωσσοελληνικὴ συμμαχία. «Πῶς νὰ ἐξηγήσωμεν, λέγει ἡ ῥωσικὴ ἐφημερίς, πῶς νὰ ἐξηγήσωμεν τὸ ἀμφίρροπον τῶν ἀμοιβαίων σχέσεων μας; Διατί αἱ δύο αὐταὶ δυνάμεις, ἡ μεγάλη Ῥωσσία καὶ ἡ μικρὰ Ἑλλάς, δὲν θὰ ἠδύναντο νὰ συνεννοηθῶσιν; Νομίζομεν ὅτι ἡ Ἑλλάς ὡς ἐξῆς θ' ἀπεκρίνετο «ἡ θέσις μου ἐν τῇ Μεσογείῳ μοὶ ἐπιβάλλει ἐπιφυλακτικὴ ἰδίως ἕνεκα τῆς Ἀγγλίας». Προφανῶς ἐὰν ἡ Ῥωσσία ἤθελε νὰ συνεννοηθῇ μετ' αὐτῆς ὑπὸ τινος ὅρους ἢ ἀπάντησις θὰ ἦτο διάφορος ὅλως».

Ἐκ Βουλγαρίας τὴν ἐβδομάδα ταύτην ἠγγέλθησαν ἀποφυλακίσεις τῶν κ. κ. Καραβέλιωφ, Τζανῶφ καὶ Νικηροφῶφ· ἐκ Βουλγαρίας ἄλλως τε ἀπὸ πολλῶν μηνῶν διαβιβάζονται εἰδήσεις τοιαύτης φύσεως δηλονότι ἐν σχέσει εὐρισκόμεναι πρὸς φυλακίσεις καὶ ἀποφυλακίσεις.

Ἐξ Ἀγγλίας ἀγγέλλονται ὑπουργικαὶ διαφωνίαι ἕνεκα τοῦ Ἰρλανδικοῦ ζητήματος· ὁμοίως δὲ καὶ ἐκ Γαλλίας ἀγγέλλεται ὅτι ὁ κ. Γοβλὲ πολλὰς προσπάθειας ποιεῖται ἵνα τὰς διαφωνίας ἄρῃ τῶν συναδέλφων αὐτοῦ.

Τελευτῶντες ἄς ἀναγράψωμεν καὶ τὴν ἐξῆς σπουδαιοφανῆ εἶδησιν ἣν δημοσιεύει τὸ «Φιγαρώ». Ἀγγέλλεται ἐκ Θετικῆς πηγῆς, λέγει, ὅτι ὁ αὐτοκράτωρ Γουλιέλμος μετὰ τὴν τελετὴν τῆς ἐννενηκονταετηρίδος αὐτοῦ παραιτηθήσεται ὑπὲρ τοῦ υἱοῦ του πρίγκηπος Φριδερίκου Γουλιέλμου. (!)

ΑΣΤΥ ΚΑΙ ΠΡΟΑΣΤΕΙΑ

Ἀπεχώρησεν ὀριστικῶς τῆς συντάξεως τοῦ *Νεολόγου* ὁ τέως ἐκ τῶν συντακτῶν αὐτοῦ κ. Ἐπαμεινώνδας Κ. Κυριακίδης ἀφιερούμενος καθ' ὀλοκληρίαν εἰς τὰ τῆς *Ἐπιθεωρήσεως*, ἧς ἡ ἐκτύπωσις ἀπὸ τοῦ φύλλου τούτου ἤρξατο γιγνομένη εἰς τὸ τυπογραφεῖον τοῦ κ. Ν. Γ. Κεφαλίδου.

Ἐπὶ τῇ ἐβδόμῃ ἐπετηρίδι τῆς εἰς τὸν θρόνον ἀναβάσεως τῆς Α. Μ. τοῦ Τσάρου Ἀλεξάνδρου τοῦ Γ' ἐψάλη ἐν τῇ ῥωσικῇ πρεσβείᾳ δοξολογία. Κατόπιν ὁ πρεσβευτὴς ἐδέξατο τοὺς ἀπεσταλμένους τῆς Α. Α. Μ. τοῦ Σουλτάνου, τοῦ μεγάλου βεζύρου καὶ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ, τὰς ἐπιστάσεις τοῦ διπλωματικοῦ σώματος καὶ τῆς ἐνταῦθα ῥωσικῆς παροικίας. Τὰ ἐν τῷ λιμένι ῥωσικὰ πλοῖα ἦσαν σημαϊοστόλιστα, ἡ δὲ αὐτοκρατορικὴ φυλακὶς ἐχαίρεισε τὴν ῥωσικὴν σημαίαν.

Ὁμοίως προχθὲς ἐπὶ τῇ τεσσαρακοστῇ τρίτῃ ἐπετηρίδι τῶν γενεθλίων τοῦ βασιλέως τῆς Ἰταλίας Οὐμβέρτου ἐψάλη δοξολογία ἐν τῷ δυτικῷ ναῶ τοῦ ἀγίου Ἀντωνίου, μεθ' ἣν ὁ ἐπιτετραμμένος κ. Γαλβάνιας ἐδέξατο τὰς συνήθεις προσρήσεις. Τὸ ἑσπέρας ἐδόθη δεῖπνον ἐν τῇ πρεσβείᾳ, ἐκτακτος δὲ θεατρικὴ παράστασις ὑπὸ τῆς *Società operaia italiana*.

Ἐπὶ ταῖς ἐπετηρίσι τῆς εἰς τὸν θρόνον πασῶν τῶν Ῥωσσιῶν ἀναρρήσεως Ἀλεξάνδρου τοῦ Γ' καὶ Οὐμβέρτου τοῦ Α' βασιλέως τῆς Ἰταλίας ἡ Α. Πανοσιολογίότης ὁ μέγας Πρωτοσύγγελος συνοδευόμενος καὶ ὑπὸ τοῦ διαγγελέως τῶν Πατριαρχείων κ. Μ. Δανέζη παρῆσθη κατ' ἐντολὴν τῆς Α. Θ. Παναγιότητος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου ἐν τῇ ἐν τῷ ναϊδρίῳ τῆς ῥωσικῆς πρεσβείας τελεσθείσῃ προχθὲς δοξολογίᾳ ἀνακοινωσάμενος κατόπιν τῷ πρεσβευτῇ κ. Νελίδωφ τὰ συγχαρητήρια καὶ τὰς εὐχὰς τοῦ γεραροῦ τοῦ Κυρίου· ἡ δεξίωσις τοῦ κυρίου πρεσβευτοῦ ἦν ἐξαιρετικὴ. Μετὰ τοῦτο ἐπεσκέψατο καὶ τὸν πρεσβευτὴν τῆς Ἰταλίας τὴν αὐτὴν ἐντολὴν ἐκπληρώσας.

Μετὰ πολλῆς τῆς θλίψεως πληροφορούμεθα ὅτι ὁ ἀπὸ τινος ἐν Μασσαλίᾳ διαμένων ὁμογενῆς κ. Ἀνδρέας Βαλλιάνος ἀσθενεῖ ἡ δὲ ἀσθένεια αὐτοῦ φέρει ἐπικίνδυνον χαρακτῆρα κλονίσασα τὴν πεποίθησιν τῶν ἰατρῶν περὶ διασώσεως αὐτοῦ.

Ὁ ἀρχιστράτηγος τῶν ἐν Κοσσυφοπεδίῳ στρατιωτικῶν δυνάμεων Ρετζέπ πασῶς διατάχθη τηλεγραφικῶς ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν στρατιωτικῶν νὰ ἐπιθεωρήσῃ τὰ ἐκεῖ ἐπίκαιρα σημεῖα.

Συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Δζεβδὲτ βέη ἀνεχώρησεν εἰς Βερολίνον ἡ Α. Ε. ὁ Ἀλῆ Νιζαμῆ πασῶς ἵνα συγχαρῆ ἐξ ὀνόματος τῆς Α. Α. Μ. τοῦ Σουλτάνου τῷ αὐτοκράτορι τῆς Γερμανίας Γουλιέλμῳ ἐπὶ τῇ 90 ἐπετηρίδι τῶν γενεθλίων αὐτοῦ.

Ὁ κ. Ζαγκῶφ προχθὲς συνδιελέξατο μετὰ τοῦ μεγάλου βεζύρου Κιαμῆλ πασῶς. Αὐθήμερον ἔτυχε συνεντεύξεως μετὰ τῆς Α. Γ. καὶ ὁ κ. Βούλκοιτς ὅστις παρούσασε συνάμα εἰς τὸν ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργῶν τὸν κ. Τσόρτσοβιτς νέον πολιτικὸν πράκτορα τῆς Βουλγαρίας ἐνταῦθα, ἀφικόμενον πρό τινων ἡμερῶν.

Ἐπικροτοῦμεν καὶ ἡμεῖς ἐπὶ τῇ προαγωγῇ τοῦ τέως μητροπολίτου Πελαγονείας κυρίου Ματθαίου εἰς τὸν ἀρχιεπισκοπικὸν θρόνον τῆς Ἀδριανουπόλεως καὶ συγχαίρομεν τῷ νέῳ αὐτοῦ πνευματικῷ ποιμνίῳ, οὗτινος ἡ λύπη ἐπὶ τῇ στερήσει τοῦ σεπτοῦ αὐτοῦ ποιμένου Διονυσίου τοῦ Ε' μετριασθήσεται, καθότι ἡ Α. Θ. Παναγιότης ἐπεκύρωσεν ἐκλογὴν πρόσφορον κατὰ πάντα, σπουδαίως μεριμνήσασα περὶ τοῦ προσώπου τοῦ διαδόχου Της.

Ὁ μητροπολίτης Ἀδριανουπόλεως ἐκ Βρυούλλων καταγόμενος ἄγει τὸ 58 ἔτος τῆς ἡλικίας του, μετρίου ἀναστήματος, ἰσχνὸς καὶ μελαγχροινὸς τὴν ὄψιν· ἐσπούδασε τὰ ἑλληνικὰ γράμματα ἐν τῇ Εὐαγγελικῇ Σχολῇ Σμύρνης, τῷ δὲ 1843 προσελήφθη ὡς διάκονος ὑπὸ τοῦ Σ. μητροπολίτου Ἀμαρτίας κ. Σωφρονίου, τότε Ἄρτης, παρ' ᾧ διηκόνησεν ἐπὶ 28 ἔτη προχειρισθεὶς κατόπιν εἰς Ἀρχιμανδρίτην καὶ Πρωτοσύγκελλον.

Πατριαρχεῦοντος Γρηγορίου τοῦ Σ' προεχειρίσθη μητροπολίτης Δρυϊνουπόλεως, ἐπὶ δὲ τῆς δευτέρας πατριαρχείας Ἰωακείμ τοῦ Β' προήχθη εἰς τὸν θρόνον τῆς Πελαγονείας, ἀμφοτέρας τὰς ἀρχιεπισκοπὰς ταύτας ποιμένας δεξιῶς καὶ καταλλήλως. Εὐχόμεθα ὅπως συνεχίσῃ τὸ ἔργον αὐτοῦ καὶ ἐν Ἀδριανουπόλει εὐχρεστῶν Θεῶ τε καὶ ἀνθρώποις.

Ἐκτὸς τῆς πατρίου αὐτοῦ γλώσσης ὁμιλεῖ καὶ γράφει τὴν Ὄθωμανικὴν, Γαλλικὴν καὶ Ἰταλικὴν, ὁμιλεῖ δὲ εὐχερῶς τὴν ἀλβανικὴν, βλαχικὴν καὶ βουλγαρικὴν.

Ἐκτυπούμενος ἐφαρμοσθήσεται κατ' αὐτὰς ὁ ὑπὸ τῶν δύο Σωμάτων ἐπιψηφισθεὶς τελευταῖον κανονισμὸς ἀφορῶν εἰς τὰ τῆς διευθετήσεως τῶν ἐνοριακῶν πραγμάτων τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ ὀρίζων τὸν τρόπον καθ' ὃν δεόν νὰ διεξάγωνται αἱ ἐνοριακαὶ ἐκλογικαὶ συνελεύσεις.

Ἴσως δημοσιεύσομεν αὐτὸν ἐν τῷ προσεχεῖ ἡμῶν φύλλῳ.

Χθές ἡ Α. Θ. Παναγιότης παραλαβοῦσα τοὺς Σ. Μητροπολί-
τας Χαλκηδόνος καὶ Ρόδου, τὸν Ἐξ. κ. Παῦλον βέην Φενερλὴν,
σύμβουλον τοῦ ἔθνους, τὸν καπουκεχαγιά Σταυράκη ἐφέντη
καὶ τὸν διαγγελέα κ. Μ. Δανέζην μετέβη ἀπὸ πρῶτης δι' ἀτμα-
κάτου εἰς Κουζκουντζούκι πρὸς ἀντεπίσκεψιν τοῦ Ἀρχιεραθίνου.

Ἡ γενομένη αὐτῇ ὑποδοχὴ ἦν μεγαλοπρεπής. Αἱ ὀρθόδοξοι
κοινοτικὴ ἀρχαὶ τοῦ προαστείου καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ μαθηταὶ
καὶ μαθήτριαι τῶν σχολῶν ὑπεδέξαντο τὸν Πατριάρχην εἰς τὴν
ἀποβάθραν τῆς ἐπὶ τούτῳ παραλίου οἰκίας ἐν μέσῳ ἀνευφη-
μιῶν καὶ ἀσμάτων· στρατὸς παρατεταγμένος ἔνθεν καὶ ἔνθεν
ἔφερε τὰ ὄπλα, προπορευομένων δὲ τῶν κλητῆρων τοῦ ἀρχι-
ραθίνου καὶ τῶν ῥαβίνων ἡ Α. Παναγιότης ἀνῆλθε τὴν κλίμακα
ἥτις ὡς καὶ τὸ προαύλιον ἦν ἐττωμένη διὰ πολυτελῶν ταπή-
των· παρὰ τὴν θύραν ἀνέμενον οἱ πρόκριτοι τοῦ Ἰουδαϊκοῦ ἔθνους
παρὰ δὲ τὴν κλίμακα ὁ ἀρχιεραθίνος. Ἡ δεξίωσις ἐκ μέρους αὐ-
τοῦ ἐγένετο μετὰ μεγίστου σεβασμοῦ, ἀντηλλάχθησαν δὲ θερμαὶ
φιλοφρονήσεις.

Μετὰ τοῦτο διηυθύνθη ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης εἰς τὸν ὀρ-
θόδοξον ναὸν ἀσπασάμενος τὰς ἀγίας εἰκόνας καὶ εὐλογήσας τὸ
παριστάμενον πλῆθος.

Ἐπίσημος κοινοποίησις δημοσιευομένη ἐν ταῖς τουρκικαῖς ἐφη-
μερίσι ὀρίζει τὰ ἐφαρμοσθησόμενα μέτρα κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ
νέου ἱστρατιωτικοῦ νόμου. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἰδιαίτερος
συνιστᾶται ἡ ἀκριβὴς τήρησις τῶν ληξιαρχικῶν βιβλίων, γεν-
νήσεων, θανάτων, γάμων, διαζυγίων, ὡς καὶ αἱ μετοικήσεις. Ἐ-
πειδὴ δὲ οἱ προϊστάμενοι τῶν μὴ μουσουλμανικῶν κοινοτήτων
ἀμελοῦσι τὴν ἀκριβὴ τήρησιν τῶν ληξιαρχικῶν βιβλίων ἡ μεγάλη
βεζυρεία προσεκάλεσε τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης νὰ ποιήση-
ται τὰς δεούσας συστάσεις εἰς τὰ πατριαρχεῖα. Ἀφ' ἑτέρου ὡς
ὁ προηγουμένως ἐκπονηθεὶς ὑπὸ τοῦ συμβουλίου τοῦ κράτους
μαζιμπατὰς ὀρίζει τὴν πληρωμὴν προστίμου ἀπὸ 1 μέχρι 5 με-
τζιτιέδων εἰς τοὺς μὴ συμμορφουμένους πρὸς τὰς διατάξεις αὐτοῦ,
πεφασίσθη τὸ ἥμισυ τοῦ προστίμου τούτου νὰ λαμβάνωσιν οἱ
καταγγέλλοντες αὐτούς.

Ἀφ' οὗτου ἡ ἐταιρία τοῦ Μαχσουσέ ἤρξατο ἐξυπηρετοῦσα
διὰ ταχυπλοῦ ἀτμοπλοίου τὴν γραμμὴν Γεφύρας-Μακροχωρίου
ἐννόησε, νομίζομεν, ὅτι δύναται νὰ συναγωνισθῇ μετὰ τῆς ἐται-
ρίας τῶν σιδηροδρόμων διότι οὐχὶ μόνον καλύπτονται τὰ ἔξοδα
τοῦ ἀτμοπλοίου ἀλλ' ὑπολείπεται καὶ οὐκ εὐκαταφρόνητον κέρ-
δος· λέγοντες τοῦτο οὐδὲως παραδεχόμεθα ὅτι ἡ Μαχσουσέ
οφείλει περιορισθῆναι εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο μόνον διότι ὀπωσδή-
ποτε δὲν κατώρθωσε καὶ σπουδαῖα πράγματα· εὕρισκόμεθα εἰς
τὰ πρόθυρα τοῦ ἔαρος, ἀπαιτεῖται δὲ ὀλίγη εἰσέτι θέλησις ἐκ
μέρους τῆς ὄπως ἀποδείξῃ εἰς τοὺς κ. κ. ἀντιπροσώπους τοῦ
Χίρσ ὅτι δὲν δύναται ἀτιμωρητὴ νὰ ἐκμεταλλεύωνται τὸ δη-
μόσιον ἐπιβάλλοντες αὐτῷ ὅλας τὰς ἰδιοτροπίας των καὶ ὀχυ-
ρούμενοι ὀπισθεν τῆς παραδόξου σιγῆς τῶν ἐπιτοπιῶν φύλ-
λων οὐδέποτε κρινάντων εὐλογον νὰ ἀναγράψωσι τοῦλάχιστον
τὰ κατακριτέα ἐν τῇ σιδηροδρομικῇ ὑπηρεσίᾳ. Πολλὰ τὰ
τοιαῦτα.

Δημοσιεύομεν ἔτι δὲ δύο ἔμμετρα ἐν τῷ ἀρχαίῳ ἰδιώματι συγ-
χαρητήρια ὑποβληθέντα ἐσχάτως τῇ Α. Θ. Παναγιότητι.

Παμφαίνονθ' ὡς Σ' ἀστέρ' ὀψομαι, κλειθ' Ἰεράρχα,

Νύκτα δι' ὀρφναίην, διὰ νεφῶν κυανέων,

Φωτίων ἐνεργέ' εὐκλειᾶ τε εὔντε

Ἀμβαίνοντα θρόνον· χάριμα φίλοιοι μέγα

Ἀτλητον τ' ἄχος αὐ, σέο χαζομένου, ἀγάτ' αὐτῶν

Τῷ μ' ἐκφάσθαι Τοί, θυμὸς ἄνωγεν ἔπος·

Ἀμβαιν', Ἡθεῖη κεφαλή, Πολύυμε Πολύτλας

Διονύσιε μάρτυς, φρίδιμε Ἀρχὲ Γένους

« Τοῦ καὶ ἀπὸ γλώττης μέλιτος γλυκίων ῥέει αὐδὴ ».

Θεῶ πίονος θρόνον ἐς Γρηγορίων πινυτῆς τ'

Ἡδ' ἀγανοφροσύνης πολυῦδρείης τε ῥεέθροις

Κλυζε' εὐκλειῶς σκῆπτρα τε νῶμ' ἀγατέ!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

γυμνασιάρχης Κορυτσαῖς

Χαῖρέ μοι Ἀδριανοῦ πτόλιος πολυήρατον ἔρνος,

πίστιος εὐθεμέθλου κυδάλιμ' Ἀρχιθῦτα.

Ἄγγελος ὑψόθε θεσπέσιον στέφος Ὑψιμέδοντος

εὐκλείης Κορυφῇ Σῆ' ἐπέθηχ' ἱερῇ.

Σκῆπτρόν τε στιβαρὸν θώκου ζαθέου ἐνὶ γερσίν

Ἐπταλόφοιο κλυτῆς θῆκῆ Τοι ἀσπασίως.

Ἄνθεα τ' εὐώδη Χριστοῦ, Διονύσιε, ποιμνη

πυκνὰ ἐν εὐφροσύνῃ Σοὶ κχταχεῖ μελέων.

Βριθόμενον στεφάνοισι δ' ἀλλέες ἡμκχ πάντα

σπεύδουσιν πυκινὸι προφρονέως κυνέειν.

Μουσάων δ' αὐτις γεραροὶ κυδροὶ θ' ὑποφῆται

Σῆν ὑμνοῦτ' ἀρετὴν ἡδ' ἀγανοφροσύνην.

Ὀρφνὰ δ' ἡδὲ πένητες Σ' ἐν πατρὸς αἴσῃ ἔχοντες,

τὸν Θεὸν εὐλογέουσ' ἐκ κραδίης ἄμοτον.

Ἡὔτε δ' ἡέλιος φρεσίμβροτος ἐξκναιτείλας

αἰψ' αἶψα πᾶση ὄπασε χαρμοσύνην,

Ὡς ἄρ' ἀπειρέσιον φῶς Σῆς ἀρετῆς περιπύστου

χάρμα φέρει πολλοῖς πεπνυμένοισι μέγα.

Παντοῖαι δ' ἀρεταὶ τεχί, ἔθνεα ὡς πετεεινῶν,

ὑψοῦ ὑπερποτῶντ' Οὐράνι' ἐς μέλαθρα.

Ζώοις ἀκαμάτως μογέων ἰδ' ἀγήραον εὖχος

παντί τ' ὄνειαρ ἐὼν ἡμετέρῳ Γενεῖ.

Αὐτὰρ ἐγὼν, εἰδὼς μέλιτος γλυκερώτερον ἔμμεν,

Σῆν, Πάτερ, εὐλογίην αἰτέομ' εὐλαβέως.

ΙΕΡΟΔΙΑΚΟΝΟΣ ΓΕΡΒΑΣΙΟΣ ΩΡΟΛΟΓΑΣ

ἐπίτροφος τοῦ μητροπολ. Χαλδείας.

ΕΠΙΘΟΡΙΚΟΣ ΚΑΙ ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

Τρίτη μεσημβρία.

Ἡ ἀπὸ τοῦ τέλους τῆς παρελθούσης ἐβδομάδος ἀρξάμενη
βελτίωσις τῶν χρεωγράφων ἡμῶν ἐξηκολούθησε μέχρι τῆς χθές
μετὰ μεσημβρίαν, ὅποτε τὸ μὲν Γενικὸν χρέος τιμώμενον τὴν
πρωίαν 15.7 ἀνετιμήθη μέχρι 15 11 $\frac{1}{2}$ · αὕτη δὲ εἶναι ἡ μεγα-
λητέρα σημειωθεῖσα τιμὴ, τὸ δὲ Δαχλιε ἀρξάμενον τὴν πρωίαν
ἀπὸ τῆς τιμῆς 39.5, ἐσημειοῦτο μετὰ μεσημβρίαν 39.15. Περὶ
τὸ ἑσπέρας ὅμως τῆς χθές ἐπῆλθε χαλάρωσις, ἕνεκα τῶν ἐξ Εὐ-
ρώπης ληφθέντων τηλεγραφημάτων σημειούντων οὐχὶ σπουδαίαν
ὑποτίμησιν, ἀλλὰ μᾶλλον στασιμότητα τῶν τιμῶν. Ὑπετιμήθη
λοιπὸν καὶ ἐνταῦθα τὸ μὲν Γενικὸν χρέος μέχρι 15.25, τὸ δὲ
Δαχλιε 39.4. Αἱ αὐτὰὶ δὲ τιμαὶ σημειοῦνται καὶ σήμερον τρίτην
ὥραν μετὰ μεσημβρίαν.

Ἐπὶ τῶν λοιπῶν χρεωγράφων καὶ ἀξιῶν πλήρης ἐπικρατεῖ ἀ-
πραξία ἐν τῇ ἡμετέρᾳ ἀγορᾷ.

*

Αἱ ἐκ τοῦ Ἀρχιεπελάγου εἰδήσεις δὲν εἶναι τοσοῦτον εὐάρε-
στοι ἕνεκα τῆς παρατεινομένης ἀνομβρίας· εὐτυχῶς ὅμως οἱ
ἀγαθοὶ νησιῶται οὐδένα διατρέχουσι κίνδυνον λιμοῦ διότι
κατ' ἀντιστάθμισμα αἱ ἐπὶ πέντε κατὰ συνέχειαν ἔτη παθοῦ-
σα εἰσοδαὶ Μακεδονίας καὶ Θεσσαλίας ἀρισται προμηνύονται
ἐφέτος.

Τὰ εἰς τὰς ἀγορὰς τῆς Εὐρωπαϊκῆς Τουρκίας καὶ Ἀνατολι-
κῆς Ρωμυλίας χονδρικῶς ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαγόμενα εἶδη
εὕρισκονται πάντοτε ἐν ποιᾷ τινι κινήσει ἀλλ' ἡ λιανικὴ κατα-
νάλωσις ἐν μεγίστῃ διατελεῖ γαλήνη.

Τὰ ἄλευρα καὶ οἱ σίτοι ἐν σταθεραῖς τιμαῖς· σκληροὶ Ρωσσίας
καὶ Βεσσαραβίας 44—45 παράδες τὴν ὀκᾶν, Θράκης καὶ Σαμ-
ψούντος 40—44, ἀπαλοὶ Πύργου καὶ Φιλιππουπόλεως τὸ κοιλὸν
22—22 $\frac{1}{2}$, Βέρνης καὶ Βαλτσικίου 21—22 $\frac{1}{2}$ · ἀραβόσιτοι Δου-
νάβεως τὸ κοιλὸν 12 $\frac{1}{2}$, Μαύρης θαλάσσης καὶ Ρωμυλίας 13·
κριθαὶ Ρωμυλίας καὶ Δουνάβεως 11—11 $\frac{1}{4}$ · σικάλης 14· λινό-
σποροι Νικομηδείας καὶ τῶν περίξ 23 $\frac{1}{2}$, Ραιδεστοῦ καὶ τῶν
περίξ 24 $\frac{1}{2}$.

Τὰ μαλλία Μοχαϊρ κᾶπως ἀνέλαβον, τὸ ἄπιον τείνει εἰς ὕψω-
σιν οἱ δὲ κίτρουνοι σπόροι ζητοῦνται ὀλονέν.

* *

Πρὸ δεκαπενταετίας περίπου ἤρξατο σπουδαίως ἐλαττω-
μένη ἡ ἐξαγωγή μετάξης καὶ μεταξοβομβύκων ἐκ τῆς ἐπαρχίας
Προύσης· ἀπὸ 720,000 χιλιαγράμμων μετάξης καὶ βομβύκων
ἀναπαριστώντων ἀξίαν 420,000 λιρῶν μόλις σήμερον τὸ ἡμισυ
πραγματοποιεῖται· αἰτία δὲ τῆς καταπτώσεως ταύτης εἶναι
μᾶλλον ἢ ἐπὶ τοὺς μεταξοσπόρους ἐνσκήψασα ἀσθένεια ἀπό-
τινος παρὰ ἢ ἐκπτώσις τοῦ εἴδους τούτου ἐν ταῖς εὐρωπαϊκαῖς
ἀγοραῖς. Καὶ εἶναι μὲν ἀληθές ὅτι ἅμα τῇ ἐνσκήψει τῆς ἀσθε-
νείας οἱ κάτοικοι ἀφ' ἐνὸς καὶ ἡ Α. Κυβέρνησις ἀφ' ἐτέρου συνετα-
ράχθησαν καὶ ἐμερίμνησαν περὶ τῆς θεραπείας, ἀλλ' ἡ μέθοδος
δι' ἧς προέβησαν ἀπέτυχεν ἐντελῶς, τῶν ἀλλεπαλλήλως διορι-
σθεισῶν ἐπιτροπῶν μὴ δυνηθεισῶν ἕνεκα τοῦ τρόπου καθ' ὃν κα-
τηρτίσθησαν καὶ ἐνήργησαν νὰ ἐπιτύχωσι τοῦ σκοποῦ. Ἀνάγκη
αὐστηρῶν καὶ συντόνων μέτρων ὅπως οἱ τοῖς μεταξοσκωληκο-
τρόφοι παραδιδόμενοι ἢ πωλούμενοι σπόροι ὄσιν ἐν καλῇ κατα-
στάσει· ἐγένοντο μὲν σπουδαίαι προτάσεις περὶ ἐξελέγξεως τῶν
σπόρων κατὰ τὸ σύστημα **Βαστέρ**, τὸ δὲ ὑπουργεῖον τοῦ
Ἐμπορίου καὶ τῆς Γεωργίας μελετᾷ τὰς προτάσεις ταύτας,
ἀλλὰ κατεπέγουσα ὑπάρχει ἀνάγκη ὅπως μὴ ἀναβληθῇ καὶ
αὐθις ἐπ' ἀορίστῳ ἢ ἐφαρμογῇ τῶν μέτρων ὅσα ἤθελον κριθῇ
πρόσφορα καὶ κατάλληλα.

* *

Διακατόνησις τῆς Διαμετακομίσεως.

Μεταξὺ τῶν διαφόρων κλάδων τοῦ ἐμπορίου, ὅσοι θέλουσι
σπουδαίως ἀναπτυχθῆ ἕνεκα τῆς προσεχοῦς συνενώσεως τῶν
εὐρωπαϊκῶν σιδηροδρόμων, πρῶτιστος ἔσται ὁ τῆς Διαμετακο-
μίσεως· νέα κατὰστασις πραγμάτων δημιουργηθήσεται μετ' ὀ-
λίγον ἐν ταῖς ἀγοραῖς Θεσσαλονίκης καὶ Κωνσταντινουπόλεως
καὶ πρὸ πάντων ἐν τῇ τελευταίᾳ ταύτῃ ἐν αἷς μεγάλως αὐξή-
θήσεται ἡ εἰσαγωγή εἴτε ὡς κέντροις παρακαταθήκης εἴτε ὡς
ὄρυκτηριοῖς ἐμπορικοῖς διὰ τὴν κεντρικὴν Εὐρώπην τὴν Μικρὰν
Ἀσίαν, τὴν Μεσόγειον καὶ τὸ Αἰγαῖον πέλαγος· ἀπὸ τοῦδε δὲ
οἱ ἐνδιαφερόμενοι Αὐστριακοὶ καὶ Γερμανοὶ βιομήχανοι καὶ αἱ
ἀρμόδιαι ἀρχαὶ τῶν ὁμωνύμων Κυβερνήσεων ἤρξαντο ἀσχολού-
μεναι περὶ τῶν μεταβολῶν ἅς τινος θελεῖ ἐπενέγκει ἢ ἀγγελλο-
μένη νέα κατὰστασις εἰς τὴν κατακλάωσιν τῶν προϊόντων
αὐτῶν, εἰς τὰς ἐμπορικὰς σχέσεις μετὰ τῶν διαφόρων χωρῶν,
εἰς τὴν ἵδρυσιν νέων ἐμπορικῶν κέντρων ἐν Ἀνατολῇ καὶ εἰς τὴν
βραχυτέραν ὁδὸν πρὸς ἀποστολὴν τῶν ἐμπορευμάτων εἰς τὰς
ἀγορὰς Μικρᾶς Ἀσίας καὶ Περσίας.

Αἱ σιδηροδρομικαὶ ἐταιρίαι περὶ νέων ἀσχολοῦνται διατιμή-
σεων, τὰ ἐμπορικὰ ἐπιμελητήρια ἀποταμιεύουσι πληροφορίας
περὶ τοῦ εἴδους τῶν προϊόντων ἅτινα ἐκάστη ἐκ τῶν οἰκείων
περιφερειῶν εἰσάγει εἰς Ἀνατολὴν καὶ περὶ τῶν ὁδῶν δι' ὧν
ταῦτα εἰσῆγοντο μέχρι σήμερον. Ἐν Ἀγγλίᾳ, Γαλλίᾳ, καὶ
Βελγικῇ μελετῶσι τὰ μέσα δι' ὧν θέλουσι δυνηθῆ ἐπωφελοῦμενοι
τῆς διὰ Θεσσαλονίκης ὁδοῦ νὰ εἰσαγάγωσι τὰ οἰκεῖα προϊόντα
εἰς τὰς ἀγορὰς Σερβίας καὶ τὰς ὄχθας τοῦ Δουνάβεως ὅπου
ἀποκλειστικῶς μέχρι σήμερον καταναλίσκονται αὐστριακὰ καὶ
γερμανικὰ ἐμπορεύματα.

Ἐνώπιον ὅμως τῆς γενικῆς ταύτης κινήσεως καὶ ἀμίλλης ἡ-
μεῖς, οἱ κυρίως ἐνδιαφερόμενοι, οὐδὲν το ἀνάλογον πράττομεν.
Ἐπείγει δι' ἡμᾶς ὅπως διακκονίσωμεν τὰ τῆς Διαμετακομίσεως
(transit) εἰς τρόπον ὥστε νὰ ἱκανοποιήσωμεν τοὺς πελάτας
οὓς θέλει προμηθεύσει ἡμῖν ἢ νέα συγκοινωνία· νὰ προσφέρωμεν
αὐτοῖς πᾶσαν εὐκολίαν καὶ δυνηθῶμεν οὕτω ἀναπτύσσοντες
τὴν τῆς διαμετακομίσεως κίνησιν νὰ δρέψωμεν μεγάλας ὠφελείας
διὰ τε τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ ἐμπορίου καὶ τὴν αὐξήσιν τῶν προσό-
δων τοῦ Κράτους.

Ἐν ταῖς ἄλλαις χώραις τὸ ἐμπόριον τῆς διαμετακομίσεως
τυγχάνει μεγίστης μερίμνης, ἕνεκα δὲ τῆς εἰς αὐτὸ ἀποδιδόμε-
νης καὶ δικαίως μεγίστης σπουδαιότητος αἱ σιδηροδρομικαὶ ἐται-
ρίαι ὤρισαν διατίμησιν διὰ τὸ μέσον τῶν γαλλικῶν γραμμῶν
γινόμενον ἐμπόριον τῆς διαμετακομίσεως· ἡ ἡμετέρα λοιπὸν χώρα

ἀναμένει πλείστας ὠφελείας ἐκ τῆς προόδου τοῦ κλάδου τούτου,
ἀπόδειξις δὲ αὐτῆ ἡ Τραπεζοῦς· ἀπεστάλησαν ἐκ τῆς πολέως ταύ-
της εἰς Περσίαν 88443 κιβώτια καὶ δέματα ὧν ἡ διαμετακό-
μισις προσήνεγκε τῇ χώρᾳ λίρας 143000 ὡς ἔξοδα μεταφορᾶς,
13000 ὡς τελωνειακοὺς δασμοὺς προμηθείας κτλ. κτλ. καὶ 7000
δικαίωμα χαρτοσήμου τὸ ὅλον λίρας τουρκίας 280000 εἰς ὃ πο-
σὸν ἐὰν προσθέσωμεν καὶ τὰ ἐκ τῆς Περσίας προερχόμενα ἐμπορεύ-
ματα ἔξομεν ἄθροισμα περίπου λιρῶν 500000. Τοιαῦται ὠφέ-
λαι ὑπὲρ τῆς χώρας, οὐδὲν ζημιούσης ἢ διακινδυνευούσης, ὀφεί-
λουσιν ἐπισῦραι τὴν σπουδαίαν προσοχὴν καὶ μερίμναν τῶν ἀρ-
μοδίων, καθ' ὅσον μάλιστα τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος ἐμπόριον μεγάλας
θέλει λάβει προσεχῶς διαστάσεις ἐπὶ τοῦ ὀθωμανικοῦ ἐδάφους
ἕνεκα τῆς συνενώσεως τῶν σιδηροδρόμων.

Ἐν τούτοις λίαν παραδόξως πολλὰ κωλύματα παρεμβάλλονται
ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων κατὰ τῆς διαμετακομίσεως· νέοι δασμοὶ ἐ-
πιβαρύνουσιν αὐτὸ καθ' ἐκάστην μ' ὅλα τὰ παράπονα τῶν ἐμ-
πόρων τῆς ἡμετέρας πολέως καὶ τῶν ἐν Ἰραπεζοῦντι ἀποστο-
λέων. Δύω τινὰ πρέπει νὰ ληθῶσιν ὑπ' ὄψει ἵνα ἐλκυσώμεν τὴν
πελατεῖαν· συνένωσις τῶν διαφόρων διὰ τὸ ἐμπόριον τοῦτο δα-
σμῶν εἰς ἓνα καὶ μόνον καὶ τοῦτον ὄχι ὑπέρογκον, καὶ δεύτερον,
ἀπλοποίησιν τῶν διατυπώσεων· ἀναγκαῖα λοιπὸν καταφαίνεται
ἢ ἀναθεώρησις τοῦ περὶ τῆς διαμετακομίσεως κανονισμοῦ καθι-
σταμένου μᾶλλον προσφόρου ταῖς περιστάσεσι.

* *

Οὐγγρικοὶ ἵπποι.

Γνωστὸν ὅτι ἡ Α. Κυβέρνησις προμηθεύεται τοὺς διὰ τὸ
ἵππικὸν καὶ τὸ πυροβολικὸν ἀναγκαιοῦντας ἵππους ἐξ Οὐγγα-
ρίας· μέχρι δὲ τοῦδε αἱ προμήθειαι αὗται ἐγένοντο ἄνευ μειο-
δοσίας καὶ ὑπὸ ξένων· ἐφέτος ὅμως οὗτοι προσέκρουσαν κατὰ
σπουδαίου συναγωνισμοῦ εἰς ὃν ἀπεδύθη ὁμιλος ἰθαγενῶν ἐμπό-
ρων οἵτινες ἀνέλαβον τὴν προμήθειαν ταύτην ὑπὸ βελτίονας
ἢ κατὰ τὸ παρελθὸν ὅρους καὶ ἀπέστειλαν εἰς Οὐγγαρίαν τὸν
Ἰοχανεζ ἐφέντην Μπογιατζιὰν μετὰ τῆς ἐντολῆς νὰ ἐνεργήσῃ τὴν
ἀγορὰν τῶν ἀναγκαίων ἵππων.

Εὐχόμεθα ὅπως καὶ οἱ ἡμέτεροι ὁμογενεῖς ἔμποροι διακριθῶ-
σιν ἐν τοιαύταις ἐπιχειρήσεσι μὴ ἐπιτρέποντες τὴν προμηθειαν
τῶν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ πολεμοφοδίων καὶ λοιποῦ ὕλικου εἰς
τοὺς ἐν Εὐρώπῃ ἐπιχειρηματίας.

* *

Ταχυδρομικὴ καὶ τελωνειακὴ σύμβασις.

Ἡ ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς συνενώσεως τῶν Τουρκο-Σερβικῶν
σιδηροδρόμων συστάσα ἐπιτροπὴ πρὸς ἐκπόνησιν τῆς σχετικῆς
τελωνειακῆς καὶ ταχυδρομικῆς συμβάσεως ἐπέρανε τὸ ἔργον
αὐτῆς ὑποβληθὲν τελευταῖον τῇ ἐγκρίσει τῆς Α. Α. Μεγαλειό-
τητος τοῦ Σουλτάνου.

Οἱ γεωργοὶ τοῦ διαμερίσματος Μπαλοῦκ Κεσέρ τέως ἀπηλ-
πισμένοι ἐπὶ τῇ ἐπικρατούσῃ καὶ ἐκεῖ ἀνομβρία ἀνεζωογονήθη-
σαν· ἄφθονοὶ βροχαὶ πεσοῦσαι ἐσχάτως ἐξητφάλισαν τὴν εἰσοδείαν.

* *

Ἀλλοδαπή.

Ἡ Ῥωσικὴ κυβέρνησις ἐξεχώρησεν εἰς τοὺς κ. κ. Κουβρὲ καὶ
Σαν τὴν διάτρησιν θαλασσίας διώρυγος μελλούσης νὰ συνδέσῃ
τὸν Εὐξείνιον κατ' εὐθείαν μετὰ τῆς Ἀζοφικῆς ἀπονεύμασα αὐ-
τοῖς ἐπιχορήγησιν ἐξ εἴκοσι πέντε ἑκατομμυρίων ἀργυρῶν ρου-
βλίων

Ὁ κ. Σίμενς διευθυντῆς τῆς ἐν Βερολίνῳ Γερμανικῆς Τρα-
πέζης ἐγένετο ἄφαντος συνεπείᾳ τῶν μεγίστων ζημιῶν ἅς ὑπέ-
στη τὸ κατὰστήμα τοῦτο κατὰ τὴν τελευταίαν οικονομικὴν
κρίσιν.

Ὡς δεῖγμα τοῦ ἀκαταβλήτου ἐμπορικοῦ συναγωνισμοῦ ὃν ἐ-
πιχειρεῖ ἡ Γερμανία κατὰ τῆς Ἀγγλίας εἰς τὰ εἶδη πρὸ πάντων
τῆς μαχαίροποιίας καὶ διαφόρων ἄλλων σκευῶν καὶ ἐργαλείων
ἐκ σιδήρου καὶ λευκοσιδήρου, ἀναφέρομεν τὸ ἑξῆς·

Οἱ ἐν Μίδλαντ ἐργοστασιάρχαι παρατηροῦσιν ὅτι ἄπαντες οἱ
ἐν Ἰσπανίᾳ καὶ Ἀγγλίᾳ ἀκόμη πελάται αὐτῶν ἀπευθύνον-
ται εἰς τοὺς ἐργοστασιάρχας τῆς Γερμανίας ἵνα προμηθευθῶσι
σύρματα καὶ ἧλους, λυχνίας σκεύη γεωργικὰ καὶ τὰ τοιαῦτα.

Εισάγονται ἐκ Γερμανίας καὶ πωλοῦνται ἐν Ἰσπανίᾳ κατὰ βαρέλια μαχαιρίδια τοῦ κόλπου (σουγιαί) ἀντὶ φρ. τριάκοντα πέντε ἢ χιλιάς· ποιότης βεβαίως κατωτέρα ἀλλ' ἢ ἀνήκουστος εὐθηνία συντελεῖ εἰς τὴν κατανάλωσιν αὐτῶν.

ΑΙΘΟΥΣΑΙ ΚΑΙ ΔΙΑΔΡΟΜΟΙ

Τάκ... τίκ... τούκ!...

Καὶ ἔπιπτον ἀπὸ τῶν παραθύρων εἰς τὴν ὁδὸν πῆλινα ἀγγεῖα διαφόρου χρήσεως καὶ διαφόρου μεγέθους ἔπιπτον, ὀλίγου δεῖν ἐπὶ τῶν κεφαλῶν τῶν διαβατῶν μετὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου τῆς τελευταίας ἡμέρας τοῦ Φεβρουαρίου.

Ὁ Φεβρουάριος εἶναι ὁ μὴν ὁ μᾶλλον ἀδικηθεὶς ὑπὸ τῆς φύσεως... ὄχι, ὑπὸ τοῦ ἀνθρώπου, κοινῶς δὲ ὀνομάζεται κουτσοφλέβαρος, ὡς ἐὰν ἦτο δῆθεν ὁ Ἡραϊστος τῶν μηνῶν. Καὶ ὅμως ὁ δυστυχῆς αὐτὸς χωλὸς δὲν εἶναι κακὸς· κατὰ δημόδη παροιμίαν: ὁ Φλεβάρης κι' ἂν κακίση, τῆς καλοκαιριαῖς μυρίζη Πράγματι δὲ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο πολλάκις ὁ Φεβρουάριος ἐμύρισε καλοκαιριαῖς, ἰδίως δ' αἱ τελευταῖαι αὐτοῦ ἡμέραι ὑπῆρξαν ἡμέραι θεριναί. Ἐδῶκεν ἀφορμὴν εἰς περιπάτους καὶ ἐὰν ἦλθε μὲ τὴν τεσσαρακοστὴν, μᾶς ἔφερον ὅμως ταυτοχρόνως ὄλας τὰς ἑαρινὰς τέρψεις, τοὺς περιπάτους εἰς τὰ πεζοδρόμια τοῦ Πέραν, τὴν γραμμὴν ἐκείνην τῶν συνωθουμένων ὄραίων τοῦ ὄραίου φύλλου, ὅπερ τοσοῦτον εὐαρέστως ἐκτίθησιν ἑαυτὸ εἰς τὸ δίζυγον πῦρ τῶν ἐκπεμπομένων œillades ἀπὸ τοῦ ζαχαροπλαστείου Valauri!...

* *

*

Ἄλλὰ καὶ ὁ Μάρτιος δὲν ἤρξατο μὲ κακοκαιρίαν τὸ ὅποτον ὅμως καὶ δὲν σημαίνει ὅτι πάντοτε θὰ ἦναι καλοκαιρινός. Τὸν Μάρτιον τὸν φοβοῦνται καὶ νέοι καὶ γέροντες, ἐκ τῶν νέων ὅμως ἰδίως αἱ νεάνιδες. Ὁ ἥλιος του λέγουσιν εἶναι πολὺ ἐνίοτε καυστικὸς καὶ βλάπτει θανασίμως τὰς ἀβρὰς ἐπιδερμίδας. Ἄλλ' οἱ γέροντες; Ἄλλ' οἱ γέροντες δὲν σκέπτονται πλέον διὰ τόσον μικρὰ πράγματα, ἢ δὲ ἐρρυτιδωμένη αὐτῶν ἐπιδερμὶς δὲν ἔχει οὐδὲν νὰ φοβῆται ἀπὸ τὸν ἥλιον τοῦ Μαρτίου. Φοβοῦνται ὅμως τι ἕτερον, φοβοῦνται τὸ εὐμετάβολον αὐτοῦ, τὸ ἐνίοτε πολὺ δριμύ ψυχὸς του, τὴν ἐπαύριον καλοκαιρινῆς ἡμέρας. Διηγοῦνται δὲ περὶ αὐτοῦ: Τρεῖς γραῖται, τὴν 28 τοῦ Μαρτίου ἐκάθηντο καὶ συνέχαιρον ἑαυτὰς ὅτε παρῆλθεν ὁ Μάρτιος καὶ ἐξέλιπεν ὁ κίνδυνος. Ἄλλοίμονον! ἢ μία ἀπέθνε τὴν 29, ἢ δευτέρα τὴν 30 καὶ ἢ τρίτη τὴν... 31.

* *

*

Καίτοι ἐν μεγάλῃ καὶ ἀγίᾳ τεσσαρακοστῇ ἰδοὺ καὶ τινα νόστιμα ἀνακτορικῶν χορῶν

Γνωστὸν ἐγένετο ἐν ταῖς Ἀθήναις, ὅτι εἰς τὸν πρῶτον δοθέντα μέγαλον ἐν τοῖς Ἀνακτορικοῖς χορῶν, τῇ 1 Δεκεμβρίου 1886, κατῴρθωσε νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν βασιλικὴν αἴθουσαν, θεραπαινὶς, ὑπηρετοῦσα ἐν τῷ οἴκῳ πρέσβεως μεγάλης Δυνάμεως, βεβαίως μὴ προσκληθεῖσα, καὶ ἦτις ἀνακαλυφθεῖσα ἐγκαίρως, ὑπεχρεώθη νὰ ἐξέλθῃ. Φαίνεται ὅτι τὸ τοιοῦτον, ἀπαξ ἐν Ἀθήναις γενόμενον καὶ παρ' ἐνὸς πρ σώπου ἐν τῇ βασιλικῇ Αὐλῇ τῆς Ρώμης, ἔλαβε δικστάσεις εὐρυτέρας. Ὡς ἀναγινώσκωμεν ἐν ταῖς ἰταλικαῖς ἐφημερίσι, πολλοὶ ἐκ τῶν προσκεκλημένων εἰς τοὺς ἐν Ρώμῃ ἀνακτορικοὺς χοροὺς παρεχώρουν τὰ προσκλητήρια αὐτῶν εἰς φίλους αὐτῶν καὶ γνωρίμους, μνημονεύεται δὲ εἷς τμηματάρχης τοῦ ὑπουργείου Οἰκονομικῶν, ἀποστείλας εἰς τὸν χορὸν διὰ τοῦ προσκλητηρίου του, νεανίαν, ὅστις ἀνεζητήθη ἐν τῷ πλήθει, ἀλλὰ δὲν εὐρέθη. Ἐπίσης ἀτακτήματα, προσλαβόντα πολλάκις τύπον δυσάρεστον, συνέβησιν κατὰ τὴν εἴσοδον εἰς τὰς αἰθούσας, ἐν οἷς ἦσαν ἐστημέναι αἱ ἐπὶ δειπνῷ τράπεζαι. Κατ' ἀκολουθίαν τῶν μηδόλων εὐαρέστων σκηνῶν τούτων, αἱ κράτισται τῶν ῥωμαϊκῶν ἐφημερίδων κατεχώρισαν τὰ ἐξῆς: «Ἐνεκα τῶν

ἀτακτημάτων, τῶν λαβόντων χώραν ἐν τοῖς ἀνακτορικοῖς χοροῖς, τὸ ἐπὶ τοῦ βασιλικοῦ οἴκου Ὑπουργεῖον μελετᾷ ῥιζικὸν τὸ σύστημα, ὅπως προληθῶσι τὰ ἀτακτήματα ταῦτα, ἐν τοῖς χοροῖς τοῦ προσεχοῦς ἔτους. Ἐν πρώτοις, μειωθήσεται ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐν μεγίστῃ ἀφθονίᾳ ἐκδιδόμενων εἰσιτηρίων, ἄρα δὲ αὐστηρότης θέλει τηρεῖσθαι, κατὰ τὴν εἴσοδον τῶν προσερχομένων, τὰ δὲ προσκλητήρια ἔσονται αὐστηρῶς προσωπικά. Ἐπίσης καταργοῦνται τὰ δειπνα, ἀρχικῆ ὄντα αἰτία τῶν ἀτακτημάτων, ἀντὶ δὲ τούτων, τετράκις ἐκ διαδοχῆς θὰ προσφέρωνται πλακοῦντες, οἶνοι καὶ ἀναψυκτικά».

* *

*

Οἱ ἐν Παρισίοις ἀσχολοῦνται μὲ τὰς γερμανίδας. Ὡς φαίνεται ἐὰν οἱ γερμανοὶ μισοῦσι τοὺς γάλλους καὶ οἱ γάλλοι τοὺς γερμανοὺς, δὲν μισοῦσιν ὅμως οὐδὲ αἱ γερμανίδες τοὺς γάλλους οὐδὲ οἱ γάλλοι τὰς γερμανίδας.

Τούλάχιστον τοιοῦτόν τι καταδείκνυται ἐκ τῶν δημοσιευμένων νῦν ἐν τῷ παρισινῷ Φιγαρῶ περικοπῶν ἐκ γερμανικῶν ἐφημερίδων κατὰ τὸν πόλεμον τοῦ 1870.

Τῇ 25 Αὐγούστου τοῦ 1870 ἡ ἐν Λειψία ἐκδιδόμενη *Mainzer Zeitung* ἔγραφεν: Ὁ τύπος πλειστάκις μέχρι τοῦδε ὑπέδειξε τὴν *γαλλολατρίαν* ἣτις ὑπερβαίνει πᾶσαν ἰδέαν καὶ τὴν ὁποῖαν πολλαὶ κυρίαι δεικνύουσι πρὸς τοὺς γάλλους. Διὰ τῆς ἀκατονομάστου αὐτῶν διαγωγῆς παρὰβλάπτουσι τὴν φήμην τῶν γερμανίδων μας. Τὸ ἀσφαλέστερον μέσον ἵνα τεθῆ τέρας εἰς τὴν κατὰστασιν ταύτην θὰ ἦτο ἐὰν ἐδημοσιεύετο κατάλογος τῶν ὀνομάτων τῶν δεσποινῶν τούτων!...

Τῇ 26 Αὐγούστου ἡ *Ἐφημερίς τῆς Μαγεντίας* ἔγραφεν: Ἀφίκετο γῆρας συνοδικῶν γάλλων αἰχμαλώτων. Ὁ συνοδεύων αὐτοὺς γερμανὸς ὑπαξιωματικὸς παρεπονέθη εἰς τὸν ἀρχηγὸν διὰ τὴν κακὴν θέλησιν ταύτην καὶ ὑπέδειξεν αὐτῷ ὅτι ἄπαντες ἔφερον μαχαιρίδια. Ὁ ταγματάρχης ἐζήτησε παρευθὺς νὰ καταθέσωσιν οἱ αἰχμαλῶτοι τὰ μαχαιρίδια των, ἐρωτηθέντες δὲ πόθεν ἐπρομηθεύθησαν αὐτὰ ἀπεκρίθησαν ὅτι ἔδωκεν αὐτοῖς ταῦτα ἐν τῷ σταθμῷ τῆς Φραγκφούρτης ἢ βερωνίς P. (Γινώσκωμεν τὸ ὄνομα τῆς βερωνίδος ταύτης, ἐπιλέγει ἢ γερμανικῆ ἐφημερίς).

Τῇ 24 Αὐγούστου ἔγραφον ἐξ Erfurth εἰς τὴν Post: Κυρία ἀνήκουσα εἰς τὴν καλλιτέραν κοινωνίαν συνδιελέχθη μετὰ ζωνρότητος μετὰ πολλῶν γάλλων ἀξιωματικῶν κατὰ τὴν ἐκ τοῦ σιδηροδρομικοῦ σταθμοῦ διάβασιν αὐτῶν. Πρὸ τῆς ἀναχωρήσεως τῆς ἀμαξοστοιχίας ἔτανε τὸ ἐπισκεπτῆριον αὐτῆς εἰς ἕνα τῶν γάλλων ἀξιωματικῶν ὁμιλοῦντα ὀλίγον τὴν γερμανικὴν. Ὁ ἀξιωματικὸς οὗτος τὸ ἔλαβε καὶ μειδιῶν τὸ ἔδωκεν εἰς τὸν σιδηροδρομικὸν ὑπάλληλον ὅστις τῇ στιγμῇ ἐκείνῃ ἐκλείει τὴν θυρίδα: «Λάβε το, τῷ εἶπε, διότι δύναται νὰ σοὶ χρησιμεύσῃ πλείοτερον παρὰ εἰς ἐμὲ, ὅστις πιθανῶς δὲν θὰ διέλθω καὶ πάλιν ἐντεῦθεν». Ἡ κυρία ἀνεχώρησε κατησχυμένη, ἐνῶ τὸ πλῆθος παρηκολούθει αὐτὴν δι' ἀποδοκιμασιῶν!...

Ἄ! τὰς γερμανίδας μὲ τὴν γαλλολατρίαν των!

* *

*

Καὶ ἐπειδὴ ὁ λόγος περὶ γερμανῶν καὶ γάλλων ἰδοὺ ἐν ἄριστον εἰρηνικὸν σύμπτωμα.

Ὁ καλλίτερος δραματικὸς θίασος τῆς Γερμανίας «*Meiningen*» δίδει ἀπὸ μηνὸς ἐν τῷ Βερολινεῖῳ θεάτρῳ *Βικτώρια* παραστάσεις τῆς *Ἰωάννας* δ' Ἄρχ τοῦ Σχίλερ. Λοιπὸν... τὰ μᾶλλον χειροκροτούμενα τεμάχια εἶναι ἐκεῖνα εἰς ἃ ἐν πρόσωπον τοῦ δράματος εὐχεται ὑπὲρ τῆς ἀποτυχίας τῶν Ἀγγλων καὶ τῆς νίκης καὶ δόξης τῆς Γαλλίας!...

ΕΠΑΡΧΙΑΚΟΣ ΦΑΚΕΛΟΣ

Ἐπιστέλλουσιν ἡμῖν ἐκ Σαράντα Ἐκκλησιῶν.

Οἱ Βούλγαροι τῆς Ἐξερχίας, οἱ κακῆ μοίρᾳ παρ' ἡμῖν εὐρισκόμενοι

δὲν θέλουσι κατ' οὐδὲν νὰ ὑπολείπωνται τῶν ἐν Βουλγαρία ὁμογενῶν τῶν Ὁ ἐνταῦθα ἀντιπρόσωπος τοῦ σχισματικοῦ μητροπολίτου τῆς βουλγαρικῆς ἐξαρχίας διαμένοντος ἐν Ἀδριανουπόλει παρανόμως μεταβάς τῇ παρελθούσῃ ἑβδομάδι εἰς Κουρού-δερέ, χωρίον οἰκούμενον ὑπὸ ὀρθόδοξων καὶ πιστῶν εἰς τὴν Μ. τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν καὶ ὑπαγόμενον πνευματικῶς μὲν εἰς τὴν ἱερὴν μητρόπολιν Ἀδριανουπόλεως πολιτικῶς δὲ εἰς τὸν κριζῶν Σαράντα Ἐκκλησιῶν ἤρξατο νὰ ἀποπλανῶ τοὺς χωρικοὺς διὰ διαφορῶν ἐνόχων καὶ καταπτύτων ὑποσχέσεων ὅπως ἀπκρηθέντες τὰ πάτρια προσέλθωσι τῇ βουλγαρικῇ ἐξαρχίᾳ καὶ παρεκίνησε ἐπιμόνως τοὺς ὀλίγους βουλγάρους ὅπως βίᾳ καταλάβωσι τὴν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν καὶ καταδιώκωσι τὸν ἱερέα. Δὲν περιωρίσθη εἰς ταῦτα μόνον ὁ λαοπλάνος ἀρχιμανδριτῆς ἀλλὰ καὶ ἠπειλήσε τοὺς ἀπλοικοὺς χωρικοὺς ὅτι ἐν ὄσῳ εἶναι καιρὸς δέον νὰ καταγραφῶσι βουλγάρους, ἄλλως πικρῶς θὰ μετανοήσωσι μετ' ὀλίγον· ἀλλ' ἄρα γε ὁ γεννάδης ἀρχιμανδριτῆς δὲν ἐσκέφθη ὅτι αἱ βουλγαρικαὶ ἀπειλαὶ καὶ ὑποσχέσεις περὶ μέλλοντος αἰσίου δύνανται νὰ εὐρῶσιν ἠγῶ μόνον παρὰ βουλγάρους, ἐπιθυμοῦσι ἰσχυρῶς δουλεύειν καὶ σφετερίζεσθαι τὰ ἀλλότρια; Οἱ ὀρθόδοξοι, ὡς εἶκος, ἀντέταξαν εἰς ταῦτα πάντα ἀπόλυτον ἀποστροφὴν καὶ ἀρνήσιν καὶ οὕτω ἀπῆλθεν ἀπρακτος καὶ κητῆσχυμμένος ὡς ἤρμοζεν εἰς μισθάρνους κληρικούς. Τὸ κίνημα τοῦτο τοῦ βουλγάρου ἀρχιμανδριτοῦ μαθὼν ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ ἁγίου Ἀδριανουπόλεως πρωτοσύγκελλος κ Πανἄρετος ἐποίησατο ἔντονα διαβήματα παρὰ τῷ νομάρχῃ, ὁ ὁποῖος ἀμέσως ἐσπευσε νὰ ἐνεργήσῃ τὰ δέοντα καὶ νὰ ἐπιπλήξῃ μάλιστα τὸν ἡμέτερον μπουτσαρίφην διότι ἐχορήγησεν αὐτῷ καὶ συνοδίαν χωροφυλάκων, ὧν ἡ πρῶσις ἠδύνατο νὰ δόσῃ νὰ ἐννοήσῃσιν οἱ χωρικοὶ ὅτι ὁ λαοπλάνος καὶ στασιαστικῶν φρονημάτων οὗτος ἀρχιμανδριτῆς ἤρχετο παρ' αὐτοῖς τῇ ὑποστηρίζει τῶν ἀρχῶν. Συμβουλευόμενος τὰς ἡμετέρας ἀρχὰς νὰ ἐπιτηρῶσι τὰ διαβήματα τοῦ βουλγαρικοῦ κλήρου δι' οὗ ἐπετεύχθησαν οἱ καταχθόνιοι σκοποὶ τῶν βουλγάρων κατὰ τῆς αὐτοκρατορίας ἔτι δὲ περαιτέρω βεβαίωντες τολμῶμεν νὰ ὑπομνήσωμεν ὅτι ἡ ἀνοχὴ βουλγάρων εἰς δημοσίαις θέσεις εἶναι ὁμοίᾳ τῇ ἀνοχῇ ἐχιδῶν ἐντὸς τῶν κόλπων ἡμῶν.

Πρὸς διαφώτισιν τῆς κεντρικῆς κυβερνήσεως ἀναφέρομεν γεγονὸς τι ὅπερ κατὰδείκνυσι τὴν ἀλήθειαν τῶν λόγων ἡμῶν. Τὸ παρελθὸν φθινόπωρον συνελήφθη ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει ἐν παντοπωλείῳ βουλγαρικῷ κερκρυμμένος βούλγαρος τις φέρων ξένον διαβατήριον καὶ περιελθὼν κρύφα τὰ διάφορα βουλγαρικὰ χωρία τῆς περιφερείας ἡμῶν καὶ φιλοξενηθεὶς ἐν ταῖς οἰκίαις τῶν βουλγάρων ἱερέων, καθὰ αὐτὸς ὡμολόγησεν ἐν τῇ ἀνακρίσει του· ὁ βούλγαρος οὗτος παρουσιάσθη βουλγάρῳ τινι ὡς ὀθωμανὸς τζελέπης, κατόπιν λόγων ἀπέδειξε τὴν ταυτότητά του εἰπὼν ὅτι δὲν εἶναι τζελέπης (προβατέμπορος) ἀλλὰ πατριώτης ἐργαζόμενος χάριν ἐθνικῶν σκοπῶν, ὅτι καὶ κατὰ τὸν παρελθόντα Μάιον εἶχεν ἔλθει κρύφα καὶ περιέλθει τὰ χωρία, ἀλλ' ὅτι ἐνεκα τῆς πληθῆος τοῦ στρατοῦ δὲν ἠδυνήθη νὰ παρουσιασθῇ τινὶ καὶ ὅτι εἶχε σημείωσιν τῶν ἀνθρώπων πρὸς οὓς ἔδει νὰ ἀποταθῇ ἐν τῇ ἐκπληρώσει τῆς ἀποστολῆς του καὶ ὅτι δυστυχῶς παρά τισι χωρίοις δὲν εὕρισκε τὸν αὐτὸν ἐνθουσιασμὸν ὑπὲρ τοῦ ἀγῶνός του, ὃν εὕρισκε παρὰ πολλοῖς. Ἡ σύλληψις τοῦ βουλγάρου τούτου καλουμένου Λάμπη, ὀφείλεται εἰς τὰς δραστηρίους ἐνεργείας τοῦ παρ' ἡμῖν εἰσχυγελέως Σαλήχ ἐφένδη, ἐκ Σμύρνης, ὅστις ἐπιμελῶς διεξήγαγε τὰς ἀνακρίσεις, ἐξ ὧν ἐφωτίσθη ἡ δικαιοσύνη ὅτι οὗτος ἐβουλοῦτο κινᾶν διὰ τὴν ἡσυχίαν τῆς χώρας καὶ δέσμιον αὐτὸν ἀπέστειλεν εἰς Ἀδριανουπόλιν. Σημειωτέον δὲ ὅτι ὁ ταρχίας οὗτος κατὰ τὸ διάστημα τῶν ἀνακρίσεων πολλάκις μετέβαλλε τὸ ὄνομα καὶ τὸν τόπον τῆς γεννήσεώς του, ἄλλοτε διατεινόμενος ὅτι εἶναι ἐξ Ἰωαννίνων, ἐνῶ τὰ ἐπίσημα ἔγγραφα του ἐδείκνυον τὸν τόπον γεννήσεως τὴν Ρωσσίαν, ἄλλοτε δὲ ὅτι εἶναι ἐκ Βουλγαρίας, ὅτι καλεῖται οὐχὶ Λάμπη ἀλλὰ Γεώργιος κτλ.

Ὁ ἐνταῦθα κριτῆς (καδῆς) ἐξήκολουετὶ ἐπεμβαιῶν εἰς καθαρῶς ἐκκλησιαστικὰς ὑποθέσεις ξένος αὐτῷ. Ἡ ἱερὰ μητρόπολις νομίμως διέξευξεν ἐν ἀνδρόγυνον καὶ ἀπέδωκε τὸ τέκνον αὐτῶν ᾧ τινι ἀνήκεν ἀνεὺ ὑποχρέωσης δικροφῆς διὰ τὸν πατέρα καθὰ ἐν τῇ ἀποφάσει λέγεται. Ὁ κηδεμὼν τῆς γυναικὸς ἀνεὺ ἀδείας αὐτῆς ἀποτείνεται τῷ καδῇ καὶ ἐνάγει τὸν ἄνδρα διὰ ναφκαῖα τοῦ τέκνου, χωρὶς νὰ ἐρευνήσῃ δὲ ὁ καδῆς τὰ τῆς ὑποθέσεως ἀρμοδίως κλητεῖ αὐτόν. Ὁ πρωτοσύγκελλος τοῦ ἁγίου Ἀδριανουπόλεως παρατυχῶν ἐνταῦθα ἐποίησατο τὰ δέοντα διαβήματα παρὰ τῷ μπουτσαρίφῃ, διὰ νὰ παύσῃ ἡ ἐπέμβασις αὕτη εἰς τὰς καθαρῶς ἐκκλησιαστικὰς ὑποθέσεις ἐκ μέρους τοῦ ἱεροδικαστηρίου, ὅπερ τὸ δεύτερον πράττει τὸ τοιοῦτο. Εἶναι καιρὸς, νομίζομεν, νὰ ἀποσταλῇ βεζυρική ἐγκύκλιος εἰς τὰς ἐπιρχιακὰς ἀρχὰς ἀπαγορεύουσα τὰς τοιαύτας ἐπεμβάσεις.

Ἐκ Βαβᾶ Ἐπκῆ πληροφοροῦμεθα ὅτι ἡ αὐτοκρατορικὴ κυβέρνησις ἰφαιροῦσα τὰς ἀνέκαθεν βοσκὰς (μεράδες) τῶν ὁμογενῶν χωρίων Ἰλεπλῆ, Ναδιρλῆ καὶ Δογάντζας ὀρίζει πρὸς ἐγκαταστασιν προσφύγων. Ἔργον αὐτοκρατορικοῦ ἐλέους θὰ ἦν ἐὰν ἀνεστέλλετο ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ μέτρου τούτου δι' οὗ οἱ δυστυχεῖς χωρικοὶ καταστρέφονται καὶ οὐδαμῶ ἀλλοῦ νὰ παραστήσωσι δύνανται τὸ μέγεθος τῆς δυστυχίας των. Μόνος ὁ φιλόλογος

ἡμῶν ἀναξ ἐν τῇ μεγάλῃ του εὐσπλαγχνίᾳ δύναται νὰ ἀποδώσῃ αὐτοῖς τὴν εὐτυχίαν αὐτοῖς εὐδοκῶν εἰς τὸ νὰ παραχωρηθῶσιν αὐτοῖς οἱ ἐν λόγῳ μεράδες.

Α Λ Λ Ο Δ Δ Π Η

Τὴν 11 π. μ. τὴν 27 Φεβρουαρίου παρέστη ἐνώπιον τῆς Α. Μ. τοῦ βασιλέως τὸ προεδρεῖον τῆς βουλῆς. Ὁ πρόεδρος τῆς Βουλῆς κ. Α. Αὐγερινὸς ἀπηύθυνε τὴν ἐξῆς προσφώνησιν πρὸς τὸν βασιλέα:

Μεγαλειότατε

Τὸ προεδρεῖον τῆς Βουλῆς, καταρτισθέν, λαμβάνει τὴν τιμὴν, ἐμφανιζόμενον ἐνώπιον τῆς Ὑμ. Μεγαλειότητος νὰ ὑποβάλῃ τὴν ἐκδήλωσιν τοῦ βαθυτάτου αὐτοῦ σεβασμοῦ. Ἡ βουλὴ μετ' ἀγαλλιᾶσεως εἶδε, Μεγαλειότατε, τὸ εὐτυχὲς γεγονός τῆς ἡλικιώσεως τοῦ σεπτοῦ Διαδόχου καὶ τὴν ἐπὶ ταύτῃ διατρανωθεῖσαν ἀγάπην καὶ ἀφοσίωσιν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ τοῦ σύμπαντος Ἔθνους. Εὐχεται δὲ, Βασιλεῦ, σὺν τῇ γενικῇ τοῦ Ἔθνους εὐχῇ, ἵνα ὁ Ὑψίστος σκέπῃ καὶ περιφρουρῇ τὴν Ὑ. Μεγαλειότητα, τὴν Βασιλίσσαν, τὸν Διάδοχον καὶ ἀπασαν τὴν βασιλικὴν οἰκογένειαν, ἐπ' ἀγαθῷ τῆς Πατρίδος.

Εἰς ταῦτα ἡ Α. Μ. ὁ βασιλεὺς ἀπήντησεν:

Εὐχαριστῶ τὴν Βουλὴν διὰ τὰς ὑπὲρ ἐμοῦ καὶ ἀπάσης τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας εὐχὰς τῆς. Εὐχόμεναι εἰς τὸν Ὑψίστον νὰ σκέπῃ καὶ προστατεύῃ τὴν φίλην Ἑλλάδα καὶ σύμπαντα τὸν Ἑλληνισμόν.

Τῇ 26 Φεβρουαρίου ἡ ἀγορὰ τῆς ἐλληνικῆς πρωτευούσης ἐδέχθη ἐπισημότατον ἐπισκέπτῃν. Ὁ Διάδοχος ἐκτελῶν τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ λόχου αὐτοῦ, κατῆλθεν ἐν τῇ ἀγορᾷ, ἵνα προμηθευθῇ τὸ σιτηρέσιον τῆς ἐπιούσης μετὰ τῶν ἐπὶ τούτῳ τεταγμένων ὀπλιτῶν. Τὸν Διάδοχον παρηκολούθησαν καὶ οἱ λοιποὶ ἀξιωματικοὶ τοῦ λόχου αὐτοῦ.

Τὴν πρῶταν τῆς 27 Φεβρουαρίου ἐν τῇ Ἀκροπόλει, ἀρκτικῶς τοῦ Ἐρεχθεῖου, ἀνευρέθη εἰς βάθος δύο καὶ ἡμίσεος μέτρων, ἐπὶ τοῦ βράχου καὶ ὑπὸ στύλον ἐντετειχισμένον, χαλκοῦν ἀγαλμάτιον Ἀθηνᾶς, ὕψους 0,37, οὐτινος σώζεται ἐνιαχοῦ ἢ ἐπιχρῶσις. Τὸ ἀγαλμάτιον τοῦτο ἀνευρέθη συμπεπιεσμένον, οὐχὶ ἐξ ἀτυχήματος, ἀλλὰ διότι τοιοῦτο ἐποίηθη ἀρχῆθεν. Ἡ μία ὄψις αὐτοῦ εἶνε λεπτότερον ἐπεξεργασμένη τῆς ἐτέρας, φαίνεται δὲ, ὅτι ἦτο προσκεκολλημένον ἐπὶ πίνακος δι' ἡλων, ὁρατῶν κατὰ τοὺς πέδους. Τὸ ἀγαλμα φέρει καὶ αἰγίδι, μετὰ πολλῆς τῆς λεπτότητος ἐπεξεργασμένην, ἐν γένει δὲ ἡ ἐργασία αὐτοῦ θεωρεῖται ἐξαιρετος, Προχθὲς ἐν τῷ αὐτῷ χώρῳ καὶ εἰς ἴσον βάθος ἀνευρέθη ἀρχαῖ ὄν γυναικείον ἀγαλμα, παρεμφερὲς πρὸς τὰ ἀνευρεθέντα κατὰ τὴν ἀρχὴν τοῦ παρελθόντος ἔτους, ἅτινα ἀνήκουσιν εἰς τοὺς πρὸ τῆς περσικῆς εἰσβολῆς χρόνους. Τὸ ἀγαλμα τοῦτο εἶνε τὸ μεγαλύτερον τῶν μέχρι τοῦδε ἀνευρεθέντων, διότι ἐκτὸς τῆς βάσεως καὶ μέρους τῶν ποδῶν, τὸ ὕψος αὐτοῦ εἶνε 1,80 μ. Ὁ τύπος αὐτοῦ εἶνε λίαν προσόμοιος πρὸς τὰ ἀνευρεθέντα, διαφέρει δὲ αὐτῶν μόνον κατὰ τὴν ἀμφίεσιν. Ἐπὶ τοῦ ἀγάλματος σώζονται ἴχνη χρωματισμοῦ, καθαρῶς δὲ διακρίνεται ὁ μχιάνδρος τοῦ κρησπέδου τοῦ χιτῶνος. Ἡ κεφαλὴ διατηρεῖται ἀρτία, ζωρότατοι δὲ φαίνονται οἱ ὀφθαλμοί, ὧν διακρίνεται ἡ κόρη, ἐπίσης δὲ καὶ τὰ βλέφαρα, κεχρωματισμένα.

Ὁ στρατηγὸς Βουλανζέ, ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν τῆς Γαλλίας ἀπεφάσισεν ὅπως, τροποποιουμένων τῶν ὑφ.σταμένων διατάξεων, οἱ προσκαλούμενοι εἰς τὰ ὅπλα καταφθάνωσιν εἰς τὰ οἰκεία τάγματα τὴν πέπτην καὶ οὐχὶ τὴν ὀγδόην ἡμέραν ἀπὸ τῆς προσκλήσεως. Ἡ ἀπόφασις αὕτη ἀνεκοινώθη τῷ δημοσίῳ διὰ τοιχοκολλήσεων.

Λέγεται ὅτι ἐν τῷ προσεχεῖ ἐν τῷ κοινοβουλίῳ λόγῳ του ὁ πρίγκηψ Βίσμארκ θέλει ὁμιλήσει περὶ παλινρθώσεως τῆς κοσμικῆς ἐξουσίας τοῦ Πάπα, καὶ τοῦτο διὰ τρόπου διατρανοῦντος τὰς εὐνοϊκὰς προθέσεις τῆς Γερμανικῆς αὐτοκρατορίας καὶ οὐδόλως εὐαρέστου κατὰ συνέπειαν τῇ Ἰταλίᾳ.

Κατ' αὐτὰς ἡ ἐν Πειραιεὶ ὁμοῦσα γαλλικὴ ναυμαχίς Νικητρία θὰ ἐκπλεύσῃ ὑπὸ τὸν ὑπανύρχον κ. Μαρκεσσάκ εἰς Ἀλεξάνδρειαν, ταὺς λιμένας τῆς Συρίας καὶ τῆς Συμύρης, ὁπόθεν θὰ ἐπανακάμψῃ εἰς Πειραιᾶ. Ὁ περίπλους θὰ διρκέσῃ δύο μῆνας, μετ' αὐτὸν δὲ ὁ ὑπανύρχος κ. Μαρκεσσάκ θὰ παρδώσῃ τὴν διοίκησιν τῆς μοίρας τῆς Ἀνατολῆς εἰς τὸν διάδοχον αὐτοῦ ὑπανύρχον κ. Ὀλρῦ, γνωστὸν καὶ ἐκ προγενεστέρας διατριβῆς αὐτοῦ ἐν Ἀνατολῇ ὡς κυβερνήτου πλοίου.

Ἐπεβλήθη ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν πρὸς ὑπογραφήν Διάταγμα, δι' οὗ ἀποτέλλονται εἰς τὸ ἐν Βουλῶνῃ τῆς Γαλλίας σχολεῖον πεδίου βολῆς ὁ ταγματάρχης τοῦ πεζικοῦ κ. Ροῦβιλλης, ὁ λοχαγὸς τοῦ πεζικοῦ κ. Κωνσταντινίδης καὶ ὁ λοχαγὸς τοῦ πυροβολικοῦ κ. Τσακᾶκης, ὅπως διακούσωσι τὴν ἐν αὐτῷ σειρὰν μαθημάτων. Τὰ μαθήματα ταῦτα ἄρχονται τὴν 3, 15 Μαρτίου καὶ διρκουῖσιν ἐπὶ ἑξάμηνον σχεδόν. Διὰ τοῦ ὑποβληθέντος Διατάγματος κανονίζονται καὶ αἱ ἀπολαυαὶ τῶν ἀξιωματικῶν τούτων κατὰ τὴν ἀπουσίαν των. Μετὰ τὴν ἐπάνοδον δ' αὐτῶν ἐκ Γαλλίας θὰ συστηθῇ ἐνταῦθα σχολὴ κατὰ τὸ πρότυπον τῆς ἐν Βουλῶνῃ, χάριν τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ πεζικοῦ. Αἱ διαπραγματεύσεις περὶ εἰσόδου ἀξιωματικῶν Ἑλλήνων εἰς τὴν ἐν Σιαλὼν σχολὴν τῆς ἐπισκοπῆς βολῆς ἐναυάγησαν, τῆς γαλλικῆς κυβερνήσεως μὴ δυναμένης, ὡς ἐκ τοῦ καταστατικοῦ τῆς σχολῆς τούτης, νὰ δεχθῇ ἐν αὐτῇ ξένους ἀξιωματικούς.

Τῇ πρωτοβουλίᾳ καὶ δαπάνῃς τοῦ ἐν Κοπεγχάγῃ κ. Brassier C. Jacobsen Fils προσεχῶς κατέρχεται ἐκ Δανίας εἰς Ἑλλάδα ἀποστολὴ Δανῶν ἐπιστημόνων καὶ καλλιτεχνῶν, πρὸς ἔρευναν τῆς κλασικῆς ἀρχαιότητος, ἐπὶ τῷ τέλει τῆς ἐν Δανίᾳ ἀναζωπυρήσεως τοῦ ὑπὲρ τῆς ἑλληνικῆς τέχνης ἐνδιαφέροντος. Τὴν ἀποστολὴν ταύτην ἀποτελοῦσιν, ἐκτὸς τοῦ κ. Jacobsen, οἱ κ. κ. Ἰούλιος Λάγγε, καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Κοπεγχάγης, Χάλμ καθηγητῆς ἐν τῇ Β. Ἀκαδημίᾳ τῶν Καλῶν Τεχνῶν, Βαλδέμαρ Σμὶθ, καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου, Σ. Μύλλερ, ἑφορος τοῦ ἀρχαιολογικοῦ μουσείου καὶ τῆς ἰδιαιτεροῦ μουσείου τῆς Α. Μ. τοῦ βασιλέως τῆς Δανίας (ὁ κ. Μύλλερ καὶ ἄλλοτε ἐπεσκέφη τῆς Ἑλλάδος, εἶνε δὲ βαθὺς γνώστης τῆς ἑλληνικῆς ἀρχαιολογίας). Χριστιανὸς Jørgensen, καθηγητῆς τῆς ἐν Κοπεγχάγῃ σχολῆς καὶ ὁ ἀρχιτέκτων κ. Κάμπαν. Τὸν κ. Ἰάκωβσεν θὰ συνοδεύσῃ καὶ ὁ σύζυγος αὐτοῦ.

Καὶ ἐν Ἰαπωνίᾳ ὡσάυτως ἐγένοντο σεισμοὶ τῇ 15 Ἰανουαρίου. Ἐν Τόκιῳ ἀριθμοῦνται 700 νεκροὶ μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ὁ ἀκόλουθος τῆς γερμανικῆς πρεσβείας τὸν ὁποῖον ἡ δόνησις ἐξερπνόνεισε κατὰ τινος κατόπιρου μετὰ τοιοῦτου τρόπου ὥστε ἀπεκόπη ἡ κεφαλὴ του.

Κατὰ τὴν Ὠραν ὁ διευθυντῆς τῆς Γαλλ. Σχολῆς κ. Φουκάρ ἔλαβε παρὰ τῆς Κυβερνήσεως τὴν ἄδειαν νὰ ἐνεργήσῃ ἀνασκαφὰς περὶ τοὺς δύο πύργους τοῦ Πειραιικοῦ τείχους, τοὺς ὑπὸ τὴν σημερινὴν Κρεμμυδαροῦν κειμένους. Εἰς τὰς ἀνασκαφὰς ταύτας ἀφορμὴν ἔδωκεν ἡ ἀνεύρεσις δύο ἐπιγραφῶν ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, δημοσιευθεισῶν ὑπὸ τοῦ ἐν Πειραιεὶ καθηγητοῦ κ. Ι. Χ. Δραγάτση. Ἡ ἀνασκαφὴ ἤρξατο γιγνομένη διὰ ναυτῶν τῆς ἐν Πειραιεὶ προσωρμισμένης γαλλικῆς νυκτοφύλακος «Νικητρία».

Ὁ χάνης τῆς ἐν Ἀσίᾳ Χίβας σκοπεῖ νὰ ἐπισκεφθῇ προσεχῶς τὴν Μόσχαν καὶ τὴν Πετρούπολιν, ἐκεῖθεν δὲ θέλει μεταβῆ εἰς Βιέννην, Παρισίους καὶ Κωνσταντινούπολιν, διερχόμενος καὶ διὰ τῶν Ἀθηνῶν. Ἐκ Κωνσταντινουπόλεως μεταβήσεται εἰς Κριμαίαν, ἵνα διέλθῃ τὸ φθινόπωρον ἐν ἐνὶ τῶν αὐτοκρατορικῶν ἀνακτόρων.

ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΙ

Ὁ κύριος σταθμὸς τῆς μεταξὺ Σκοπείων καὶ Βράνιας γραμμῆς ἀπέχει 2 χιλιάμετρα τῶν Σκοπείων κείμενος ἐπὶ τῆς δεξιᾶς ὁχθῆς τοῦ Ἀξιοῦ, ἣν ἡ γραμμὴ ἀκολουθεῖ παραπλεύρως διερχόμενη τὴν ὀνομαστὴν διὰ τὸ εὐφορον πεδιάδα τῶν Σκοπείων ἀρδευομένην ὑπὸ τοῦ Ἀξιοῦ καὶ πολλῶν ρυάκων καὶ χειμάρρων ὀρωμένων ὑπὸ τῶν πέριξ ὄρεων ἡ πεδιάς αὕτη κατοικεῖται ὑπὸ διαφόρων φυλῶν ἁλβανικῶν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἀσχολουμένων εἰς τὴν γεωργίαν καὶ κτηνοτροφίαν.

Ὁ σιδηρόδρομος βαίνει πρὸς βορρᾶν διερχόμενος ἐπὶ λόφων χωριζόντων τὴν πεδιάδα τῶν Σκοπείων ἀπὸ τῆς Κομανόβας καὶ ἀπαντᾷ τῷ σταθμῷ Χοτζαλᾶρ, ἀπέχοντι ἐκ Σκοπείων 20 χιλιάμετρα καὶ ἐκ τοῦ ὁμωνύμου χωρίου κατοικουμένου ὑπὸ Ἀλβανῶν ἀγροτῶν τὸ ἐπάγγελμα· μετὰ τὸν σταθμὸν τοῦτον ἡ γραμμὴ διέρχεται δεξιόθεν τοῦ Ραχμανλή καὶ ἀριστερόθεν τοῦ Τσερκέσκι, καὶ φθάνει εἰς τὸν σταθμὸν τῆς Κομανόβας ἀπέχοντα τῶν Σκοπείων 36 χιλιάμετρα καὶ 48 τῆς Βράνιας.

Τὸ Ραχμανλή εἶναι μᾶλλον κωμόπολις καταφυκμένη ὑπ' ἁλβανῶν καὶ τινῶν βουλγάρων· οἱ δὲ κάτοικοι οὗτοι φαίνονται εὐημεροῦντες ὡς δείκνυται ἐκ τῶν πολυαριθμῶν καὶ φιλοκάλων οἰκιῶν των· τὸ δὲ Τσερκέσκι εἶναι μικρὸν χωρίον κατοικουμένον μόνον ὑπὸ Κιρκασίων ἐγκαταστάτων πρὸ εἰκοσαετίας.

Ὁ σταθμὸς τοῦ Ραχμανλή εὐρίσκεται εἰς ἀπόστασιν 3 $\frac{1}{2}$ χιλιάμετρων τῆς ὁμωνύμου κωμοπόλεως κειμένης ἐν τινὶ κοιλάδι ἀποτελούσῃ τὴν νοτιοδυτικὴν ἄκρην ἐκτενοῦς καὶ γονιμοτάτης πεδιάδος ἀρδευομένης ὑπὸ τοῦ ρυάκος Λίπκοβα καὶ συνισταμένης εἰς εὐφορωτάτους ἀγρούς καὶ τερπνοτάτους λιμῶνας· ἐν Ραχμανλή ἔδρευε καὶ μακάμης ἐξαρτώμενος ἐκ τοῦ μουτεσαρίφου Σκοπείων, ὁ δὲ πληθυσμὸς ἀνέρχεται εἰς 7000 κατοίκους· συγκροτεῖται ἐν τῇ κωμοπόλει ταύτῃ ἐβδομαδιαία ἀγορὰ ἐξ ἧς προμηθεύονται τὰ ἐπιτήδεια οἱ κάτοικοι τῶν πέριξ χωρίων· ἐξ αὐτῶν δὲ ἰδίᾳ τὰ Σλούπτχαν, Βακπίντσα Μερατόφτσα καὶ Λογιάν, ἀπαντα ὑπ' ἁλβανοφῶνων οἰκούμενα, κεῖνται ἐπὶ τοῦ ὄροπεδίου καὶ παρέχουσι τερπνοτάτην θέαν· οἱ λευκοὶ καὶ στίλβοντες μιναρέδες των ἐπαυξάνουσι τὴν καλλονὴν τῆς κάτωθεν αὐτῶν πεδιάδος.

Ἐκ Κομανόβας ἡ γραμμὴ κατέρχεται εἰς τὴν πεδιάδα, διασταυρούμενη δὲ μετὰ τοῦ ρυάκος Λίπκοβα ἀποτελοῦντος διακλαδωσιν τοῦ Ἀξιοῦ προσεγγίζει εἰς τὸν σταθμὸν Τομπανότσε ἀπέχοντα 50 χιλιάμετρα ἐκ Σκοπείων, 12 ἐκ Κομανόβας καὶ 34 ἐκ Βράνιας· ἐντεῦθεν διέρχεται ἡ γραμμὴ ὁμαλὴν χώραν, προσεγγίζει εἰς τοὺς σταθμοὺς Πρέχοβο καὶ Βούκοβατς, διασταυροῦται μετὰ σειρᾶς ἰκανῶν λόφων καὶ εἰσέρχεται εἰς τὴν πεδιάδα τῆς Βράνιας, ἐκτενεστάτην καὶ πυκνῶς οἰκουμένην, γονιμοτάτην, ἀρδευομένην ὑπὸ τοῦ Μοράβα καὶ πολυαριθμῶν ρυάκων καὶ ἐξάγουσα μεγάλαν ποσὴν καννάβεως.

Ἡ πόλις Πρέχοβο εἶναι ἡ μεγαλύτερα ἐπὶ τοῦ τουρκικοῦ μέρους τῆς πεδιάδος καὶ ἡ ἑδρα τῆς διοικήσεως· ὁ πληθυσμὸς αὐτῆς ἐδιπλασιάσθη ἀπὸ τοῦ τελευταίου πολέμου διότι οἱ κάτοικοι τῆς Βράνιας καὶ ἄλλων πόλεων τῆς Σερβίας εἰς αὐτὴν κατὰ μέγα μέρος προσέφυγον.

Ἐκ Βούκοβατς ἡ γραμμὴ ἐξακολουθεῖ διερχόμενη πεδινό-τερα μέρη ἕως οὗ φθάνει εἰς Μπουγιανότσε καὶ μετ' ὀλίγον εἰς Βράνιαν. Ἡ πόλις αὕτη εἶναι τὸ νότιον κέντρον τῆς Σερβίας καὶ χρησιμεύει ὡς ἀποθήκη τῶν εὐφόρων πεδιάδων καὶ κοιλάδων τοῦ Μοράβα καὶ τῶν πέριξ ὄρεων πολλὰ τῶν ὁποίων εἰσὶ δεινῶδη παράγοντα ἄφθονον ξυλείαν· ἡ Βράνια εἶναι ὡσαύτως τὸ ὀρθοθετικὸν σημεῖον τῆς Βορείου Μακεδονίας καὶ τῆς Σερβίας ἀποτελοῦσα κέντρον διὰ τῆς συγκοινωνίας τῶν δύο χωρῶν καὶ δύναται νὰ ἀποβῇ ἐμπορικωτάτη ὑπὸ τὴν ἐποψίν πρὸ πάντων τῆς διαμετακομίσεως μετὰ τὴν συμπλήρωσιν καὶ ἀποπεράτωσιν τῆς ἐνώσεως τῶν Τουρκο-Σερβικῶν σιδηροδρόμων· αἱ δὲ μετὰ τῆς δυτικῆς εὐρώπης συναλλαγὰι ἀναπτυχθήσονται σπουδαίως χάρις τῇ μικρᾷ ἀποστάσει εἰς ἣν κεῖται σιδηροδρομικῶς ὁ λιμὴν τῆς Θεσσαλονίκης.

Μετὰ τὴν Βράνιαν ἡ γραμμὴ διέρχεται τοὺς σταθμοὺς Πριμπού, Βλαδιτσινχάν καὶ Γρελιλίτσα, τῶν δύο τούτων κειμένων ἐνθεν καὶ ἐνθεν τερπνοτάτης κοιλάδος, τὰς γονίμους καὶ ἀφθόνως ἀρδευομένας πεδιάδας τοῦ Λεσκοβάτς καὶ Νίσσης, χωριζομένης ὑπὸ τῶν στενῶν τοῦ Κουρβίν Γράδ, καὶ προσεγγίζει εἰς τοὺς σταθμοὺς Λεσκοβάτς Πετζενιέβτσε, Μπρέστοβατς Μπελοτίντσι καὶ Νίσσαν.

Ἡ ἀπὸ Νίσσης εἰς Βράνιαν γραμμὴν ἐνεκαινίσθη ἤδη ἀπὸ τῆς 1) 13 Σεπτεμβρίου 1886, ἐκμεταλλεῖται δ' αὐτὴν ὑπ' εὐθύνην τῆς μεταφέρουσα ἐπιβάτας καὶ ἐμπορεύματα ἡ Ἐταιρία τῶν Σερβικῶν σιδηροδρόμων, τῆς Σερβικῆς Κυβερνήσεως ἀρνηθείσης τὴν παροχὴν οἰασθήποτε ἐγγυήσεως πρὸ τῆς ἐνώσεως μετὰ

των Σκοπειών καὶ συνεπῶς μετὰ τῆς Θεσσαλονίκης. Μικτὴ ἀμαξοστοιχία, ἐξ ἐπιθεωρητῶν δηλαδὴ καὶ ἐμπορευμάτων, ἐξυπηρετεῖ τὴν γραμμὴν ταύτην, ἀπαξ καθ' ἑκάστην, προσεγγίζουσα εἰς πάντας τοὺς μεταξὺ Νίσσης καὶ Βράννης σταθμοὺς καὶ διανύουσα εἰκοσι χιλιάμετρα καθ' ἑκάστην ὥραν. Ἡ γραμμὴ αὕτη μήκους 85 1) χιλιαμέτρων συνδέεται διὰ 170 γεφυρῶν, ἐκάστης κατὰ μέσον ὄρον μήκους δέκα μέτρων κατεσκευασμένων διὰ γρανίτου καὶ ἐπεστρωμένων διὰ σιδήρου· ἡ μακροτέρα τῶν γεφυρῶν τούτων ὑψοῦται ἐπὶ τοῦ Ἀζειοῦ εἰς μικρὰν ἀπὸ Σκοπειῶν ἀπόστασιν καὶ κρίνεται τελειότατον ἔργον τῆς νεωτέρας μηχανικῆς τέχνης· αἱ κατὰ μήκος καὶ εἰς διαφόρους ἀποστάσεις δεξάμεναι εἰσὶν ἐκ σιδήρου μετὰ λιθίνων βάσεων χωρητικότητος ἐκάστη 4500 κυβικῶν μέτρων ὕδατος. Αἱ δοκοὶ ἐκ δρυὸς καὶ προελεύσεως Αὐστριακῆς, Σερβικῆς καὶ Ρωσικῆς κεῖνται εἰς ἀπόστασιν ἀπ' ἀλλήλων ἐνὸς περίπου μέτρου· τὰ ἐλάσματα ἐκ γάλυθος ὄντα γαλλικῆς καὶ βελγικῆς προελεύσεως εἰσὶν ἤδη τεθειμένα καθ' ἅπαν τὸ τῆς γραμμῆς μήκος· οἱ οἰκίσκοι τῶν ὁδοφυλάκων λίθινοι ἅπαντες ἀνέρονται εἰς 46· ὁ δὲ σταθμοὶ θέλουσιν ἐξυπηρετῆσαι τὴν μεταξὺ Σκοπειῶν καὶ Βράννης γραμμὴν ὡς ἑξῆς

Ἐκ Σκοπειῶν εἰς Χοτζαλάρ	χιλιαμέτρα	19.700
Ἐκ Χοτζαλάρ εἰς Κομανόβαν	»	17.000
Ἐκ Κομανόβας εἰς Τομπανόβσε	»	12.600
Ἐκ Τομπανόβσε εἰς Πρέχοβο	»	9.000
Ἐκ Πρέχοβο εἰς Βούκοβατς	»	5.700
Ἐκ Βούκοβατς εἰς Μπουγιανόβσε	»	13.000
Ἐκ Μπουγιανόβσε εἰς Βράνιν	»	7.600
Τὸ ὅλον		84.600

Ἡ κατασκευὴ τῆς γραμμῆς ταύτης ἀνετέθη ὑπὸ τοῦ ὀμίλου τοῦ ἐν Παρισίοις Προεξοφλητικοῦ Γραφείου εἰς τοὺς ἐργολάβους Βιτάλην καὶ Σιν ὑπὸ τὴν ἀμεσον διεύθυνσιν τοῦ ἀρχιμηχανικοῦ Φριεδερίτζ.

Τὰ ἐγκλίνα τῆς γραμμῆς ταύτης ἀγγέλλονται κατὰ πᾶσαν πιθανότητα, ἀνευ δηλαδὴ ἐνδεχομένων πολιτικῶν περιπλοκῶν, τῷ προσεχεῖ Ἰουνίῳ τοῦ παρόντος ἔτους.

* *

Ἡ «Ἐπιθεώρησις» παρατηρεῖ ὅτι καὶ κατὰ τὴν περίστασιν ταύτην ἐπεκράτησε τὸ ἐπιβλαβέστατον ἐκεῖνο σύστημα, τῆς ἐγκαταλείψεως δηλονότι τῶν πόλεων καὶ κωμοπόλεων μακρὰν τῆς γραμμῆς τὸ μόνον δ' ἐπιχειρήμα ὅπερ προβάλλουσι δικαιολογούντες τὸ σύστημα τοῦτο οἱ ἐπιχειρηματίαι, ὅτι δηλαδὴ αὐξάνοντος τοῦ πληθυσμοῦ διὰ τῆς σιδηροδρομικῆς συγκοινωνίας συνοικισθήσονται αἱ μεταξὺ τῶν πόλεων καὶ σταθμῶν ἐκτάσεις, ἀποδείκνυται σαθρότατον διότι δεκαοκταετία παρήλθεν ἀπ' οὗτου ἤρξατο λειτουργοῦσα ἡ μεταξὺ Κωνσταντινουπόλεως καὶ Ἀδριανουπόλεως γραμμὴ καὶ οὐδὲ ἔχνος τοιοῦτου συνοικισμοῦ παρατηρεῖται· ἔν τι μόνον παρατηρεῖται ὅτι ἅπαντες μὲν οἱ σταθμοὶ ἀπέχουσιν ὀλοκλήρους ὥρας τῶν ὁμωνύμων πόλεων καὶ κωμοπόλεων, σπουδαϊότατα δὲ ἐμπορικὰ κέντρα, ὡς ὁ Μ. Τσεκμετζίς, ἡ Σηλυβρία, ἡ Ραιδεστός, ἡ Καλλιπολις ἡ Βιζύη, αἱ 40 Ἐκκλησίαι καὶ ἄλλαι διέλαθον παραδόξως τοὺς ἐπιτηδείους ἐργολάβους οὐδόλως διαλογισθέντας ὅτι διέπραττον παράδοξον μαθηματικὴν ἀνακρίθειαν καθότι καὶ βραχυτέραν θὰ εἴχομεν τὴν ἐντεῦθεν εἰς Ἀδριανουπόλιν γραμμὴν καὶ πάντα τὰ ἄνω μνημονευθέντα ἐμπορικὰ κέντρα θὰ ἔκειντο παρ' αὐτὴν ἐὰν ἤθελον ἐπικρατῆσαι ὀρθότεροι καὶ λογικώτεροι ὑπολογισμοί.

Στερούμεθα σήμερον καὶ χώρου καὶ χρόνου ἵνα ἐπισκοπήσωμεν λεπτομερῶς τὴν τε κατασκευὴν τῶν Ἀνατολικῶν λεγομένων Σιδηροδρόμων καὶ τὴν ἐκμετάλλευσιν αὐτῶν ὑπὸ τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ κ. Χίρσ, προσέβημεν δὲ εἰς τὰς ἄνω παρατηρήσεις διότι πολὺς κατ' αὐτὰς ὁ λόγος περὶ κατασκευῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς ἐν Ἀσίᾳ καὶ διότι πεποιθήμεν ὅτι, τοῦ παρελθόντος διδάσκοντος, ἡ Α. κυβέρνησις μεγίστην καταβαλεῖ προσοχὴν καὶ μέριμναν ὅπως τοῦλάχιστον ἡ γραμμὴ αὕτη παρακάμπτουσα τὰ γεωμετρικὰ καὶ ἀριθμητικὰ λάθη τῶν κ. κ. ἐργολάβων ἀποβῆ πράγματι ὠφέλιμος τοῖς λαοῖς πρὸς ἠθικὴν καὶ ὕλικὴν ἀνάπτυξιν τῶν ὁποίων κατασκευασθήσεται.

ΟΙΚΟΝΟΜΟΛΟΓΙΚΗ ΔΙΑΛΕΞΙΣ.

Ν. ΦΩΤΙΑΔΟΥ.

(Συνέχεια ἴδε προηγούμενον ἀριθ.).

Ὁ διάσημος οἰκονομολόγος J. B. Say ὁ παρὰ πάντα ἄλλον γράψας περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου μετὰ πλείονος σαφηνείας καὶ μεθόδου χαρακτηρίζει τὴν νόθευσιν ταύτην τῶν νομισμάτων ὡς πραγματικὴν χρεωκοπίαν, ἀνατρέπουσιν τὴν τάξιν τοῦ ἐμπορίου καὶ τῶν συναλλαγῶν, καὶ συνεπάγουσιν κρίσιν οἰκονομικὴν καὶ καταστροφὰς ἀνυπολογίστους οὐ μόνον εἰς τοὺς ἰδιώτας, ἀλλὰ καὶ εἰς αὐτὰς τὰς κυβερνήσεις, ὧν κλονίζει ἐκ βάθρων τὴν δημοσίαν πίστιν. Ἐκλειπούσης, λέγει, τῆς ἀμοιβαίας ἐμπιστοσύνης, οὐδεὶς στέργει νὰ δανείσῃ ἐκεῖ, ὅπου φοβεῖται ὅτι θὰ λάβῃ ὀλιγώτερα τῶν ὅσα ἐδάνεισε, καὶ οὐδεὶς δανείζεται μετ' εὐχαριστήσεως ἐκεῖ, ὅπου εἶναι ἐκτεθειμένος νὰ πληρώσῃ πλείονα τῶν ὅσα ἐδανείσθη. Ἡ γνώμη αὕτη τοῦ διασημοῦ οἰκονομολόγου περιλαμβάνει ἐν ὀλίγαις λέξεσι τὴν μεγάλην ἀλήθειαν ἣν περὶ τῆς χρεωκοπίας τῶν ἐθνῶν μετὰ πολλῆς δεινότητος ἀνεπτυξεν ὁ κ. Χόρν, καὶ τῆς ὁποίας μνείαν ἐποιήσαμεθα ἐν τῇ πρώτῃ ἡμῶν διαλέξει.

Αἱ νοθεύσεις τῶν νομισμάτων λέγει ὁ αὐτὸς σοφὸς οἰκονομολόγος, ὁ Say, καὶ αἱ ἐκ τούτων ἐπερχόμεναι διακυμάνσεις καὶ μεταβολαὶ τῶν τιμῶν ὀλεθρίως ἐπενεργοῦσιν ἐπὶ τῶν κοινωνικῶν ἠθῶν παρέχουσαι τὴν εὐκλείαν καὶ τὰ μέσα εἰς τοὺς πανούργους καὶ τοὺς καταχραστάς νὰ ἐξαπατῶσι τοὺς τιμίους καὶ ἀπλοῦκούς ἀνθρώπους. Ὁ ἔχων τὰ μέσα νὰ γινώσκῃ προηγουμένως τὴν γενησομένην νόθευσιν τῶν νομισμάτων, ἢ τὴν οἰκονομικὴν νομισματικὴν μεταρρύθμισιν ἐπωφελοῦμενος τῆς περιστάσεως κερδοσκοπεῖ ἐπὶ τῆς ἀγνοίας τοῦ δημοσίου, ὅπερ ληστεύει ἐν μέσῳ ἀγορᾶς καὶ ἐν σταθερᾷ μεσημβρίᾳ καὶ ἀτιμωρητέῃ, πολλὰς δὲ καὶ θυμαίνεται καὶ φιλογενέστατος ἀποκαλεῖται, ἂν σκορπίση κερμάτια τινὰ ἐκ τοῦ πλοῦτου, ὃν μετ' ἐλαφροῦς τῆς συνειδήσεως ἐλήστευσε.

Πόσοι τῶν ὄντων ἐγένοντο μεγαλόπλουτοι διότι κατώρθωσαν π. χ. νὰ μάθωσι προηγουμένως τὴν μέλλουσαν ἄρσιν τῆς ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας ἢ τοῦ χαρτονομίσματος, ἢ διότι ἐγένοντο συνένοχοι εἰς τὴν ἐφαρμογὴν ὀλεθρίου τινος οἰκονομικοῦ μέτρου; Πλὴν τούτου καὶ ἕτερον κοινωνικὸν κακὸν συνεπάγονται τὰ τοιαῦτα ἄδικα οἰκονομικὰ μέτρα, τὸ ὅτι ἐθίζουσι καὶ παρορμῶσι τοὺς ὑπαλλήλους τῶν τοιαῦτα διαπραττουσῶν κυβερνήσεων νὰ διαπραττωσιν καὶ αὐτοὶ ἐν στενῷ κύκλῳ πᾶν εἶδος καταχρήσεως καὶ σφετερισμοῦ τῆς τε δημοσίας καὶ ἰδιωτικῆς περιουσίας, οὕτω δὲ ἡ ἐξαχρείωσις τοῦ ἔθνους καθίσταται γενικὴ καὶ ἀνεπανόρθωτος, ὁ δὲ τίμιος ὑπάλληλος καὶ ὁ τίμιος ἐν γένει ἄνθρωπος εἶναι ἀδύνατον νὰ εὐδοκιμήσῃ ἐν τοιαύτῃ φαύλῃ καὶ ἐξηχρειωμένῃ κοινωνίᾳ, ἢ ὁποῖα τὸν μὲν καταχρηστὴν καὶ τὸν πανούργον θεωρεῖ ἔξυπνον, εὐφυῆ, ἱκανὸν νὰ κερδίξῃ, τὸν δὲ τίμιον ἄνθρωπον ἀνάξιον καὶ σχολαστικὸν ἀποκαλεῖ. Ὅταν ἐπὶ τῆς ἀντιβασιλείας τοῦ ΙΕ' Λουδοβίκου ἡ κυβέρνησις ἔκαιε δημοσίᾳ τὰ ἐκ τῆς κυκλοφορίας ἀποσυρόμενα χαρτονομίσματα, προσεκάλεε καὶ τὸν Πρόεδρον τοῦ Ἐμπορικοῦ Χρηματιστηρίου, ἵνα παριστάμενος εἰς τὴν πυρπόλησιν τῶν δεσμιδῶν, ἐπιβεβαιῶσιν διὰ τῆς ὑπογραφῆς του τὴν ἀκρίθειαν τοῦ πυρπολουμένου ποσοῦ τῶν χαρτονομισμάτων. Ἐν τινι τῶν τοιούτων πυρπολήσεων παρίστατο ὁ τότε Πρόεδρος τοῦ Ἐμπορικοῦ Χρηματιστηρίου ἄνθρωπος τιμιώτατος ὀνόματι de Trudaine. Οὗτος μὴ δυνηθεὶς, διότι δὲν ἐπετρέπη αὐτῷ νὰ μετρήσῃ τὰς πυρποληθείσας δέσμας, ἔγραψεν εἰς τὸ Πρακτικόν, πρὶν ἢ ἐπιθέσῃ τὴν ὑπογραφὴν του, «Τὸ σήμερον πυρποληθὲν χαρτονομίσμα ἀνήρχετο, ὡς με εἶπαν, εἰς τὸ ποσὸν τῶν ἑκατομμυρίων». Τὴν ἐπαύριον ἐπαύθη τῆς θέσεώς του ἀντικατασταθεὶς δι' ἄλλου ἐλαστικωτέρου τὴν συνείδησιν. Ὁ κ. de Trudaine μετέβη παρὰ τῷ ἀντιβασιλεῖ παραπονούμενος διὰ τὴν παῦσιν του καὶ ἐρωτῶν τὴν αἰτίαν. Τί διάβολον θέλεις νὰ σοὶ εἶπω; ἀπήντησεν ὁ ἀντιβασιλεύς. Εἶσαι, φίλε μου, πάρα πολὺ τίμιος ἄνθρωπος καὶ δὲν δύνασαι νὰ μᾶς χρησιμεύσῃς. Ἡμεῖς θέλομεν ἀν-

θρωπον να καταλαμβάνη τὸ Σύστημα. Σύστημα δὲ ἐλέγετο ὁ οἰκονομικὸς μηχανισμὸς τοῦ περιβοήτου Laur. Περιελαμβάνετο δέ, φαίνεται, εἰς τὸν μηχανισμὸν καὶ ἡ μέθοδος τοῦ ἐξαπατᾶν τὸ δημόσιον διὰ παντὸς τρόπου, ἐν ᾧ ἦτο καὶ τὸ δημοσιεύειν ὅτι ἔκαιον χαρτονομίσμα πολλῶ πλειότερον τοῦ καιομένου πραγματικῶς. Τῆς ἀπάτης ταύτης μὴ θέλων νὰ γίνῃ συνένοχος ὁ τίμιος Trudaine ἀπώλεσε τὴν θέσιν του. Τοιαύτη εἶναι πάντοτε ἡ τύχη τῶν τιμίων ἀνθρώπων τῶν ἀναγκαζομένων νὰ ζῶσιν ἐν τῷ μέσῳ φαύλης καὶ διεφθαρμένης κοινωνίας! Τὴν νόθευσιν τῶν νομισμάτων παρηκολούθησεν ἄλλη φοβερώτερα καὶ καταστρεπτικώτερα κιβδηλία, ἡ ἐκδοσις καὶ ἡ κατάχρησις τοῦ χαρτονομίσματος, περὶ οὗ ἀνάγκη νὰ διαλάβωμεν ἐνταῦθα τὰ μᾶλλον ἀξιοσημειώτα.

Οἱ Σίται ἐποιοῦντο χρῆσιν τοῦ χαρτονομίσματος κατὰ τὴν δεκάτην τρίτην ἐκκτονταετηρίδα, παρ' αὐτῶν δὲ τὸ παρέλαβον καὶ οἱ Πέρσαι. Κατὰ δὲ τοὺς μεταγενεστέρους χρόνους τὰ πλεῖστα τῶν Εὐρωπαϊκῶν ἐθνῶν ἠναγκάσθησαν νὰ καταφύγωσιν εἰς τὸ ὀλέθριον τοῦτο οἰκονομικὸν μέτρον. Ἐν Γαλλίᾳ δύο πρὸ πάντων ἐποχαὶ εἰσὶν ἀξιοσημειώται διὰ τὰς ἐκ τοῦ χαρτονομίσματος ἐπελθούσας κρίσεις καὶ καταστροφάς. Πρώτη ἐποχὴ εἶναι ἡ τοῦ περιβοήτου Λώου, τοῦ ὁποῦ ἡ τράπεζα συνέστη τὸ 1715 μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Λουδοβίκου ΙΔ', ἤρξατο δὲ τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς τὴν 2 Μαΐου 1716. Τὰ γραμμάτια τῆς τραπεζῆς ταύτης ἀπῆλαυσαν κατ' ἀρχὰς τῆς ἐμπιστοσύνης τοῦ δημοσίου, καὶ εἶναι πιθανὸν ὅτι θὰ ἠδύνατο νὰ ἐξακολουθήσῃ ἐνδυναμοῦσα καὶ εὐεργετοῦσα τὸ ἐμπόριον, ἂν δὲν ἐξήρχετο τῆς ἀρχικῆς αὐτῆς θέσεως, καὶ ἂν διετήρει τὸν ἰδιωτικὸν αὐτῆς χαρακτῆρα. Ὅτε ὅμως τὴν 4ην 10βρίου 1718 ἐκνήρυχθη βασιλικὴ τράπεζα, ἡ κυκλοφορία τῶν γραμματίων αὐτῆς ἐγένετο ὑποχρεωτικὴ διὰ τὰς ἄνω τῶν 600 φράγ. ὁσοληψίας καὶ συναλλαγάς. Βραδύτερον ὁ κύκλος τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς ἐγένετο εὐρύτερος, προσλαβοῦσα δὲ τὸ ὄνομα, Ἐταιρία τῶν Ἰνδιῶν, συνεχώνευσε τὰς διαφόρους ἐμπορικὰς καὶ ναυτικὰς ἐταιρίας, καὶ ἔλαβε πάντα αὐτῶν τὰ προνόμια. Ἐνεκα λοιπὸν τῶν συγχωνεύσεων τούτων καὶ τῆς ἐπεκτάσεως τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς ἡ τράπεζα πλὴν τῶν ἐν κυκλοφορίᾳ γραμματίων, ἐξέδοτο καὶ μετοχὰς, ὧν ὁ ἀριθμὸς ὁρισθεὶς κατ' ἀρχὰς εἰς 200,000, ἀνῆλθε διὰ νέων ἐκδόσεων εἰς 640,000. Τοσοῦτος δὲ ὑπῆρξε κατ' ἀρχὰς ὁ ἐνθουσιασμὸς τοῦ δημοσίου ὑπὲρ τῶν μετοχῶν τούτων, ὥστε ἡ τιμὴ αὐτῶν ἀπὸ 500 φράγκα, ἀνῆλθεν εἰς 18,000. Κατὰ τὸ βραχὺ δὲ τοῦτο διάστημα τῆς τερατώδους ἀνατιμῆσεως τῶν μετοχῶν τῆς Ἐταιρίας τῶν Ἰνδιῶν ἐσχηματίσθησαν ἐν βραχυτάτῳ χρόνῳ κολοσσαῖαι περιουσίαι, ἀμύθητος δὲ ἦτο ὁ φαινομενικὸς ἐκεῖνος πλοῦτος ὑπολογισθεὶς εἰς 10 δισεκατομμύρια φράγκων. Ὁ πλοῦτος ἔρρεε ποταμῶδον, οὕτως εἶπεῖν, ἀπὸ τῶν ἀνακτόρων καθ' ἄπασαν τὴν πόλιν τῶν Παρισίων, ἡ δὲ πολυτέλεια καὶ ἡ σπατάλη ἐφθασαν εἰς τὸν κολοφῶνα· ἡ ἀσωτεία δὲν εἶχεν ὄρια, γενικὴ δὲ ἦτο ἡ εὐτυχία καὶ ἡ ἀγαλλίασις. Φαντασθῆτε ἀνθρώπον ἀγοράσαντα διὰ χιλίων φράγκων δύο μόνον μετοχὰς τῆς ἐταιρίας τῶν Ἰνδιῶν, καὶ βλέποντα μετ' ὀλίγον ὅτι ἦτο κάτοχος περιουσίας 30—35 χιλιάδων φράγκων, καὶ θέλετε ἐννοῆσαι τὴν γενικὴν μέθην καὶ τὸν ἀκράτητον ἐνθουσιασμὸν τὸν καταλαβόντα τότε τὰ πνεύματα. Ἀλλ' ὡς εἶπομεν ἐν τῇ πρώτῃ ἡμῶν διαλέξει, ὁ τοιοῦτος ἐνθουσιασμὸς καὶ ἡ τοιαύτη μέθη δὲν διαρκοῦσιν ἐπὶ πολὺ. Μετὰ τὴν περίοδον τῶν ἀγορῶν ἦλθε καὶ ἡ περίοδος τῶν πωλήσεων. Μέτοχοί τινες, οἱ προνοητικώτεροι, ἤρξαντο πωλοῦντες ἐπὶ προθεσίμᾳ τὰς μετοχὰς αὐτῶν, τούτους δὲ ἐμιμήθησαν καὶ ἄλλοι τινες τῶν μετόχων, ἤρξατο δ' ἀκατάσχετος ἐκπεσμός, κατακρημνίζων οὐχὶ κατὰ ἑκατοντάδας, ἀλλὰ κατὰ χιλιάδας τὴν τιμὴν τῶν μετοχῶν καὶ τῶν τραπεζιτικῶν γραμματίων. Ἡ τράπεζα ἐκλείσθη τὴν 10ην 8βρίου 1720, ὁ δὲ τῶς πανίσχυρος καὶ πανευδαίμων θεωρούμενος διευθυντῆς αὐτῆς ἠναγκάσθη νὰ δραπετεύσῃ διὰ νυκτὸς καταλείπων ὀπισθεν αὐτοῦ φρικώδεις καταστροφάς, καὶ παρακολουθούμενος ὑπὸ τῶν ἀρῶν καὶ δυσφημιῶν μυριάδων οἰκογενειῶν περιελθουσῶν εἰς τὴν ἐσχάτην ἔνδειαν, ἀπέθανε δὲ ἐν Βενετίᾳ καὶ αὐτὸς σχεδὸν ἐνδεής. Τὰ γραμμάτια τῆς τραπεζῆς ὑπετιμῆθησαν μέχρις 80 τοῖς $\%$, τοῦτέστι τὸ γραμμάτιον τῶν 100 φρ. μόλις ἤξιζεν 20 φράγκα.

Δευτέρα ἐποχὴ ἐκδόσεως χαρτονομίσματος ἐν Γαλλίᾳ εἶναι ἡ τοῦ 1790. Τὰ κυβερνητικὰ γραμμάτια τὰ γνωστὰ ὑπὸ τὸ ὄνομα assignats ἐξεδόθησαν κατὰ πρῶτον τὸ 1787 τῇ προτάσει τῶν δύο μεγαλητέρων πολιτικῶν ἀνδρῶν τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, τοῦ Ταλεϋράνδου καὶ τοῦ Μιραβώ. Τὸ χαρτονομίσμα τοῦτο ὑφίστατο κατὰ τὸ 1794 ὑποτίμησιν 80 τοῖς $\%$. Μετ' ὀλίγον δὲ πᾶσα συναλλαγὴ διὰ χαρτονομίσματος ἔπαυσε μ' ὄλον ὅτι ὁ ἀρνούμενος νὰ δεχθῆ αὐτὸ κατεδικάζετο εἰς θανατικὴν ποινὴν, ὁ δὲ καταγγελεύς ἐλάμβανεν ἀμοιβὴν 100 φράγκων. Τὸ χρυσοῦν Λουδοβίκειον τῶν φρ. 24 ἤξιζε φρ. $7\frac{1}{2}$ — c ,000.

Εἶναι ἀνεξήγητος καὶ ἀπερίγραπτος ἡ γενικὴ ἔνδεια, εἰς ἣν περιῆλθεν ὁ Γαλλικὸς λαὸς κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην. Οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι δὲν ἠδύνατο νὰ συντηρηθῶσιν, οἱ τέως ἐν ἀφθονίᾳ ζῶντες πλούσιοι εἰσοδηματῖαι ἀπέθνησκον τῆς πείνης, καὶ αὐτὸς ὁ στρατὸς ἐστερεῖτο τῶν πάντων.

Κατὰ τοὺς αὐτοὺς ἐκείνους χρόνους ἡ Ἀγγλίᾳ ἀναλαβοῦσα τὸν κατὰ τῆς ἐπαναστατικῆς Γαλλίας πόλεμον ἠναγκάσθη νὰ δανεισθῆ παρὰ τῆς Ἀγγλικῆς τραπεζῆς 25 ἑκτομ. λιρῶν, καὶ ἐπειδὴ ἤρξαντο ὑποτιμώμενα τὰ τραπεζιτικὰ γραμμάτια, πάντες δὲ ἔσπευδον νὰ ἐξαργυρώσωσιν αὐτά, ἡ κυβέρνησις λαβοῦσα τὴν ἀδειαν τοῦ κοινοβουλίου ἐπέτρεψεν εἰς τὴν Τράπεζαν νὰ διακόψῃ τὴν ἐξαργύρωσιν αὐτῶν, ἐκήρυξε δὲ τὴν ἀναγκαστικὴν κυκλοφορίαν. Τὰ τραπεζιτικὰ λοιπὸν γραμμάτια τῆς μεγάλης καὶ πανισχύρου Ἀγγλικῆς τραπεζῆς μετετέραπην εἰς ἀληθῆς χαρτονομίσμα, τὸ ὁποῖον ὅμως ὑπέστη βραδείαν ὑποτίμησιν περιορισθεῖσαν εἰς μικρὰ σχετικῶς ὄρια, καὶ τοῦτο διότι ἡ ἐκδοσις αὐτοῦ ἐγένετο μετὰ μεγάλης φειδοῦς, καὶ διότι τὸ ἀγγλικὸν δημόσιον ἐθεώρει ἀσφαλεστάτην τὴν ἐγγύησιν τῆς κυβερνήσεώς του. Ἡ ὑποτίμησις κατὰ τὸ 1800—1801 ἦτο 8—9 τοῖς $\%$ ἀπὸ δὲ τοῦ 1801 μέχρι τοῦ 1809 ἦτο μόνον 2—3 τοῖς $\%$. Κατὰ τὸ 1810 ἦτο 14 $\%$ ἀλλὰ τὸ 1811 περιορίσθη εἰς 7 $\%$. Ἀλλὰ τὸ 1812—13—14 ἀνῆλθεν εἰς 25 $\%$, καὶ αὕτη ἦτο ἡ μεγαλειτέρα ὑποτίμησις. Κατὰ τὸ 1817—19 ἦτο 4—2 τοῖς $\%$, καὶ τὸ 1821 ἐπῆλθεν ἰσοτιμία. Ἡ ἐποχὴ ἐκείνη κατέδειξε πρὸς τοῖς ἄλλοις τὴν οἰκονομικὴν ἰσχὺν καὶ τὸ ἠθικὸν μεγαλεῖον τῆς Ἀγγλίας καὶ τὴν ἀκλόνητον ἐμπιστοσύνην τοῦ Ἀγγλικοῦ λαοῦ εἰς τὴν κυβέρνησιν αὐτοῦ. Ἐγίνωσκεν ὁ Ἀγγλικὸς λαὸς ὅτι οἱ κυβερνῶντες αὐτὸν, οἰοιδήποτε καὶ ἂν ᾖσι, δὲν θὰ ὠθήσωσι τὸ ἔθνος εἰς τὴν χρεωκοπίαν, καὶ ἡ πεποίθησις αὐτοῦ δὲν διεψεύσθη. Ἡ ἀγγλικὴ ἀγερωχία δὲν ἤθελε νὰ παραδεχθῆ ὅτι τὰ γραμμάτια τῆς Τραπεζῆς ὑπετιμῆθησαν, δι' ὃ ἐν μέσῳ κοινοβουλίῳ διςχυρίσθησαν ὅτι δὲν ὑπετιμῆθησαν τὰ τραπεζικὰ γραμμάτια, ἀλλ' ἡ χρυσὴ ἀγγλικὴ λίρα ἀνετιμῆθη! Ἀφοῦ, ἔλεγον, ἡ λίρα ἀντὶ 20 τιμᾶται 25 σελίνια, σημεῖον ὅτι ἡ λίρα ὑψώθη ἀνατιμηθεῖσα κατὰ 5 σελίνια.

Οὐ μόνον δὲ ἡ Γαλλία καὶ ἡ Ἀγγλία, ἀλλὰ καὶ πλεῖστα ἄλλα Εὐρωπαϊκὰ κράτη κατὰ διαφόρους ἐποχὰς τῆς ἱστορίας αὐτῶν ἐποιήσαντο χρῆσιν τοῦ χαρτονομίσματος. Ἐν Σουηδίᾳ καὶ ἐν Δανίᾳ τὸ χαρτονομίσμα τῆς τραπεζῆς, ἦτοι ἡ κυκλοφορία τῶν τραπεζιτικῶν γραμματίων διήρκεσεν ἕνα περίπου αἰῶνα, ὑπέστη δὲ ὑποτίμησιν 50 τοῖς $\%$. Κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο τὰ τραπεζιτικὰ γραμμάτια ἐξωφλοῦντο διὰ χαλκονομίσματος ἔχοντος ἀναγκαστικὴν κυκλοφορίαν, ὡς ἐν Ῥωσίᾳ.

Κατὰ τὸ 1848 μετὰ τὴν ἐπανάστασιν τοῦ Φεβρουαρίου ἡ Γαλλικὴ κυβέρνησις ἐπέτρεψεν εἰς τὴν Τράπεζαν νὰ διακόψῃ τὴν ἐξαργύρωσιν τῶν γραμματίων αὐτῆς, ἡ δὲ καταναγκαστικὴ κυκλοφορία διήρκεσε ἀπὸ τῆς 16 Μαρτίου 1848 μέχρι τῆς 7 Αὐγούστου 1850. Ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ ἐκδοσις τῶν γραμματίων ἐγένετο μετὰ πολλῆς φειδοῦς καὶ περισκέψεως ἡ ὑποτίμησις δὲν ὑπερέβη τὰ 2—3 τοῖς $\%$ καὶ τοῦτο ἐν καιρῷ τοῦ πανικοῦ. Κατὰ τὸν τελευταῖον γαλλογερμανικὸν πόλεμον ἐπανῆλθεν αὖθις ἡ ἀναγκαστικὴ κυκλοφορία, καὶ ἤρθη μὲν αὕτη τὴν 1 Ἰανουαρίου 1878, ἀλλ' ἔμεινεν ἡ νόμιμος κυκλοφορία (cours légal), τὰ δὲ γραμμάτια τῆς γαλλικῆς τραπεζῆς κυκλοφοροῦσιν ἐν ἰσοτιμίᾳ.

Ἡ Ἰταλία ἀπὸ τοῦ 1866 μετὰ τὴν ἔνωσιν αὐτῆς ἐκήρυξε τὴν ἀναγκαστικὴν κυκλοφορίαν, τὰ δὲ τραπεζιτικὰ γραμμάτια ὑφίσταντο ὑποτίμησιν 10—15 τοῖς $\%$. Εἶναι δὲ γνωστὸν ὅτι

πρὸ μικροῦ μόλις ἀπηλλάγη τῆς μάλιστα ταύτης δυνάμει βαρυτάτων φόρων, ὡς εἴπομεν ἐν τῇ πρώτῃ ἡμῶν διαλέξει.

Τὸ χαρτονομίσμα εἶναι ἡ οικονομικὴ φαγέδαινα τῆς Αὐστρίας, ἡ δὲ ὑποτίμησις αὐτοῦ ὑπῆρξε μεγίστη κατὰ διαφόρους ἐποχάς. Κατὰ τὸ 1811 τὸ χάρτινον Φλωρίνιον ὑπέστη ὑποτίμησιν 85 τοῖς % περίπου, διότι τὰ 100 ἀργυρᾶ φλωρίνια ἐτιμῶντο ἀντὶ 835 χαρτίνων. Εἶναι δὲ γνωστὸν ὅτι κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἡ αὐστριακὴ κυβέρνησις ἐκήρυξεν ἐπισήμως τὴν χρεωκοπίαν ἀποκόψασα τὰ $\frac{4}{5}$ τῶν χρεῶν αὐτῆς. Κατὰ τὸ 1848 ἡ τράπεζα τῆς Βιέννης ἔλαβε αὐθις τὴν ἀδειαν νὰ κηρύξη τὴν ἀναγκαστικὴν κυκλοφορίαν, ἡ δὲ ὑποτίμησις τῶν τραπεζικῶν γραμματίων ἀνήλθεν εἰς 50 τοῖς %.

Ἡ τράπεζα ἐπανέλαβε τὴν ἐξυγύρωσιν τῶν γραμματίων αὐτῆς τὴν 1 Ἰανουαρίου 1859, ἀλλὰ μετὰ τινὰς μῆνας ἐπανήλθεν εἰς τὴν ἀναγκαστικὴν κυκλοφορίαν. Ὅταν μία κυβέρνησις ἀπολέσῃ τὴν οικονομικὴν πίστιν αὐτῆς δὲν εἶναι εὐκόλον νὰ τὴν ἐπανεύρῃ.

Ἐν Ῥωσσίᾳ, ὅπως καὶ ἐν Αὐστρίᾳ, τὸ χαρτονομίσμα ὑφίσταται πρὸ ἐνὸς αἰῶνος, ἡ δὲ ὑποτίμησις αὐτῶν ἀνήλθεν εἰς 80 τοῖς %.

Κατὰ τὸ 1839 τὸ ἀργυροῦν ρούβλιον ὠρίσθη διὰ νόμου εἰς $3\frac{1}{2}$ ρούβλια χάρτινα, ἠθέλησαν δηλονότι νὰ περιορίσωσι τὴν ὑποτίμησιν εἰς 70 τοῖς %, ὡς εἴ ἦτο δυνατόν νὰ κανονισθῇ νομοθετικῶς ἡ ἀξία τῶν πραγμάτων. Κατὰ τὸ 1860 ἰδρύθη ἡ μεγάλη Ῥωσικὴ τράπεζα συγχωνεύσασα πάσας τὰς ἄλλας ἐθνικὰς τραπεζάς, ἐξέδοτο δὲ τραπεζικὰ γραμμάτια 716 ἑκατομ. ρούβλιων. Ἡ ὑποτίμησις ἔφθασε μέχρι 50 τοῖς % σχεδόν.

Καὶ αἱ Ἠνωμέναι Πολιτεῖαι τῆς Ἀμερικῆς κατὰ τὸν ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας αὐτῶν ἀγῶνα ἐξέδωκαν χαρτονομίσμα μέχρις 100 ἑκατομ. φρ. περίπου. Τὸ χαρτονομίσμα τοῦτο ὑπέστη φοβερὰν ὑποτίμησιν, διότι ἐν ἀργυροῦν δολλάριον ἤξιζε 1000 δολλάρια χάρτινα.

Ἡ ἐκδοσις χαρτονομίσματος ἐπανελήφθη ἐν ταῖς Ἠνωμέναις Πολιτεῖαις τῆς Ἀμερικῆς κατὰ τὸν φοβερὸν ἐμφύλιον πόλεμον κατὰ τὸ 1861—1865, ἡ δὲ ὑποτίμησις ἤξανε, ἐφ' ὅσον ἤξανε καὶ τὸ ποσὸν τῶν ἐκδιδόμενων γραμματίων. Πλὴν δὲ τούτων ἐξεδόθησαν καὶ ταμεικὰ γραμμάτια πληρῶς ἐκ τῶν φέροντι. Αἱ ἐκδόσεις δὲ αὗται τοῦ χαρτονομίσματος ἐφυγάδευσαν καθ' ὅλοκληρίαν τὰ ψιλὰ λεγόμενα νομίσματα. Τότε δὲ συνέβη ἐν Ἀμερικῇ ὅ,τι καὶ ἀλλαχοῦ εἰς ὁμοίαν περίστασιν. Πρὸς ἀντικατάστασιν τῶν ψιλῶν νομισμάτων ἐξέδωκαν γραμμάτια (bons) αἱ πόλεις, αἱ συντεχνίαι, αἱ διάφοροι ἐταιρίαι κτλ. πρὸς δὲ τούτοις ἐποιοῦντο εἰς τὰς μικρὰς συναλλαγὰς πολλὴν χρῆσιν τῶν ταχυδρομικῶν γραμματισμῶν. Καθ' ὅλην δὲ τὴν διάρκειαν τοῦ τετραετοῦς ἐμφυλίου πολέμου καὶ ἔνεκα τῶν ἐπισυμβαινόντων ἐπεισοδίων καὶ περιπετειῶν τῶν ὑπὲρ καὶ κατὰ, τὸ χαρτονομίσμα ὑφίστατο μεγάλας καὶ συχνὰς διακυμάνσεις, αἱ ὁποῖαι ἀνέπτυξαν τερατιῶδῶς τὴν κερδοσκοπίαν καὶ τὴν κυβεῖαν ἐνεργουμένην νυχθημερὸν ἐν τῇ ὁδῷ Wall, αἱ δὲ ἐν αὐτῇ ἐπισυμβαίνουσαι σκηναὶ ὑπερέβησαν κατὰ πολὺ τὰς ἐν τῇ ὁδῷ Quincampoix κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ Lau. Ταῦτα ἐπικυροῦσι τὴν γνώμην ἣν ἐξεφράσαμεν κατὰ τὴν πρώτην ἡμῶν διάλεξιν, ὅτι δηλ. ἡ κερδοσκοπία εἶναι συμφυῆς τῇ ἀνθρωπίνῃ φύσει, καὶ ὅτι γεννᾶται καὶ τρέφεται ἐκεῖ, ἔνθα ὑπάρχει ἀξομεῖωσις τιμῆς ὑποχέλουσα τὴν ἐλπίδα τοῦ κέρδους, ὅτι ἐπομένως τὰ χρηματιστήρια δὲν ἐγέννησαν κερδοσκοπίαν, ὡς ἀτόπως πιστεύουσιν οἱ πολλοί, ἀλλ' ἐρρύθμισαν καὶ ἐκανόνισαν αὐτήν.

Παραλείπομεν χάριν συντομίας πάντα τὰ ἄλλα μικρότερα κράτη τῆς Εὐρώπης καὶ τὰ τῆς Νοτίου Ἀμερικῆς, τὰ ὁποῖα ἐποίησαντο καὶ ποιοῦνται ἔτι χρῆσιν τοῦ χαρτονομίσματος καὶ τὰς καταστροφάς, ἃς ἐπήνεγκεν ἡ χρῆσις αὐτῶν καὶ ἡ νόθευσις καὶ κίβδηλία τῶν νομισμάτων. Σημειοῦμεν μόνον χάριν περιεργείας ὅτι χρῆσιν χαρτονομίσματος, κατὰχρησιν μάλιστα, ἐποίησαν καὶ ποιοῦσι τὰ κράτη ἐκεῖνα τῆς μεσημβρινῆς Ἀμερικῆς, τὰ ὁποῖα ἐξάγουσι χρυσὸν καὶ ἄργυρον, τοῦθ' ὅπερ ἀποδεικνύει ὅτι ὁ ἀληθὴς πλοῦτος τῶν ἐθνῶν δὲν συνίσταται εἰς τὴν πληθὺν τῶν χρυσῶν καὶ ἀργυρῶν νομισμάτων, ἀλλ' εἰς τὴν ἀνάπτυξιν καὶ τὴν πρόοδον τοῦ ἐμπορίου τῆς γεωργίας καὶ τῆς βιομηχανίας, καὶ εἰς τὴν τελειότητα τῶν μέσων, δι' ὧν ἐνεργοῦνται αἱ συναλλαγαί· εἰς τὴν τελειότητα δὲ ταύτην ὑπερέχει ἡ Ἀγγλία ἐνεργοῦ-

σα τὸ μέγα ἐμπόριον καὶ τὴν τεραστίαν βιομηχανίαν αὐτῆς διὰ σχετικῶς ἐλαχίστου ποσοῦ νομισμάτων, διότι ταῦτα ἀντικαθίστῶσι τὰ παντοῖα εἶδη τῶν τραπεζικῶν ἐνταλμάτων, τῶν συναλλαγματικῶν, τῶν γραμματίων εἰς διαταγὴν, τῶν τελωνειακῶν ἀποδείξεων, τῶν συμφηρισμῶν καὶ τῶν τοιούτων.

(Ἀκολουθεῖ τὸ τέλος)

ΕΠΙ ΤΗΣ ΣΕΛΗΝΗΣ

Οἱ ἀστρονόμοι ἀπασχολοῦνται ἀπὸ τινος ὑπὸ τινων νέων παρατηρήσεων καθ' ἃς ἐντελῶς τροποποιεῖται ἡ ἀπὸ πεντηκονταετίας ἐπικρατοῦσα ἰδέα ὅτι δηλαδὴ, ἡ Σελήνη εἶναι ἀστὴρ τεθνεώσ· ἐλαφρὰ ἀτμοσφαῖρα φαίνεται περιβάλλουσα τὰς σεληνιακὰς κοιλάδας, καὶ πρωτοφανῆς ἀλλοίωσις ἐκδηλοῦται εἰς διάφορα μέρη. Κρατὴρ εὐρύτερος τοῦ τοῦ Βεσουβίου διακρίνεται ἀπὸ τοῦ 1876 ἐν μέσῳ πεδιάδος ὅπου πρότερον οὐδὲν τοιοῦτο παρατηρεῖτο· συμφωνοῦσι δὲ περὶ τούτου πᾶσαι αἱ τῶν διαφόρων ἀστεροσκοπειῶν τῆς ὑψηλίου μαρτυρίαι.

Μελέτη τις δημοσιευθεῖσα προσφάτως ὑπὸ τοῦ ἐν Κολωνίᾳ ἀστρονόμου Κλάιν εὐγλώττως συνηγορεῖ ὑπὲρ τοῦ πραγματικοῦ τῶν παρατηρήσεων τούτων, τὸ δὲ γενικὸν συμπέρασμα εἰς ὃ καταλήγουσιν ἅπαντες οἱ ἀστρονόμοι μετὰ πεποιθήσεως εἶναι ὅτι ποιά τις κίνησις ὑπάρχει ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ τὴν ὁποίαν ὅμως δὲν δυνάμεθα εἰσέτι νὰ ἐξακριβώσωμεν ἐν ταῖς λεπτομερείαις· πλεῖστα ἐνδείξεις ὑπάρχουσι καθ' ἃς ἡ μετὰ προσοχῆς καὶ ἐπιμονῆς σπουδὴ τῆς σελήνης δύναται νὰ ἀπολήξῃ ἡμέραν τινὰ εἰς τὴν πραγματοποίησιν τῶν προσδοκιῶν ἡμῶν· διαφέρει βεβαίως ὁ κόσμος οὗτος τοῦ πλανήτου Ἄρεως, οὐτινος ἡ μετὰ τῆς Γῆς ἀναλογία εἶναι τοσοῦτον καταφανῆς, ἀλλ' εἶναι ὁ πλησιέστερος ἡμῶν καὶ ἂν ἠθέλομεν, καὶ, ἐὰν ἠθέλομεν, θὰ ἠδυνάμεθα σήμερον νὰ γνωρίζωμεν ἐπακριβῶς τὰ ἐν αὐτῷ γινόμενα. Ἐὰν ἀντὶ τῶν χυτηρίων τοῦ Κρούπ εἴχομεν ἐργοστάσια μεγάλων τηλεσκοπίων, ἐὰν οἱ προϋπολογισμοὶ τῶν ὑπουργείων τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως ἠθέλων ἀντικαταστήσει τοὺς τῶν στρατιωτικῶν, οἷα πρόσοδος τότε τῆς ἐπιστήμης οἷα ἡ κατάστασις τοῦ ἀνθρώπου οἷος θὰ ἀπέβαιεν ὁ πλανήτης ἡμῶν.

Ἴσως οἱ ἐν τῇ Σελήνῃ ἐπιστήμονες ὑπάρχουσιν ἐκεῖ πρὸ ἰσχυροτάτων τηλεσκοπίων παρατηροῦντες καὶ ἡμᾶς καὶ τὰ ἔργα ἡμῶν· ἴσως παρίστανται ἐν ταῖς μάχαις ἡμῶν καὶ μετ' ἀπορίας παρακολουθοῦσι τὰς στρατηγικὰς κινήσεις τῆς ἀκατανοήτου δι' αὐτοὺς μανίας ἡμῶν. Ἴσως διὰ σημείων καὶ μυρίων ἄλλων μέσων προσεπάθησαν καὶ προσπαθοῦσι νὰ ἐλκυσῶσι τὴν προσοχὴν ἡμῶν καὶ συγκοινωνήσωσιν· οὐδεμία δὲ ἀμφιβολία σήμερον ὅτι ἐν τῇ σελήνῃ ἡ ζωὴ ἐξεδηλώθη πολλῶ πρότερον ἢ ἐν τῷ ἡμετέρῳ πλανήτη· αἱ δυνάμεις τῆς φύσεως πανταχοῦ ἐν τῷ ἀπείρῳ εἰσι γόνιμοι καὶ ἀενάως λειτουργοῦσι, οἱ δὲ χρόνοι, καθ' οὓς συνέβησαν αἱ μεγάλαι ἐν τῇ σελήνῃ ἐδαφιακαὶ ἐπαναστάσεις, τῶν ὁποίων βλέπομεν σήμερον τὰ ἀποτελέσματα, ὡς καὶ ἐπὶ τῆς Γῆς, ἦσαν οἱ χρόνοι τῶν μεγάλων ὀργανικῶν γενέσεων.

Οἷον καταπληκτικὸν θαῦμα, οἷα ἀνέλπιστος εὐδαιμονία, οἷα ἔκστασις καθ' ἣν ἡμέραν θέλομεν εὐκρινῶς διακρίνει μαρτύρια ὑπάρξεως, ζωῆς καὶ κινήσεως, καὶ θέλομεν χαράξῃ διὰ τοῦ ἡλεκτρικοῦ φωτὸς γεωμετρικὰ σχήματα τὰ ὁποῖα ἠθέλον ἶδει καὶ ἀναπαραστήσει οἱ γείτονες ἡμῶν σεληνῖται! . . . Πρώτη καὶ ὑψηλὴ συγκοινωνία τῶν κατοίκων δύο κόσμων τοῦ Ἀπείρου. . .

ΦΛΑΜΜΑΡΙΟΝ

ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ ΚΑΙ ΤΕΧΝΩΝ ΠΙΝΑΚΙΔΕΣ

ΧΗΜΙΚΗ ΣΥΝΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

Ὁ ἄνθρωπος συντίθεται ἐκ δέκα τριῶν στοιχείων, 5 δηλαδὴ ἀερίων καὶ 8 στερεῶν ἢ 8 μεταλλοειδῶν καὶ 5 μετάλλων,

ἄνθρωπος ζυγίζων 80 χιλιάγραμμα ἀποτελεῖται ἐκ 44 χιλιαγράμμων ὀξυγόνου, 7 ὕδρογόνου, 1.72 ἀζώτου, 800 γραμμαρίων χλωρίου, 100 γραμμαρίων φθωρίου 12 χιλιαγράμμων ἄνθρακος 800 γραμμαρίων φωσφόρου 100 γραμμαρίων θείου ἐνὸς χιλιογράμμου καὶ 75 γραμμαρίων τιτανίου, 80 γραμμαρίων καλίου 50 γραμμαρίων μαγνησίου καὶ 45 γραμμαρίων σιδήρου.

Οὐδὲν πολύτιμον εὐτυχῶς μέταλλον εἰσχωρεῖ ἐν τῷ ἀνθρωπίνῳ ὀργανισμῷ ἄλλως τίς οἶδεν ἐὰν δὲν θὰ ἤμεθα πεπολιτισμένοι κα- νίβαλοι!

Ἐν τινι ἀγρῷ γεωμήλων ἔθηκαν ἐντὸς τῆς γῆς καὶ εἰς τριάκοντα μέτρων ἀπόστασιν ἀπ' ἀλλήλων πλάκας χαλκοῦ καὶ ψευδαργύρου συνδέσαντες αὐτὰς διὰ σύρματος. Φαίνεται ὅτι παρήχθη οὕτω ἠλεκτρικὸν ρεῦμα ἐπενεργήσαν ἐπὶ τῶν ριζῶν συγκρίναντες κατόπιν τὰ αὐτὰ καλλιεργηθέντα γεώμηλα μετ' ἄλλων τοῦ αὐτοῦ ἀγροῦ εὔρον ὅτι τὰ ἠλεκτρισθέντα ἦσαν ὀγκωδέστερα τῶν ἄλλων κατὰ 25⁰/₁₀₀.

Νέα πειράματα πλοιαρίου κινουμένου δι' ἠλεκτρισμοῦ ἐγένοντο ἐσχάτως ἐν Γαλλίᾳ ἐντελῶς ἐπιτυχόντα· τὸ πλοῖον εἶχε μῆκος 9 μέτρων καὶ ἡ κινητικὴ αὐτοῦ δύναμις ἐξισοῦτο πρὸς 17 ἵππους.

Ὁ φυσιολόγος κ. Βίκτωρ Μοννιέ θιασώτης τῆς πειραματικῆς ζωολογίας ἀνέλαβε δι' ἰδίας καὶ νέας μεθόδου τὴν ἐντελεστέραν ἀνατροφὴν τῶν ζῶων ἤρξατο δὲ ἀπὸ τοῦ κυνός. Τὰ μέχρι τοῦδε ἐπιτευχθέντα ἀποτελέσματα ἐνθαρρύνουσι τὸν ἐπιστήμονα διατεινόμενον ὅτι θέλει κατορθώσει νὰ μετατρέψῃ τοὺς ἀνάρθρους καὶ ποικίλους τῶν ζῶων ἤχους εἰς ἕναρθρον λόγον.

Ἄς ἀναμείνωμεν!

Γνωστὸν ὅτι ἐν τῷ περιβόλῳ τῆς ἐν Παρισίοις μελλούσης παγκοσμίας ἐκθέσεως τοῦ 1889 ἤρξατο ἀνεγειρόμενος καὶ ὑψηλότατος πύργος ὕψους 300 μέτρων μετὰ διαφόρων ἐξωστῶν ἕκαστος τῶν ὁποίων χρησιμοποιεῖται ἄλλος ὡς καφενεῖον ἄλλος ὡς ξενοδοχεῖον καὶ ὁ ὑψηλότερος ὡς ἀστεροσκοπεῖον. Παρεμφερῆς ἔργον ἐπεχείρησαν καὶ οἱ ἐν Βρυξέλλαις ἀποπερατωθήσεται δὲ ἐντὸς ἔτους χρησιμοποιουμένων χιλίων ἐργατῶν καθ' ἑκάστην. Ἀπὸ τοῦ ὑψηλοτέρου ἐξώστου τοῦ πύργου τὸ βλέμμα τοῦ θεατοῦ θέλει φθάνει διὰ τηλεσκοπίου εἰς ἀπόστασιν 120 χιλιαμέτρων.

Ὁ ἰατρὸς Βελίνσκη διευθύνων τὸ ὑπὸ τὰς ἀμέσους διαταγὰς τοῦ διασῆμου Σερκῶ τμήμα τῆς κλινικῆς ἤρξατο σειρᾶς πειραμάτων συνισταμένων εἰς τὴν διὰ τοῦ μαγνήτου μεταβίβασιν τῶν νευρικῶν νόσων ἀπὸ τοῦ ἐνὸς ἀσθενοῦς εἰς ἕτερον καίτοι ἀμφοτέρων εὐρισκομένων εἰς ἀπόστασιν ἰκανῶν ἀπ' ἀλλήλων μέτρων. Διὰ τῶν πειραμάτων τούτων κατεδείχθη μέχρι τοῦδε ὅτι ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τοῦ μαγνητισμοῦ τὸ νόσημα μεταβαίνει ἀπὸ τοῦ ἐνὸς εἰς τὸν ἄλλον ἀλλὰ μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς δοκιμῆς τὰ πράγματα ἐπανέρχονται εἰς τὸ καθεστῶς μετὰ μόνης, τῆς σπουδαίας ἄλλως τε, διαφορᾶς ὅτι μειοῦται ἡ ἐντασις τοῦ νοσήματος· ἐν μόνον ὑπάρχει παράδειγμα καθ' ὃ ἡ ἀφωνία νέας κόρης μεταβίβασθεῖσα εἰς ἑτέραν ὑγιᾶ ἐξηφανίσθη καὶ ἐκ τῶν δύο μετὰ τὸ πείραμα.

Αἱ μελέται αὗται ἐξακολουθοῦσι καὶ τὸ ἀποτέλεσμα ὑποβληθήσεται εἰς τὴν ἰατρικὴν ἀκαδημίαν.

Ἐπενοήθησαν πλωτοὶ φάροι φωτιζόμενοι διὰ τοῦ ἠλεκτρισμοῦ καὶ ὄρατοὶ εἰς ἀπόστασιν 5 μιλίων. Οἱ φάροι οὗτοι συνδεδεμένοι μετὰ τῆς ξηρᾶς δι' ἰσχυρῶν καλωδίων πλέουσι παρὰ τὰς ἐπικινδύνους ἀκτὰς καὶ μεγίστας, ὡς φαίνεται, εὐκολίας θέλουσι παρᾶσχει τοῖς ναυτιλλομένοις.

Διαβήτην ὀξυτάτου χαρακτῆρος ἐθεράπευσεν ἐσχάτως ὁ ἰατρὸς Βιλλεμὲν διὰ μπελαδόνας καὶ ὀπίου ἀναμειγμένων εἰς δόσιν ἡμερησίαν 20 ἑκατοστῶν τοῦ γραμμαρίου· ἡ περίεργος αὕτη θερα-

πεία μελετᾶται κατ' αὐτὰς τὰ δὲ πειράματα ἐξακολουθοῦσιν ἐπιτυχῶς.

Ἐπιτυχῆς συνδυασμὸς τῆς πεψίνης καὶ τοῦ καμπανίτου ἐγένετο τελευταῖον ἀποδειχθεὶς τελεσφόρος κατὰ τῆς δυσπεψίας, τὰς γαστραλγίας, τῶν ἐξ ἐγκυμοσύνης τοκετῶν καὶ ἐν γένει τῶν τοῦ στομάχου παθήσεων.

ΜΙΑ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

ΤΟΥ ΒΙΚΤΩΡΙΑΝΟΥ ΣΑΡΔΟΥ.

Ὁ Βικτωριανὸς Σαρδοῦ εἶναι ἐκ τῶν δραματικῶν ἐκείνων συγγραφέων, ὧν ἡ φήμη ὑπερεπήδησε τὰ ὅρια τῆς πατρίδος του καὶ κατέστησεν αὐτὸν γνωστὸν εἰς ὅλον τὸν κόσμον. Τὸ ὄνομά του δὲν ἀγνοεῖται καὶ ἐν τῇ Ἀνατολῇ, καθότι τοσαῦτα περὶ αὐτοῦ ἀνέγραψαν καὶ αἱ ἐφημερίδες καὶ τὰ περιοδικὰ ὅτε πρὸ δύο ἐτῶν ἀνεβίβασεν ἐπὶ τῆς παρισινῆς σκηνῆς τὸ τόσον πάταγον ἐμποιῆσαν δράμα του ἡ Θεοδώρα. Τελευταίως ὁμῶς ἡ Ἐφημερίς τῶν Ἀρ. κδοτῶν ἡ διευθυνομένη ὑπὸ τοῦ κ. Γεωργίου Heylli ἐδημοσίευσεν ἐπιστολὴν ἐν ἣ ἐτίθετο τὸ ζήτημα, διατί ὁ κ. Σαρδοῦ ἀπεστέρει τὸ δημόσιον τῆς ἀναγνώσεως τῶν ἔργων του. «Μήπως εἶναι αὐτὸς οὗτος ὁ κ. Σαρδοῦ ὅστις ἐξήνεγκε τοιαύτην καταδικαστικὴν ἀπόφασιν κατὰ τῶν ἰδίων αὐτοῦ ἔργων; Ἄλλὰ τότε διατί ἐξελέγη μέλος τῆς γαλλικῆς Ἀκαδημίας». Ὁ κ. Σαρδοῦ, ὁ συγγραφεὺς τῆς Πατρίδος καὶ τῆς Θεοδώρας ἀπήντησε διὰ τῆς ἐπομένης ἐπιστολῆς·

«Παρίσιον, τῇ 22 Φεβρουαρίου 1887.

»Φίλτατε κ. Heylli,

«Ἐν τῇ ἐπιστολῇ ἣν ἐδημοσίευσατε ἐκφράζεται ἡ ἐκπληξίς ὅτι «ἀκαδημικὸς ὢν» δὲν ἐδημοσίευσα τὰ ἔργα μου, ἅπερ παρέστησαν ἀπὸ τῆς σκηνῆς τῶν θεάτρων. Τοῦτο πράττω διότι εἶναι τὸ μόνον μέσον δι' οὗ δύναμαι νὰ προφυλάξω τὰ ἔργα μου ἀπὸ τῆς πειρατείας τῶν ξένων. Αἱ διεθνεῖς συνθήκαι, αἱ ὑπερασπιζόμεναι τὰ δικαιώματά μας, εἰσὶ λίαν ἀνεπαρκεῖς. Ὁ ἐπιστολογράφος σας θὰ μὲ παρατηρήσῃ ὅτι δὲν ἔπρεπε νὰ συγκρίνω τὰς ἰσχνὰς ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς εἰσπράξεις πρὸς τὴν φιλολογικὴν ἐπιθυμίαν τοῦ νὰ δημοσιεύσω τὰ ἔργα μου. Ἄλλὰ τοῦτο θὰ ἦνε ἰδικὸς του λογαριασμὸς ἐνῶ καὶ ἐμοὶ ἐπιτρέροται βεβαίως νὰ ὑπολογίζω τὰ δικαιώματά μου ὡς συγγραφέως. Ἄλλως τε δὲ θὰ τῷ παρατηρήσω ὅτι καὶ αὐτὸς ὁ Μολιέρρος μοὶ ἔδωκε τὸ παράδειγμα τῆς μὴ δημοσίευσως κωμωδιῶν του τινῶν ἢ πολλὸν χρόνον μετὰ τὴν παράστασιν αὐτῶν, δὲν εἶναι δὲ βεβαίως ὁ λόγος οὗτος ὅστις ἔλειπεν αὐτῷ τὰς θύρας τῆς Ἀκαδημίας. Ἐὰν ἐκπλήσσηται διότι εἶμαι ὁ μόνος ὁ πρᾶττων τοιουτοτρόπως, τῶν διασημοτέρων συναδέλφων μου μὴ πακολουθούτων τὸ παράδειγμά μου, θὰ ἀρκεσθῶ ἀπαντῶν ὅτι ἐκεῖνοι πράττουσιν ὡς συμφέρει αὐτοῖς καὶ ὅτι ὁμοίως ἐγὼ πράττω κατὰ τὸ συμφέρον μου. Ἐὰν ἠδυνάμην νὰ πιστεύσω ὅτι ζωηρὰ ἐπιθυμία ἀναγνώσεως τῶν ἔργων μου ὑπηγόρευσε τὴν δημοσιευθεῖσαν ἐπιστολὴν, θὰ ἠδυνάμην νὰ συγχαρῶ ἐμαυτὸν περὶ τῆς ἐκφρασθεῖσης ἐπιθυμίας καὶ νὰ εὐχαριστήσω αὐτὸν διότι εὐηρεστήθη νὰ μοὶ ἀπονεύμῃ τὸν τίτλον εὐφυοῦς συγγραφέως. Φοβοῦμαι ὁμῶς ὅτι ἐὰν τὸ διάβημά του εἶχε σκοπὸν νὰ παράσχη ἀφορμὴν ἵνα ὑπονοηθῇ ὅτι ἐγὼ αὐτὸς περιφρονῶ τὸ ἔργον μου, δεινῶς ἠπατήθη. Οὐδεὶς πλειότερον ἐμοῦ ἐκτιμᾷ αὐτὰ καὶ πιστεύω ὅτι δὲν θὰ δυσκολευθῆτε νὰ μὲ πιστεύσητε.

ΒΙΚΤΩΡΙΑΝΟΣ ΣΑΡΔΟΥ».

ΑΝΑΛΕΚΤΑ

Εἰς ἀπόστασιν δέκα πέντε χιλιαμέτρων ἀπὸ τῆς πόλεως Λόκ. Βατὰ πλησίον τοῦ σιδηροδρομικοῦ σταθμοῦ τῆς Ρόντα ἀνεφάνη τῇ 3/ 5 Ἰα-

νουαρίου ἠφαίστειον ἀναδίδον θερμότητην λάβαν τοῦ φαινομένου ἐκδηλωθέντος ἐν κλιρῶ νυκτὸς προηγήθη σεισμὸς κλονίσας σφοδρότατα τὴν πόλιν ἐνῶ ὁ οὐρανὸς ἦν αταπόρφυρος ὡσεὶ κατεπλέγετο. Ὁ διευθύνων τὸν εἰρημένον σταθμὸν ἐτηλεγράφησεν εἰς τὸν κεντρικὸν σταθμὸν τὰ ἐξῆς: «Ἐν μέσῳ βαθυτάτης γαλήνης τῇ 11 ἑσπερινῇ ὥρᾳ ἠκούσθη αἴφνης κρότος ἐκρήξεως, ἐπὶ δὲ τῆς κορυφῆς τοῦ Λοκ. Βιτὰν παρατηρήθη ἀμέσως γιγάντειος στήλη πυρὸς ὕψους 300 περίπου ποδῶν ἅπαντα τὰ περίξ ἐφωτίσθησαν εἰς ἰκκνήν ἀπόστασιν, ὡσεὶ εἶχεν ἀνατείλει ὁ ἥλιος, ἠσθάνετο δὲ τις τὴν θερμότητα εἰς ἀπόστασιν δύο χιλιαμέτρων ἀπὸ τοῦ κρατῆρος· ἀπ' αὐτοῦ δ' ἐξήκοντιζοντο μέλανα σώματα διακρινόμενα ἐντὸς τῆς πυρίνου στήλης, ἀλλ' εὐτυχῶς ἐντὸς αὐτοῦ ἐπανεπίπτον. Αἱ ἐκρήξεις ἐξοχουθεῖσιν ἀλλ' ἀσθενέστεραι».

Γράφουσιν ἐξ Ἀμερικῆς ὅτι ὀλόκληροι ὄγκοι βράχων ἀνεχόμενοι εἰς 23,000 κυβικὰ μέτρα ἀπεσπάρθησαν παρὰ τὸν καταρράκτην τοῦ Νιαγάρα πεισόντες ἐντὸς τοῦ ποταμοῦ καὶ ἀποτελέσαντες κρότον φρικαλέον εἰς μακρὰν ἀκουσθέντα ἀπόστασιν

Ὁ Ἑρρίκος Λαβὼν ἰατρός ἀνεχώρησε τὸ δευτέρον εἰς Ἰσλανδίαν ἵνα ἐξακολουθήσῃ τὰς περὶ φυσικῆς ἱστορίας μελέτας τοῦ ἡ πρώτῃ αὐτοῦ ἐκδρομῇ εἰς τὴν βόρειον καὶ περιέρχοντα ταύτην νῆσον ἔφερε μέγα φῶς εἰς τὴν ἐπιστήμην· περιφρονῶν καὶ μόχθους καὶ κινδύνους ὁ νεαρὸς ἐπιστήμων ἠνέωξεν, οὕτως εἰπεῖν, τὴν χώραν ταύτην εἰς τὴν παγκόσμιον ἐπιστήμην διότι καίτοι πολλοὶ πρὸ αὐτοῦ περιηγήθησαν αὐτὴν δὲν προέβησαν ὅμως εἰς τοσοῦτον λεπτομερεῖς μελέτας.

Λίαν προσεχῶς λίαν πένθιμα ἐγκαίνια γίνονται ἐν τῷ νεκροταφείῳ τῶν Παρισίων· πρόκειται περὶ τῶν κλιθάνων ἐν οἷς θέλουσι καίεσθαι οἱ νεκροί· τὸ εἶδος τοῦτο τῆς ταφῆς, συνηθέστατον καὶ γνωστὸν κατὰ τοὺς πρὸ τοῦ χριστιανισμοῦ αἰῶνας, ἄρχεται ἐκ νέου εἰσαγόμενον εἰς τὰ εὐρωπαϊκὰ ἔθνη. Πολλὰ ἐλέχθησαν καὶ ἐγράφησαν ὑπὲρ καὶ κατὰ τῆς ἐπανόδου τοῦ ἀρχαίου τούτου ἔθιμου· ἐν τῷ μόνον ὑπάρχει βέβαιον ὅτι, ἀνεξαρτήτως διαφορῶν πεποιθήσεων, οὐδόλως συνάδει μετὰ τῶν αἰσθημάτων καὶ συμπαθειῶν τοῦ ἀνθρώπου ἢ καύσις τῶν νεκρῶν.

Ὁ ἐν Σμύρνῃ κ. Ἀλ. Κοντολέων, ἔφορος τοῦ μουσείου καὶ τῆς βιβλιοθήκης τῆς αὐτόθι Εὐαγγελικῆς Σχολῆς, γράφει τὰ ἐξῆς περὶ ἀρχαιολογικοῦ τινοῦ δωρήματος, περιελθόντος ἐσχάτως εἰς τὴν κυριότητα τοῦ μουσείου τούτου: «Ὁ πρόεδρος τοῦ Μουσείου καὶ τῆς βιβλιοθήκης τῆς ἐν Σμύρνῃ Εὐαγγελικῆς Σχολῆς κ. Γεώργιος Λάτρης ἰατρός ἐδωρήσατο τῷ μουσεῖῳ ἀνάγλυφον (bas-relief) ὕψ. 0,70, παριστῶν παῖδα σκυθρωπόν, πτερωτόν, ὄρθιον ἐρειδόμενον ἐπὶ κορμοῦ δένδρου καὶ κρατοῦντα ἐν τῇ ἀριστερᾷ λαμπάδα ἀνημμένην καὶ ἀνεστραμμένην, ἧς ἡ ἐτέρα ἄκρη ἀπτεται τῆς παρεῖας αὐτοῦ. Ἐκ τῆς ἀνεστραμμένης λαμπάδος, οὐσης τὸ σύμβολον τοῦ διακοπέντος βίου, δυνάμεθα ἀσφαλῶς νὰ εἰκάσωμεν, ὅτι τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος ἀνάγλυφον εἰκονίζει τὸν Θάνατον, (τὸν θεὸν ἢ μᾶλλον τὸν δαίμονα). Οἱ ἀρχαῖοι παίστων τοὺς τρεῖς δαίμονας (genii) Ἐρωτα, Ὑπνον καὶ Θάνατον ὑπὸ τὴν αὐτὴν μὲν μορφήν μὲ διάφορα ὅμως συμβολικὰ γνωρίσματα, δι' ὧν οἱ ἀρχαιολόγοι δὲν ἠδύναντο νὰ ὀρίσωσιν ἀκριβῶς καὶ ἀσφαλῶς τὴν εἰκονιζομένην παράστασιν. Πρὸ ἐνὸς περίπου αἰῶνος ὁ γερμανὸς ποιητὴς καὶ κριτικὸς Lessing γράψας ἴδιαν πραγματείαν τῷ 1769 ἐπιγραφομένην «Mie die Alten den Tod gebildet» ἦτο «πῶς οἱ ἀρχαῖοι παρίσταν ἐν τῇ τέχνῃ τὸν Θάνατον» διεταφῆνισε τὸ πρᾶγμα ἐν ᾧ οἱ πρὸ αὐτοῦ καὶ ἐπ' αὐτοῦ διάσημοι ἀρχαιολόγοι ὡς ἐκ τῆς ὁμοιότητος τῶν πραστώσεων συνέχουν τοὺς τρεῖς εἰρημένους δαίμονας. Ἡ πραγματεία αὕτη ὑρίσκειται ἐν τῷ πεμπτῷ τόμῳ τῶν ἀπάντων τοῦ Lessing ἐν τῇ ἐκδόσει τοῦ Reclam. Ἐπὶ τῆς βάσεως τοῦ ἀναγλύφου ἀριστερόθεν ὑπάρχει κύκλος, τὸ γνωστὸν πτηνὸν, ἀνήκον τῇ φυλῇ τῶν νησσοειδῶν· τοιαῦτα πτηνὰ ὑπάρχουσιν ἐπὶ σαρκοφάγων γεγλυμμένα, ὥστε ἐκ τούτου σαφῶς δηλοῦται τὸ ἀκριβὲς τῆς πραγματείας τοῦ διασημοῦ Lessing πρὸς δὲ ἐπὶ τοῦ σημείου, ἐφ' ὃ στηριζέται ἡ λαμπάς, εἶνε γεγλυμμένη τὸ γνωστὸν ἑρπετὸν ἢ σαύρα (καινῶς σχιμαμῦδι)».

Εἰς σοφὸς Αὐστριακὸς ὁ κ. Ροδόλφος Φάλβ, προεῖπε τοὺς σεισμοὺς τῆς Νικαίας. Ἀπὸ εἰκοσιν ἐτῶν ὁ κ. Φάλβ προεῖδε σχεδὸν ὅλους τοὺς σεισμοὺς χάρις εἰς τὴν θεωρίαν του. Ἰσχυρίζεται ὅτι ἕκαστος σεισμὸς προηγῆται ὑπὸ ἐκλείψεως ἡλίου γινομένης εἰς τὸ ἀντίθετον ἡμισφαίριον ἐκείνου ὅπου πρόκειται νὰ γείνη ὁ σεισμὸς. Καὶ ὅντως τῇ 22 Φεβρουαρίου ἐγένετο ἕκλειψις ἡλίου ὀρατὴ ἐκ τῆς Αὐστραλίας. αὐτὸς σοφὸς διηγῆται ὅτι προσεκλήθη εἰς Ἀγραμ κατὰ τοὺς σεισμοὺς εἴτινες κατέστρεψαν τὴν χώ-

ραν ἐκείνην πρὸ δεκαετίας καὶ προεῖπε δόνησιν διὰ τὸ ἑσπέρας.

— Εἰς τὰς ἐπτὰ, λέγει ὁ κ. Φάλβ, οὐδὲν εἰς τὰς ἐπτὰ καὶ τέταρτον, πάλιν τίποτε· εἰς τὰς ἐπτὰ καὶ ἡμισυ οὐδὲν πάλιν ἤρχισα ν' ἀνησυχῶ. Τὸ πλῆθος ὅπερ πεισθὲν εἰς τὴν πρόρρησίν μου εἶχεν ἐξέλθει τῶν οἰκιῶν του ἀνυπομόνει. Εἰς τὰς ἐπτὰ καὶ τρεῖς τέταρτα ἐπετροβόλει τὰ ππραυρόφυλλα τοῦ δημαρχείου. Εἰς τὰς ὀκτῶ «εὐτυχῶς» ἠκούσθη ἐν φοβερόν κράκ. Τὸ ἡμισυ τῆς πόλεως κατεδαφίσθη. Ἡ θεωρία μου ἀπεδεικνύετο ἀληθής.

Τὸ «εὐτυχῶς» ἐκεῖνο εἶναι θυμῶσιον! Δὲν ἐστοίχισεν ἢ 1100 ἀνθρώπων τὴν ζωὴν,

Σκέψεις πρεσβυτῶν.

Ὁ ἐννενηκοντούτης Γέρω-Γεώργης ἔλεγε προχθὲς πρὸς τὸν κύρ Πέτρον ἄγοντα τὸ 900 ἔτος τῆς ἡλικίας.

— Αἱ! ἀρχήσαμεν νὰ γηράσκωμεν!

— Ὅχι δὲ τόσο γέροντες, ὄχι τόσο γέροντες! ἀπήντησε μετὰ τραχύτητος ὁ κύρ Πέτρος.

— Ναὶ δὲν σοὶ λέγω τοῦτο, ὑπέλαθεν ὁ Γέρω-Γεώργης, ἀλλ' ὅπωςδὴποτε θὰ ἀποθάνωμεν γρήγορα.

— Ὅχι τόσο γρήγορα, ὄχι τόσο γρήγορα, ἀνταπήντησεν ὁ Πέτρος, πολὺ ὀλίγοι ἄνθρωποι ἀποθνήσκουσιν εἰς τὴν ἡλικίαν μας!

Φιλοσοφία.

— Οὐδέποτε ἐκάμαμεν, ἀδελφε, οὔτε τὸν χρεωκόπον οὔτε τὸν ἄτιμον καὶ διὰ τοῦτο εἴμεθα πτωχοί.

— Μάλιστα ἔχεις δίκαιον ἀλλ' εὐτυχῶς δὲν ἐγηράσκαμεν εἶναι καιρὸς ἀκόμη!

ΤΟ ΚΕΡΑΚΙ.

A.

Κατ' ἀπ' τὸν ἴσκιο τῆς ἐλῆξ με μέτωπο γυρμένο,
Ὁ Γέροντας ὁ δάσκαλος ἐκάθετο καὶ πάλι
Κ' ἦλθαν κοντά του τὰ παιδιὰ με βῆμα φτερωμένο,
Ἀπ' τὸ παιχνιδὶ κόκκινα καὶ με σπουδὴ μεγάλη.
Ἐν ἀπὸ ὄλα ἔτρεξε πειὸ γρήγορα κοντά του
Κ' ἐπήδησε ἐλεύθερα στὰ δύο γόνατά του.

B.

— Πές μας, τοῦ εἶπε, δάσκαλε· σὰν πάντα πάλι κρῖνε·
Ὁ ἥλιος πειὸ καλλίτερος, ἢ τὸ φεγγάρι εἶναι;
Γιατὶ ὁ κύριος ἐδῶ, ποῦ ὄλα τὰ γνωρίζει,
Ὁ Φαίδων, λέγει, πῶς τὸ φῶς τοῦ ἡλίου δὲν ἀξίζει...
Κι' ὁ Φαίδων ἀποκριθῆκε, κομμάτι πειραγμένα·
— Ὅμως στὸν ἴσκιο ἔτρεξες προτῆτερ' ἀπὸ μένα
Γιὰ ν' ἀποφύγῃς γρήγορα τοῦ ἡλίου σου τὴ χάρι...
Δὲν κατακαίει τὸ κορμὶ σὰν ἥλιος τὸ φεγγάρι!

Γ.

Καὶ νά! ε' ἀγῶνα μονομιᾶς ἐμπήκανε μεγάλο·
Ἦτανε τόσο νόστιμο τὸ πείσμα καὶ ἡ ὀρμή τους·
Ἐνα τὸν ἥλιο ἐπαίναε, καὶ τὸ φεγγάρι τ' ἄλλο·
Ξεκούφανε τὸ δάσκαλο ἢ παιδικὴ φωνή τους.
— Τοῦ ἡλίου, ἕνα ἔλεγε, ἡ λάμψι γεννᾷ μόνη,
Τὰ λουλουδάκια, τοὺς καρπούς, τὰ δένδρα, τὸ σιτάρι.
Ἄν ἴσως ἔλειπεν αὐτός, πῶς θ' ἔτρωγες πεπόνι;
Σταφύλια μπόρεσε ποτὲ νὰ κάμῃ τὸ φεγγάρι;...
Πλὴν ἄλλο πάλι ἔλεγε πῶς πυρετοὺς γεννάει
Καὶ παγωμένη ἔχιθνα ἢ φλόγα του ζυπνάει...
— Δὲν τὸν ἀφίνεις, ἔκραξε, τὸν φοβιτσάκη, ἄλλο,
Ποῦ ὅταν φθάνῃ τῆς νυκτιᾶς τὸ σκοτὸς τὸ μεγάλο
Εὐθὺς τὸ στρήθει τρέμοντας... Πλὴν τ' ἄφοβο φεγγάρι,
Ἡμέρα χύνει στὴ νυκτιᾶ, καὶ στὸ σκοτάδι χάρι.
— Πλὴν μὲ τὸ φῶς του... καὶ νυχτιᾶς ὀλίγαις βγαίνει μόνον,
Μὲ λάμψι κατακίτρινη ἀπ' τὸν πολὺ του φθόνον·
Παιδὶ τοῦ ἡλίου ἔκραξε, ποῦ στὰ ξανθὰ μαλλία του
Ἄκτινες ἡλίου ἔβλεπες, καὶ λάμψεις στὴ ματιὰ του.

Δ.

— Σωπάστε, εἴπ' ὁ δάσκαλος· Μιλήστε ἕνα, ἕνα·
Ποῖο φέγγει περισσότερο; αὐτὸ εἶπέτε μόνο·
Τοῦ Γεώργου ἐβουρκώσανε τὰ μάτια τὰ θλιμμένα
Κι' ἀπήντησε μὲ πόνο·

— Οὔτε ὁ ἥλιος, δάσκαλε, οὔτε τὸ φεγγαράκι·
Γιὰ μένα φέγγει πειὸ καλά, τὸ κίτρινο κεράκι·
Π' ἀνάφτω εἰς τοῦ θείου μου τ' ἀγαπημένο χῶμα·
Αὐτὸς εἶνε ὁ ἥλιος του καὶ τὸ φεγγάρι ἀκόμα!...

(Κατὰ τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1879).

ΑΧΙΛΛΕΥΣ ΠΑΡΑΣΧΟΣ.

ΣΥΜΒΟΥΛΑΙ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Ο Καφφές ὡς ἀντιπυρετικόν.

Λαμβάνομεν ποσότητα οἰανδήποτε καφφέ μὴ πεφρυγμένου (ώμοῦ) θέτομεν ἐντὸς ἀγγείου καὶ ἐπιχέομεν ὕδατος ὅσον ἀρκεῖ ἵνα ἐπικαλύψῃ τὸν καφφέ. Ζέομεν μέχρι τελείας ἐξυτμίσεως τοῦ ὕδατος, ἐξακολουθοῦμεν δὲ θερμαίνοντες ἐπὶ ἡπίου πυρὸς ἕως οὗ ὁ καφφές ἀρχίσῃ νὰ ἐρυθραίνηται· εἶτα καταβιβάζομεν καὶ ἀλέθομεν.

Ἐκ τοῦ οὕτως εἰς κόνιν μεταβληθῆ τος καφφέ ὁ ὑπὸ διαλειπόντων πυρετῶν πάσχων λαμβάνει μικρὸν κοχλιάριον ἐντὸς λευκοῦ οἴνου καθ' ὥραν κατὰ τὰς ἡμέρας καθ' ἃς εἶνε ἀπύρετος. Περὶ τῆς ὡς εἴρηται ἀντιπυρετικῶς τοῦ καφφέ δυνάμεως, ἀναφέει ἐν τῷ περισπουδίστῳ αὐτοῦ συγγράμματι καὶ ὁ διαπρεπῆς τοῦ Ἑθνικοῦ Πανεπιστημίου Φαρμακολόγος κ. Θ. Ἀφεντούλης.

Κατὰ τῶν ὀξυρεγμιῶν (ὀξειδώσεων τοῦ στομάχου).

Οἱ πάσχοντες ἀπὸ ὑπέμετρον ἀνάπτυξιν ὀξέων ἐν τῷ στομάχῳ δύνανται νὰ καταφεύγωσιν εἰς τὸ ἐξῆς; ἀπλοῦν μέσον: Λαμβάνουσι μικρὸν κοχλιάριον πλήρες κεκαυμένης μαγνησίας (Magnesie Calcinée) διαλύουσιν ἐντὸς ἡμίσεως ἢ τετάρτου ποτηρίου ὑποθέρου ὕδατος καὶ ἀμέσως πίνουσι ταραττοντες καλῶς τὸ μίγμα ἵνα μὴ κατακρημνισθῇ ἡ μαγνησία. Ἐὰν ἡ πρώτη δόσις δὲν ἐξαρκέσῃ μετὰ μίαν ὥραν λαμβάνουσι καὶ δευτέρην. Δέον ὅμως μετὰ τοῦ ἄνω νὰ τηρῶμεν εὐλαβῶς καὶ τοὺς ὑγιεινοὺς διαιτητικὸς κανόνας.

Ἐμπλαστρον κατὰ τῶν κατάρρων τοῦ λάρυγγος.

Εἰς ἃ μέρη φύονται τὰ κωνοφόρα, (Πίτυες καὶ ἄλλα ῥητινώδη δένδρα), δένδρα, ὧν αἱ ῥητίναι ἀποτελοῦσιν ἐμπόριον ἄξιον λόγου, οἱ χωρικοὶ οἱ ὑποκείμενοι εἰς παθήσεις τοῦ λαιμοῦ, λαμβάνουσι ῥητινήν τῆς πίτυος ξηρὰν, θραύουσιν εἰς μικρὰ τεμάχια, θέτουσιν ἐντὸς λεπτῆς ὀθόνης καὶ δι' αὐτῆς περιβάλλουσιν τὸν λαιμόν. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει φαίνεται ὅτι ἀναπτύσσονται ῥητινώδεις ἀτμοὶ περὶ τὸν λαιμόν οἵτινες εἰσπνεόμενοι ἐνεργοῦσιν ὅπως τὰ βαλσαμικά (Goudron κλπ.).

ΙΟΥΛΙΟΥ ΚΛΑΡΕΤΗ.

Ο ΚΥΡΙΟΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ.

Δ.

(Συνέχεια. Ἴδε προηγουμένον ἀριθμόν).

Ὁ ψευδοποιητῆς οὗτος, ἀπνησχολημένος ὅλως εἰς σχεδιογραφήματα ὑπερφυσικῶν ὑποθέσεων, ἐπὶ τῆς βίβσει τῶν ὀπείων παρήγεν εἰκόνας ἀκταλήπτους, οὐδὲ ὅλως ἐσκέπτετο ὅτι ὑπῆρχε πλησίον τοῦ πλάσματι αὐξάνον τὴν ἡλικίαν, κατεληγμένον καὶ αὐτὸ ὑπὸ χιμαιρικῶν ἰδεῶν, ἐλκόμενον πρὸς τὸ βράχθρον, ἀλλὰ ζητοῦν ὄχι τὸ μυστηριώδες βάθος τῶν νεφελῶν, ἀλλὰ τὸ ἄγνωστον τῆς ζωῆς, τὸ ἀπόκρυφον τῶν βασιανίζουσῶν αὐτὴν ὀπτασιῶν, τῶν πυρετωδῶς ταραττουσῶν αὐτὴν ὀρέξεων.

Ἄν πρὸς στιγμὴν κατέβαινε ἐκ τῆς νεφελώδους αὐτοῦ σφαίρας εἰς τὴν πραγματικότητα, ὁ μπάρμπα Κάτζερ θ' ἀνεκάλυπτεν

εἰς τὸ βάθος τῶν ὀμμάτων τῆς Μαριάννας ἀγρίαν τινὰ θέρμην καὶ εἰς τὰς κινήσεις αὐτῆς τί τὸ πυρετωδὲς καὶ ἀνυπόμονον. Ἄλλ' ὀλίγον ἐφρόντιζε περὶ τούτων αὐτὸς ὁ χονδρὸς καὶ κόκκινος ἀνθρωπος, ὁ ὀλοστρόγγυλος, ὀμιλῶν ἐκ τοῦ ὕψους τῆς κυκλοτεροῦς γαστέρος του περὶ ἠθικῆς ἐν τῇ καλλιτεχνίᾳ, περὶ ἀξιοπρεπείας ἐν τῇ αἰσθητικῇ, περὶ ἀνάγκης τοῦ ν' ἀνυψωθῇ ἡ τέχνη, νὰ ἔχῃ ἀποστολὴν, σκοπὸν τινὰ — *τέχνη ἠθικοποιήσεως* — καὶ ἀφίνων νὰ περιπλανᾶται, ὡς κυνάριον ἀνατρεφόμενον τυχαίως ἐν τῷ ἐργοστασίῳ του, τὸ πλήρες τοῦτο ἐνστίκτων πλάσμα, τὸ πυρέσσον, τὸ πλήττον, τὸ μεστὸν ἐλαττωμάτων, ὅπερ ἔφερε τ' ὄνομα του.

Ἦ δὲ νεῦνις, μεμονωμένη, λησμονημένη, διήγεν ἡμέρας ὅλας, κύπτουσα ἐπὶ τινος βιβλίου, ὠχρὰ, μὲ ξηρὰ τὰ χεῖλη, μὲ κλιοντας τοὺς τεφρόχρους ὀφθαλμούς, μὲ τοὺς δακτύλους ἐντὸς τῆς κόμης καὶ ἐπακουμβῶσα ἐπὶ τοῦ περιθωρίου τοῦ παρθύρου, ὡσεὶ ἀκολουθοῦσα μακρῶθεν ὄραμά τι, εἰς τὸ βάθος τῶν νεφῶν.

Τὸ ἐργοστάσιον ἔβλεπεν ἐπὶ ὁδοῦ ἐρήμου καὶ μονήρους, ἐπόθεν δὲν ἤκουε τι εἰμὴ βήματα βραδέα, κεκοπιακῶτα. Ὅπισθεν τῶν ὕλων ἠσθάνετο πνιγμὸν πλήξεως, ὅλος δ' ὁ ἐρίζων τῆς Μαριάννας ἦσαν αἱ ἀπέναντι λιθοκτιστοὶ οἰκίαι, ἐρ' ὧν προσέκρουεν ἡ φαντασία τῆς, ὡς θλῶνται αἱ πτέρυγες τοῦ πτηνοῦ. Ἄ! ἂν ἠδύνατο νὰ φύγῃ, νὰ λυτρωθῇ ἀπὸ τὸν στομφώδη ἐγωισμόν, ἀπὸ τὰς θεωρίας του Σίμωνος Κάτζερ καὶ νὰ ζήσῃ τὸν φλογερὸν βίον ἐκείνων αἵτινες εἶναι ἐλεύθεροι, ἀγαπώμενοι, πλούσιοι καὶ εὐτυχεῖς!

Ἡ Μαριάννα ἠλικιοῦτο μετὰ τούτου τοῦ ὀνειροῦ.

Εἶχεν αἰωνίως ἐ ὠπιον τῶν ὀφθαλμῶν τῆς, ἐνώπιον τῆς ζωῆς τῆς, τὸ ὑπόλευκον ἐκεῖνο τεῖχος, τὸ διάτρητον, ἦτοι τὴν ἀπέναντι τοῦ ἐργοστασίου τοῦ ζωγράφου οἰκίαν, καὶ ἐπίσης αἰωνίως, εἶτε τὸ θέρος, κατὰ τὰς πνιγνῶδες ἐκ τοῦ καύσωνος ἐσπέρας, κεκλεισμένα τὰ παραθυροφύλλα. — ὅλη ἡ ὁδὸς ἦτο ἐρημος, ἀναχωρησάντων εἰς τὴν ἐξοχὴν τῶν γειτόνων — εἶτε τὸν χειμῶνα μὲ τὸν τεφρόχρον οὐρανὸν, τὰς ὑπὸ βρωμερὰς χιόνος κεκαλυμμένας στέγας, τὰ ὀπισθεν παραπετασμάτων λάμποντα ἐκεῖνα φῶτα ὡς ἐρυθρὰ στίγματα ἐπὶ λαδωμένου χαρτίου· ἡ Μαριάννα ἠσθάνετο πάντοτε ἕως εἰς τὸν μυχὸν τῆς καρδίας, τὸ κενὸν ἐκεῖνο τῆς ἐν μέσοις Παρισίοις μελαγχολίας, τὴν καταπιεστικὴν θλιψὴν τῆς μαύρης μοναξίας, τοὺς ἀνευ οὐσίας ῥεμβασμούς, οἵτινες καταβάλλουν τὸν ἀνθρωπὸν ὡς ἡ μᾶλλον ἀπαρηγόρητος λύπη. Τοιουτοτρόπως ἠύξανε, καθειργμένη ψυχῇ καὶ σώματι ἐντὸς τοῦ οἰκήματος τούτου, ἐπόθεν ἐξήρχοντο μόνον ὀσάκις ἐπορεύετο εἰς τὴν πινακοθήκην τοῦ Λούβρου, εἰς τὸν βραχίονα τοῦ θείου τῆς ὀστις, ἀναποφεύκτως, πάντοτε πρὸ τῶν αὐτῶν εἰκόνων ἰστάμενος, ἤρχιζε μὲ τὴν χονδροειδῆ φωνὴν του τὰς αὐτὰς θεωρίας, ὠργίζετο ἢ ἐθαύμαζε ἀναλόγως τῆς ἀριστοτεχνικῆς εἰκόνης ἂν αὐτὴ ἀνῆκεν ἢ οὐ εἰς τὴν μέθοδόν του, τὸ σύστημά του, τὴν πεπολιθισίν του. Καὶ ἔπρεπε νὰ τὸν ἀκούῃ τις συλλαβιστὶ προφέροντα ὅλας αὐτὰς τὰς πομπώδεις λέξεις: τὸ *σύ στη μά μου!* Ἡ Μαριάννα ἐκ τοῦ προτέρου ἐγνώριζε τὴν φράσιν. Ὅλοι αὐτοὶ οἱ Φλαμανδοί, ζωγράφοι διὰ ταμπκιέρας, χωρὶς ἰδανικόν, χωρὶς ἐνθουσιασμόν! «Καὶ ὁ Τισιανὸς, ἰδέτον, αὐτὸν τὸ Τισιανόν! Ἄλλὰ ποῦ εἶναι ἡ ἰδέα εἰς τὸν Τισιανόν; Καὶ ἡ ἠ-θι-κό-της; Ὁ Τισιανός; Πωλητῆς ζωντανοῦ κρέατος! Κρεωπώλης! Ζωγράφος τῶν ἐταιρῶν! Εἰς τὴν τέχνην πρέπει νὰ ὑπάρχῃ μεγαλειότης, σοβαρότης, ἀθωότης, ἰδανικότης, ὅλως διόλου διαφορετικῆ!» «ὦ! ὅλαι αἱ λέξεις εἰς ὄτης, αἱ στομφώδεις φουσκωμένοι, σχολαστικαί, κακὸνχοι εἰσέδουον εἰς τὰ ὦτα τῆς Μαριάννας ὡς ἐγγύσεις καυστικαί!

Ἐκ τούτων τῶν εἰς τὸ Μουσεῖον ἐπισκέψεων ἀπεκόμιζεν ἐντυπώσεις ὡσεὶ περιοδείας ἐντὸς νεκροταφείου. Ἐπανήρχετο εἰς τὸ δωμάτιόν τῆς μὲ δεινὴν κεφαλαλγίαν καὶ ἐσωτερικὸν θυμὸν κατὰ τῆς τύχης. Ἐπροτίμα τούτων καὶ αὐτὸ ἔτι τὸ ἐργοστάσιον μὲ τὰς τοιχογραφίας του, αἵτινες βραδέως κατέπιπτον εἰς ῥάκη, κατατρυπημένα ὑπὸ σκωλήκων.

Ἐκεῖ τοῦλάχιστον, ὀλόμονη, κατατρωγομένη ὑπὸ ἀορίστου φόβου — τοῦ φόβου τοῦ μέλλοντος — ἡ νέα αὐτὴ κόρη, ἡ ὀποία εἶχεν ἀναγνώσει ὅλα, ἐννοήσει ὅλα, ἦτις τὰ ἤξευρεν ὅλα, ἐρρυπωμένη ἐξ ὅλων τῶν βωμολοχιῶν τοῦ ἐργοστασίου τοῦ θείου τῆς, ὅπερ ἐνίοτε μεθ' ὅλας τὰς ὑψηλὰς θεωρίας περὶ τοῦ ἄκρου ζωτου

τῆς αἰσθητικῆς, ὠμοιάζε φοβερῶς εἰς ταβέρναν — αὕτη ἢ παρθέ-
νο· τὸ σῶμα, ἀλλὰ μὴ ἔχουσα πλέον οὐδὲ μίαν τῶν παρθενίων
τοῦ πνεύματος, ἠδύνατο νὰ βυθίζηται ἀνέτως εἰς τοὺς ἰδίους αὐ-
τῆς διαλογισμοὺς καὶ τότε ἠρώτα ἑαυτὴν ποῦ θέλει καταντήσῃ
μὲ αὐτὴν τὴν ζωὴν, ἐν τῇ μοναξίᾳ τῆς τύχης τῆς.

Προῖκα δὲν εἶχεν. Ὁ πατὴρ τῆς δὲν τῆς ἀφῆκε τίποτε. Ὁ
Καίζερ ἦτο πτωχὸς, κατὰχρως. Δὲν εἶχεν ἐπαγγελμὰ τι. Νὰ
τρέχῃ εἰς τοὺς δρόμους διὰ νὰ δίδῃ μαθήματα κλειδοκυμβάλου
ἐφαίνετο εἰς τὴν Μαρριάνναν ὡσεὶ νὰ ὑπέπιπτεν εἰς τὴν τάξιν τῶν
ὑπηρετῶν. Ἄς τὸ ἔκαμναν τοῦτο ἐκείναις ποῦ ἤθελαν νὰ πάρουν
τὸ βραβεῖον Μοντυῶν (Σ. Μ. βραβεῖον ἀρετῆς)! Ἐκείνη, οὐδέ-
ποτε! Ἄ! ὅποῦται ἀγωνίαι! Ποῖον θὰ ἦτο τὸ τέλος τοιαύτης
ζωῆς! Ὁ γάμος, Ἄλλὰ τίς θὰ τὴν ἐνυμφεύετο; Κάποιος ἐκ τῶν
ἀνευ ἀξίας ἐκείνων ζωγράφων, οἱ ὅποιοι περιέφερον εἰς τὸν θάλα-
μον τοῦ Καίζερ τὰς περὶ τέχνης περιφρονητικὰς θεωρίας των καὶ
τὰ ἐφθαρμένα ὑποδήματά των; Νὰ πέσῃ λοιπὸν ἀπὸ αὐτὴν τὴν
ἀηδῆ ζωὴν εἰς ἄλλην τοιαύτην, ἀπὸ τῆς ἐνδείας εἰς τὴν ἀθλιότη-
τα; Νὰ γίνῃ ἢ γυνὴ κἀνεὸς ἀπὸ τοὺς ζωγράφους αὐτοὺς μὲ τὰς
παχειὰς κόμας; Ὁλη ἢ ὑπαρξίς τῆς ἠσθάνετο ῥῆγος εἰς ταύτην
τὴν ιδέα καὶ μόνην. Καὶ, διὰ τῶν ἡμιανοίκτων παραθύρων ἤρ-
χοντο μέχρις αὐτῆς θερμὰ ρεύματα, πνοαὶ τῆς ἀνυψωμένης ἰκμά-
δος, γλυκὺ τι θάλπος, ἀπερ τῇ μετέδιδον σκοτοδιναίσεις καὶ πυ-
ρετόν. Μὲ κλειστὸς τοὺς ὀφθαλμοὺς, ἐξηπλωμένη ἐπὶ τοῦ διβα-
νίου, τὸ ὠραῖον σῶμά τῆς ἐκτεταμένον ὑπὸ τὰς θωπείας τοῦ χλια-
ροῦ ἀνέμου, ἐρρέμβαζεν, ἐρρέμβαζεν, ἐρρέμβαζεν. . . . Ἡ ἀφύπνι-
σις ὑπῆρξε τρέλλα, ἀπονεννημένη ἀπόφασις: ἡ φυγή.

Εἰς αὐτὴν τὴν οἰκίαν τῆς ὁδοῦ Ναβαρίνου ἔτυχε νὰ εὐρεθῆ εἰς
διαβάτης τολμηρότερος τῶν ἄλλων, ζωγράφος, ὅστις κατὰ τὴν
καθημερινὴν συσχέτισιν ἠναψε τὸν ἔρωτά του εἰς τὴν παράδοξον
φλόγα τῶν ἀσελγῶν ὁμμάτων τῆς παρθένου. Δι' ἐνὸς βλέμμα-
τος ἐλέχθησαν τὰ πάντα.

Ἡ συνάντησις ἐνὸς διεφθαρμένου ἀπεφάσισε περὶ τῆς τύχης τῆς
νεάνιδος. Ἐπεσεν ὄχι δι' ἀγνοίαν, οὔτε διὰ περιέργειαν, ἀλλὰ δι'
ἀγανάκτησιν καὶ ὡσεὶ διὰ πείσμα. Ἀφοῦ ἦτο μία παραριχμῆνη,
πεντάρφρανη, χωρὶς πατέρα, χωρὶς μητέρα, χωρὶς οἰκογένειαν,
χωρὶς στήριγμα, χωρὶς ἀγάπην, καλὰ λοιπὸν! καὶ αὐτὴ ξετινάσ-
σει διὰ παντὸς αὐτὸν τὸν ζυγόν! Ἐχειραφετεῖτο καθ' ὀλοκλη-
ρίαν.

Ἀπέδρα μετ' ἐκείνου τοῦ νεανίου,

Ἦτο δὲ οὗτος εὐειδῆς νέος, ὀργῶν πρὸς τὰς τρυφὰς, ὅστις
ὑπερηφάνως περιήγαγε τὴν κατὰκτησίν του, ἔρριψε τὴν Μαρριάν-
ναν εἰς τὸν σωρὸν τῶν συνήθων ἑταιρῶν καὶ θὰ μετέβαλεν αὐτὴν
εἰς τυχαίαν, ἂν ἢ ἀνωτέρα ἀνάπτυξις τοῦ πνεύματος, ἢ θέλησις
καὶ αὐτὴ ἢ ἀηδία τῆς ἀφρονος ταύτης, δὲν κατίσχυον καὶ τοῦ
πρώτου τούτου ἔραστοῦ καὶ τοῦ ῥυπκροῦ ἐκείνου χώρου εἰς ὃν
τὴν ὤθει.

Ὁ Καίζερ ἠσθάνθη ἐκπληξίν μεγάλην ἐκ τῆς φυγῆς ταύτης.
Πῶς νὰ μὴ ὑποπτεύσῃ ποτὲ τί συνέβαινε μέσα εἰς ἐκεῖνο τὸ κε-
φάλι; Αὐταῖς ἢ διαβολογυναῖκες κἀνεὶς δὲν τῆς ἐννοεῖ, οὔτ' αὐ-
τὸς ἀκόμη ποῦ τῆς ἔκαμεν! Ἕνας πατέρας δὲν θὰ ἐκταλάμβανε
τίποτε! ἔτι ὀλιγώτερον λοιπὸν ἕνας θεός. Καὶ ἐπανελάμβανε τὰ
ὄνειρά του περὶ τῆς ὑπεροχῆς τῆς τέχνης, ἀποκοιμίζων τὴν ὀρ-
γὴν του — διότι οἱ συνάδελφοι τὸν ἔσκωπτον ὡς τὸν καπνὸν τῆς
πίπας του.

Ἐπὶ τέλους νὰ καλοσυλλογισθῆ κἀνεὶς, προσέθετεν ὁ ζωγρά-
φος, ἡ Μαρριάννα ἠκολούθησε τοὺς νόμους τῆς φύσεως. Ὁλος ὁ
κόσμος πρέπει νὰ ἔχῃ ἀπόλυτον ἐλευθερίαν. Ἦτο καὶ τοῦτο ἐν
ἐκ τῶν ἀξιωματῶν τοῦ Σίμωνος Καίζερ. Ἐπειδὴ ἡ Μαρριάννα
ἦτο ἐνῆλιξ, ἦτο ἐλευθέρη ν' ἀποφασίσῃ περὶ τοῦ μέλλοντός τῆς.
Ἄλλως τε, ἅμα ἤθελε «βολιδοσκοπήσει ὅλον τὸ βᾶθος τῆς ἀ-
βύσσου» — καὶ ὁ Καίζερ ἔλεγε τοῦτο καπνίζων — θὰ ἐπανήρχετο.
Ὁ μπαρμπα-Καίζερ θὰ ἔχῃ πάντοτε δι' αὐτὴν μίαν θέσιν εἰς
τὴν ἐστίαν του.

— Εἰς τὴν ἐστίαν τῆς πίπας σου, τῷ εἶχεν εἰπεῖ ποτὲ ἡ
Μαρριάννα.

Εἶτα δὲ ὁ Καίζερ παρηγορεῖτο διὰ τῆς ἀγνότητος τῆς τέ-
χνης, τῆς μόνης ἣν ἀνεγνώριζεν· ἅ, ὡς πρὸς αὐτὸ δὲν ἐννοεῖ
παραχωρήσεις! Τί πειράζει τὸν κόσμον ἂν μία νεᾶνις ἐπῆρε τὸν

κακὸν δρόμον, ἅς ἦναι ἡ ἀνεψία του ἀκόμη; Ἡ δημοσία ἠθικὴ
διόλου δὲν προσεβάλλετο ἐκ τούτου. Ἄ, ἂν αὐτὸς, ὁ Καίζερ, ἐ-
δείκνυεν εἰς τὸ δημόσιον καμμίαν ἀνήθικον εἰκόνα, αὐτὸ θὰ ἦτο
κᾶτι τι διαφορετικόν! Ἡ σοβαρότης, ἡ ἀγνότης, ἡ καθαρότης
τῆς τέχνης, πολὺ καλὰ! — Ἄλλὰ μία γυνή, πᾶ! μία γυνή! —
Καὶ οὐδέποτε ἠκούσθη οὔτε ἀπαξ ν' ἀνησυχῆ περὶ τῆς τύχης
τῆς Μαρριάννας.

Κατὰ τὴν ζωὴν ταύτην τῶν τυχηρῶν συναντήσεων ἦτις δὲν
ἦτο ζωὴ ἑταιρίας, ἀλλ' ἀπελευθέρου ἐκδικουμένης, ἡ Μαρριάννα
ἐγνώρισε τὸν Γκὺ δὲ Λισσάκ καὶ τὸν ἠγάπησε τόσοσ ὅσον ἠδύνα-
το ν' ἀγαπήσῃ τινά. Ὁ Γκὺ τὴν διεσκέδαζε. Μετ' αὐτοῦ ὠμίλει
περὶ παντὸς πράγματις, παρεδίθετο εἰς διάφορα σχέδια. Διατὶ
νὰ χωρισθοῦν ποτέ; Ἀφοῦ ὁ ἕνας ἐλάτρευε τὸν ἄλλον! Ὁ Γκὺ ἦτο
πλούσιος, ἡ ἐφαίνετο πλούσιος· ἡ Μαρριάννα σύντροπος ἀρεστο-
τάτη, εὐφυῆς, συνοψίζουσα δέκα γυναῖκας εἰς μίαν· ὁ Γκὺ τὴν
ἠγάπα ὡς τρελλὸς καὶ ἡμέρα τῇ ἡμέρα συνεδέετο πρὸς αὐτὴν
στενότερον. Τῷ ἔλεγεν πολλάκις μὲ πλήρη καὶ βαθεῖαν πίστιν
ὅτι οὐδέποτε εἶχεν ἀγαπήσει πρὶν ἢ τὸν ἀγαπήσῃ.

Ὁ δὲ πρῶτος ἔαστής; Οὔτε τὸ ὄνομά του ἐνθυμεῖτο πλέον.
Οὐδεὶς λόγος ὑπῆρχε τοῦ νὰ μὴ ζήσωσιν ἐσαεὶ ὁμοῦ, βιοῦντες
βίον κοινόν, εὐτυχεῖ, ἐλκόμενοι ἐκ τῶν αὐτῶν φαντασιοπληξιών,
ἐρεθιζόμενοι ἐκ τῶν αὐτῶν ὀρέξεων. Διατὶ λοιπὸν νὰ χωρισθοῦν;
Ἄλλ' ἀκριβῶς διὰ τοῦτο καὶ μόνον ὁ Γκὺ ἀπεσπάσθη ἀπὸ τῆς
εὐειδοῦς νεάνιδος. Ἐφοβήθη αὐτὴν· δὲν ἔβλεπε τὸ τέλος τῆς σχέ-
σεως αὐτῆς. Ὁ μωρὸς ἔρωσ ὅστις τὸν ἔτερπεν, ἐκινδύνευε νὰ λά-
βῃ ἄλλο ὄνομα: τὸ τῆς ἀλύσσεως. Ἐνίστε μετὰ σοβαρότητος
διελογίζετο, διατὶ τάχα νὰ μὴν νυμφευθῆ αὐτὴν τὴν Μαρριάνναν,
ἣς ἐγνώριζε μὲν τὰς περιπετείας, ἀλλ' ἦτις τὸν ἐμέθυεν τόσοσ,
ὥστε νὰ τὸν κάμῃ νὰ λησμονῆ ὅλον τὸ παρελθόν.

Ὁ μπαρμπα-Καίζερ, ὅπως ἀφωσιωμένος εἰς τὴν ἀξιωματικό-
τητα τῆς τέχνης, καὶ ἐνησχολήμενος εἰς τὴν σύνθεσιν ἀλληγο-
ρίας παριστώσης τὴν «οἰκογένειαν τῶν νεωτερισμῶν» ἐλησμό-
νησεν ὀλοτελῶς τὴν ἀνεψίαν του, καὶ ὅμως ὁ Λισσάκ ἠσθάνετο
ἐνίστε ὀρμὰς νὰ τῷ τὴν ἀποδώσῃ. Τῷ ἐκόστιζεν ἡ ιδέα ὅτι ἤ-
θελεν ἀφήσει τὴν Μαρριάνναν εἰς ἄλλον τινά. Ἄλλ' ὁ φόβος τοῦ
συνοικεσίου κατίσχυε τῆς ζηλίας. Πρωτῶν τινὰ ὁ Γκὺ διέκοψε τὰς
σχέσεις ἀποτόμως. Αἰσθάνθη ἐαυτὸν ἀσθενῆ, ἔπεσεν εἰς τὴν
κλίνην, ὁπότε βλέπει τὴν Μαρριάννην ἐρχομένην πρὸς αὐτὸν καὶ
λέγουσαν περιπαθῶς: — Τώρα δὲν σὲ ἀφίνω πλέον! Εἶσαι ἐντὸς
κινδύνου, ἔρχομαι νὰ σὲ σώσω.

Ὁ Γκὺ ἐνόμισεν ὅτι ἐχάθη τὴν φορὰν ταύτην· ταχεῖα καὶ ὀρ-
μητικῆ, ὡς γρονθοκόπημα, ιδέα διήλθε τοῦ νοῦς του, ὅτι ἂν ἔφινε
νὰ κατοικήσῃ παρ' αὐτὸν ἢ γυνὴ αὕτη, ἐχάνετο ἡ ἐλευθερία του,
ἴσως δὲ καὶ αὐτὴ ἡ ζωὴ του. Ὁ παρισινὸς οὗτος ἀνεβίβαζεν εἰς
ἀξίωμα ὅτι πᾶς ἀνὴρ ὀφείλει νὰ ἦναι πάντοτε διαθέσιμος. Ἀ-
πεφάσισε νὰ ριψοκινδυνεύσῃ τὴν ζωὴν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας καὶ κατὰ
τὴν ἀπουσίαν ταύτης τῆς νοσοκόμου, ἦτις δὲν ἤθελε νὰ κινήσῃ ἀπὸ
τὸ προσκεφάλαιόν του, ἔρριψεν ἀτάκτως ἐντὸς τοῦ κιβωτίου του
ἐνδύματα καὶ ὅπως τρέμων ἐκ πυρετοῦ ἐρρίφη ἐντὸς ἀμάξης, καὶ
ἐνῶ οἱ ὀδόντες του ἐκρότουν καὶ θανάσιμον ῥῆγος διέτρεχεν ὅλον
του τὸ σῶμα, ἦλθεν εἰς τὸν σιδηροδρομικὸν σταθμὸν καὶ ἐκεῖθεν
ἀνεχώρησεν εἰς Ἰταλίαν.

Ἡ Μαρριάννα νέαν ἀδημονίαν ἐδοκίμασεν ἐνώπιον τῆς ἀπροσδο-
κῆτου ταύτης ἀναχωρήσεως, δι' ἣς ἀκμαία ἐλπίς κατεστρέφετο
διὰ μιᾶς. Ἡνάπα ἀληθῶς τὸν Γκὺ καὶ ἐπίστευεν ἐκ καρδίας ὅτι
τὸν κρατεῖ ἀσφαλῶς. Τὴν ἀπέφευγε! Ποῦ ἐπῆγεν ἄρα γε! Πρὸς
στιγμὴν ἔσχε τὸν διαλογισμὸν ν' ἀπέλθῃ εἰς συνάντησίν του, ὅτε
ἔλαβεν ἐπιστολήν του, ἀλλ' ἐνόησεν ὅτι ὁ Γκὺ θέλων νὰ τὴν ἀ-
ποφύγῃ ἔφινε τοὺς φίλους του νὰ στέλλουν ἐπιστολὰς ἐκ πό-
λεων, εἰς ἅς δὲν διέτριβε πλέον. Λοιπὸν νὰ παύσῃ, ἐκεῖ πέραν,
τὸ γελοῖον ῥόλον γυναικὸς, καταδιωκούσης τὸν ἔραστήν τῆς!
Ἐμεινε λοιπὸν καὶ, ἀπογοητευμένη, καταλυπημένη πρὸς στιγ-
μὴν, ἀπελπισμένη ὡς χήρα, ἐπῆρε τὸν δρόμον τῆς ὁδοῦ Ναβαρί-
νου, ἐπανῆλθεν εἰς τὴν συγγενικὴν ἐστίαν καὶ εὔρε τὸν μπαρμπα
Καίζερ, πάντοτε ἐν ἄκρᾳ γαλήνῃ, καὶ τὴν εἰκόνα τῆς οἰκογε-
νείας τῶν νεωτερισμῶν, σχεδὸν καθ' ὀλοκληρίαν περατω-
θεῖσαν.

— Αὐτὸ εἶναι νομίζω τὸ καλλίτερον ἔργον μου! καὶ τὸ ἦτι-

κώτερον, τῆ εἶπεν ὁ Κάϊζερ. Εἰς τὴν τέχνην τὸν πρῶτον λόγον ἔχει ἡ ἠθικὴ, κόρη μου! Καὶ τώρα, κάθησ' ἐκεῖ, νὰ ἰδοῦμε, καὶ διηγήσου με κομμάτι τί ἔγινες τόσον καιρὸν.

Ἄπο πενταετίας — ὀλοκλήρου πενταετίας — ὁ Λισσὰκ δὲν εἶχεν ἰδεῖ τὴν Μαριάνναν. Τὸ ἐρωτικὸν αἰσθημὰ των μετεβλήθη ὀλίγον κατ' ὀλίγον εἰς φιλίαν — διὰ τῶν ἐπιστολῶν. Ἡ Μαριάννα ἔγραψε πρώτη. Ὁ Γκὺ ἀπήντησεν.

Ὅλα τὰ παράπονα ἀντηλλάγησαν διὰ τοῦ ταχυδρομείου· μεθ' ὅλην ὁμως ταύτην τὴν ἀλληλογραφίαν, οὐδέτερος ἐξ αὐτῶν οὔτε ἐπεζήτητε τὴν εὐκαιρίαν, οὔτε ἠθλήθη τὸν πόθον τοῦ νὰ ἐπαινίδη τὸν ἄλλον. Ἰδιοτροπίαι παρελθούσαι! Καὶ ὁμως εἶχον τόσῳ ἀγκνηθῆ!

Καὶ ἐξείφνης, ἀποτόμως, μίαν πρωίαν, μὲ αὐτὸ τὸ δριμύ ψυχρός, ἡ Μαριάννα ἤρχετο ἐκεῖ, τρέμουσα σχεδὸν, εἰς τὸ νέον του οἴκημα, θερμαίνουσα εἰς τὸ πῦρ τοὺς μικροὺς πόδας της καὶ παρουσιάζουσα εἰς αὐτὸν τὴν ῥοδικοκκίνην ἄκραν τῆς ψυχρᾶς μύτης της.

Ὁ Γκὺ ἔμεινεν ὀλίγον ἐκπεπληγμένος.

Ἐθεώρει μετὰ περιεργείας ἐνεχούσης καὶ τινὰ ταραχὴν τὴν γυναῖκα αὐτὴν, ἣν εἶχε ἀγαπήσει, καὶ ἀγαπήσει περιπαθῶς, εἰς βραχὺν τοῦ νὰ πάσχη — ἡ ὡς ἔλεγον μάλιστα οἱ ἀπλοῖκοι — τοῦ ν' ἀποθάνῃ. Ἐζήτησε ν' ἀνακαλύψῃ εἰς τὸ βῆθος τῶν λευκοφαίων ὀφθαλμῶν της, τῶν σπινθηροβόλων καὶ πονηρῶν, ἐκείνην τὴν φλόγα τοῦ πάθους τῆς ἄλλοτε, σβεσθεῖσαν χωρὶς ν' ἀφίστη καὶ οὔτε διάπυρον τέφραν. Δι' αὐτὴν λοιπὸν τὴν γυναῖκα ἐκινδύνευσε τὴν ζωὴν του; καὶ ὀλίγον ἔλειψε νὰ θυσιάσῃ τὸ ὄνομά του; καὶ ἀπεσπάρθη ἀπ' αὐτῆς μετὰ πικροῦ ἠρωϊσμοῦ; καὶ κατεβάσάνισε τὴν καρδίαν του, διὰ νὰ χωρισθῇ ἀπ' αὐτῆς; καὶ ἀπέδρα φεύγων εἰς Ἰταλίαν μετ' ἀγρίων πόθων μοναξιάς καὶ λήθης; Καὶ λοιπὸν ἡ Μαριάννα ὑπῆρξεν ὁ ἀληθὴς ἔρωσ τοῦ σκεπτικοῦ τούτου παρισινοῦ, τοῦ ἀδολέσχου καὶ χαύνου, ὅστις προσεπάθει νῦν παρατηρῶν τὴν κομψὴν κόρην, νὰ ἐπαναδράξῃται τινὰ τῶν ἐξατμισθεῖσων ἡδονῶν, τῶν ἀναμνήσεων ἐκείνων, αἵτινες πλέον ἢ ἄπαξ ἤρχοντο νὰ τῷ γαργαλίωσι τὴν καρδίαν.

Πρῶφανώς ἡ Μαριάννα ἠννῶει καλῶς τὸ τί συνέβαινεν ἐν τῇ κεφαλῇ τοῦ Γκὺ! Ἐμειδία παραδόξως πως· βασιζομένη τώρα ἐντὸς ἀναπαυτικῆς ἔδρας, ἐφ' ἧς στιβαρῶς ἐστήριζε τὴν ῥάχιν, κλίνουσα ὀλίγον τὸν ξανθὸν τράχηλον ἐπὶ τῆς τριχαπτίνης τραχηλιάς, παρετήρει ἀτενῶς τὸν Λισσὰκ διὰ παραδόξου τρόπου, καθότι τὸ βλέμμα τῆς γυναικὸς φαίνεται αἰχμηρότερον ὅταν πίπτῃ ἐκ τοῦ πλαγίου.

Ἐκεῖνος δὲ ἠθλάνετο ῥέον ἐπ' αὐτοῦ, διὰ μέσου ἡμικλείστων βλεφάρων, βλέμμα κακεντρεχῆς· οἱ σκιρτῶντες ῥώθωνες τῆς μικρᾶς ῥινός, ἣν ἔβλεπεν ἐκ τῶν κάτω, ὑπέτρεμον νευρικῶς, τὸ δὲ εἰρωνικὸν μειδιαμὰ της ἐπέτεινε τὴν πικρίαν αὐτῆς. Αἱ χεῖρες ἀκουμβούσαι ἐπὶ τῶν στρογγύλων βραχιόνων, ἐκτύπων, διὰ τῶν φρισσόντων δακτύλων, τὸν ῥυθμὸν μικροῦ πυρετώδους μάργου, παίζοντες ὡσεὶ ἐπὶ κλειδοκυμβάλου.

Καὶ ὁ Γκὺ ἐζήτησε ν' ἀναπολήσῃ ἐκ τῆς κλίσεως τοῦ ἀπαλῶς λυγρόντος τούτου σώματος; ἐκ τοῦ σχεδὸν ἐμπαικτικοῦ βλέμματος, ἐκ τῶν σκιρτῶντων ῥώθωνων, ν' ἀνακαλέσῃ τι τῶν ἐκστάσεων τῆς ἄλλοτε. Ἐπανέβλεπεν ἐν τῇ σκιᾷ τοῦ πώγωνος, τὴν θέσιν τοῦ ὠραίου αὐτοῦ λαίμου εἰς ὃν ἠγάπα νὰ χώνῃ τὸ μέτωπόν του καὶ νὰ ἐπιθέτῃ τὰ χεῖλη του, λαϊμάργως, ἐπὶ μακρὸν, ὡς ὅτε τις βραδέως καταπίνει ἡδονικὸν ῥευστόν. Ἀνεζήτητόν τι συνέβαινεν ἐν αὐτῷ πᾶν ὅ,τι ἀφῆκεν ἡμιτελὲς εἰς αὐτὸν τὸν ἔρωτα, τὸν συντριβέντα καὶ οὐχὶ διαλυθέντα, κατέκλυζεν αὐτὸς τὴν καρδίαν του.

Ἐἴτε ἐξ ἰδιοτροπίας, εἴτε ἐξ ἀναμνήσεως ἠσθάνθη πάλιν, ὡς κατὰ τὰς ὥρας τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, τὴν συγκίνησιν τὴν σφίγγουσαν τὸ στήθος του καὶ προξενούσαν αὐτῷ τὴν ἠδεῖαν ἐκείνην αἰσθησιν ταραχῆς, ἀπὸ τῆς ὑποίας τόσοι ἐπιπόλαιοι ἔρωτες τὸν εἶχον συνειθίσει μετὰ ταῦτα. Ἄρωμα λεπτὸν, διαπεραστικὸν καὶ ἠδὺ, περιίπτατο περίξ τῆς Μαριάννας καὶ ὁ Λισσὰκ ἐπανεύρισκεν ἐκεῖ τὴν μεῖνυστικὴν ὁσμὴν τῶν παρελθουσῶν ἡμερῶν.

Ὁ Λισσὰκ ἐσιώπα, ἐκείνη δὲ μετὰ περιεργείας ἀνέμενε τὸ τί ἤθελεν εἶπει. Στενοχωρηθεῖσα ἴσως ἀπὸ τὴν ἄφωνον ἐρωτηματικὴν στάσιν τοῦ Γκὺ, ἀνέσεισεν ἀποτόμως τὴν κεφαλὴν καὶ ἀνηγέρθη διὰ μιᾶς:

— Ἐπιτρέπεται τὸ κάπνισμα; εἴτεν ἀνοίγουσα σιγαροθήκην ἐκ ῥωσικοῦ δέρματος, φέρουσαν τὸ μονογράφημά της.

— Θέλει ἐρώτησιν; ἔκκαμεν ὁ Γκὺ, ἀνάπτων ἐξ ἀργυροῦ τρίποδος σπόγγον βεβαμμένον εἰς οἰνόπνευμα καὶ δίδον εἰς τὴν Μαριάνναν.

Ἐλαβε ταχέως διὰ τῆς ἄκρας τῶν λεπτῶν ὀδόντων τῆς τὴν ἄκραν τοῦ σιγάρου ὅπερ εἶχεν τυλίξει μετὰ τῶν δακτύλων καὶ τὸ ἤναψεν εἰς τὴν φλόγα· ἡ λάμψις τοῦ οἰνοπνεύματος ἐξωογόνησε τοὺς ὀφθαλμούς της καὶ ἔδωκεν ἐλαφρὸν κόκκινον χρωματισμὸν εἰς τὰς ὠχρὰς παρειὰς της, ἃς ἐθεώρει ὁ Γκὺ μετὰ παραδόξου συγκινήσεως.

— Εἶναι νόστιμη, ἡ ἐφεύρεσίς σας! εἶπε τείνουσα αὐτῷ τὸν σπόγγον, ἐφ' οὗ ἐπέπνεε μικρὰ κυανὴ γλωσσο.

Ἐκεῖνος τὴν ἔσβεσε καὶ ἐπαναπίπτων εἰς τὸ ταραχῶδες θέλητρον τῶν ἀναμνήσεων, παρατηρῶν τὴν Μαριάνναν περιβαλλομένην ἤδη ὑπὸ νεφυδρίου ἐκ καπνοῦ.

— Δὲν γνωρίζεις καὶ τι, εἶπεν· πολλὰς φορὰς — λόγῳ τιμῆς — εἰς τὴν ἄκραν κένενος δρόμου, ἡ καρδιά μου, ἐμοῦ τοῦ γερω-παρισινοῦ, ἐκτύπα ὅταν συναντοῦσα καμμίαν ἀγνωστον μακρόθεν, καὶ εἰς τὸ κοκκέττικο βῆθισμά της, ἡ εἰς τὸ σινδὸν τῶν μαλλιών της, ποῦ ἐκυμάτιζον ἐπάνω εἰς ἐπανωφορὶ μὲ γούνα, ἡ εἰς τὸ πλάγι τοῦ ξανθοῦ ὠχροῦ προσώπου της μ' ἓνα μαργαριτάρει εἰς τὸ αὐτὶ, εὔρισκα καὶ τι ἰδικόν σου, καὶ τι ποῦ σοῦ ὠμοιάζει. Ἐκεῖνα τὰ καπελάκια ἀπὸ γουναρικὸν μὲ τὰ μικρὰ πτερὰ, ποῦ τὰ φοροῦν ὄλαις σήμερον, σὺ πρώτη τὰ ἐκάθισες εἰς τὰ ξανθὰ σου μαλλιά. Ὅσάκις ἔβλεπα κἀνὲν ἀπ' αὐτὰ, ἔτρεχα κατόπιν της, Σὲ βεβαιῶ, καὶ ὄχι διὰ τὴν ἀγνωστον. Ἐκείνη ἔτρεχεν ἐμπρός μου καὶ ἐκτύπα τὸ λιθόστρωτον μὲ τὸ ὑψηλὸν τακοῦνι τοῦ λεπτοκαμωμένου ποδός της, ἐγὼ δὲ ἐξηκολούθουν νὰ τὴν καταδιώκω, μὲ τὴν ἀπαταλὴν ἰδέαν ὅτι, εἰς τὴν ἄκραν τοῦ δρόμου, ἤθελε μὲ ὀδηγήσει εἰς κἀνὲν μέρος τὸ ὅποσον νὰ ὀμοιάζῃ πρὸς μίαν γωνίαν τοῦ παραδείσου. Τοιαῦτα φαντάσματα ἐρώτων περιπλανῶνται, ὑπὸ τὸ φῶς τῆς ἡμέρας, ἀρεκτὰ εἰς τοὺς δρόμους τῶν Παρισίων καὶ ἔσο βεβαίως, Μαριάννα, δὲν εἶμαι μόνος ἐγὼ ποῦ ἠσθάνθη αὐτὴν τὴν ἀγωνίαν καὶ τοὺς παλμούς τῆς καρδίας. Καὶ ἔπειτα πολλάκις μοῦ συνέβη νὰ ἔχω ὑγροὺς τοὺς ὀφθαλμούς· καὶ ἂν ἦτο χειμῶν, ἀπέδιδον ἀπλούστατα εἰς τὸ ψῦχος αὐτὰ τὰ δάκρυα. Ἀλλὰ τὸ ψῦχος ἄρα γε μοῦ ἔκκαμεν ὑγροὺς τοὺς ὀφθαλμούς; τί λέγεις, Μαριάννα;

Ἡ Μαριάννα ἤρξατο νὰ γελᾷ.

— Μὰ ἐσύ εἶσαι εἰδυλλιακός, ἀγαπητέ μου Γκὺ!

— Μελαγχολικὸς καὶ οὐδὲν πλέον.

— Ἄς ποῦμε, ἐλεγειακός. Καὶ σοῦ ἤλθαν ἔτσι ἀργὰ αὐταὶς ἡ μικραὶς νευρολογίαις; Ὀλίγη βαλεριάννα καὶ κινίνο, εἰς χρυσᾶ χάπια, εἶναι λαμπρὸν φάρμακον!

— Μὲ περιπαίζεις;

— Ὅχι, ἀπήντησεν ἐκείνη, ἀλλ' ἦτο τόσῳ ἀπλούστατον τότε, ἀφοῦ ἡ ἐνθύμησίς μου θὰ σοῦ ἐπροξενούσε τόσην ποίησιν καὶ θὰ σὲ ἔκκαμε νὰ τρέχῃς ὀπίσω ἀπὸ τὰ καπελάκια μὲ πτερὰ, — ἦτον εὐκολώτατον πρᾶγμα νὰ μὴν ἔμβῃς εἰς τὸν σιδηρόδρομον τοῦ Μιλάνου καὶ νὰ μοῦ φύγῃς ἀπὸ τὰ χεῖρα, ὅπως ἀποφεύγει κἀνεὶς τοὺς δανειστάς τ υ.

Ὁ Γκὺ ἐγέλασε τώρα καὶ αὐτὸς ὀλίγον.

— Ἄ, αὐτὸ ἦτο διότι νά! σ' ἀγαποῦσα παραπολύ.

— Ἄσ' τ' αὐτὰ! ἀνέκραξεν ἡ Μαριά να δι' ὕψους, τὸ ὅποσον προῦξένοι ἀντίθεσιν πρὸς τὴν εὐγένειαν τοῦ συνόλου της, ὕψους μικροῦ ἀγιοπαίδου ἀπαντῶντος εἰς κἀνένα ὁμοίον του. Αὐτὰ τὰ κομπλιμέντα ἐσκούριασαν πλέον, δὲν ἔχουν γούστο.

— Τί τὰ θέλεις; πιθχὸν νὰ ὑπῆρξα ἀνόητος.

— Μὴ ἀμφιβάλλῃς διόλου δι' αὐτὸ, φίλε μου ἀγαπητέ. Εἶναι ἀνόητος πάντοτε ἐκεῖνος ποῦ ἀφίνει γυναῖκα ἥτις τὸν λατρεῖ. Τοιαῦτα πρᾶγματα δὲν τὰ βρίσκεις καθημερινῶς στὸ δρόμο!

(Ἐπεταὶ συνέχεια).

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΚΑΙ ΔΙΟΚΤΗΤΗΣ
Ε. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ